

www.favorit.ua

#131/2023

ФАВОРИТ

УДАЧИ

ПРОЄКТИ НОМЕРУ:

«НАРОДНЕ
ВИЗНАННЯ» -
«ОДЕСИТ РОКУ» -
2022

«ХТО НАБЛИЖАЄ
ПЕРЕМОГУ:
100 ВПЛИВОВИХ
ОДЕСИТІВ»

ПРЕМ'ЄРИ РОКУ

ФАВОРИТ
НОМЕРУ:

Олександр

СИВАК

БІЗНЕСМЕН, МЕЦЕНАТ, СТРАТЕГ

ЮРИДИЧНИЙ СУПРОВІД

Журнал «Судноплавство» & Агентство «Медіакомпас», з більш ніж 25-річним досвідом, представляє юридичний напрямок діяльності, який поєднує багатий досвід.

НАШІ ПОСЛУГИ

- Представлення інтересів клієнтів у судах у цивільних, господарських, кримінальних, адміністративних справах у будь-яких інстанціях.
 - Договірна робота.
 - Реєстрація юридичних, фізичних осіб підприємців.
 - Оформлення сертифікатів про формажорні обставини.
 - Допомога у сфері захисту авторських прав.
- Реєстрація торгових марок патентів інших об'єктів інтелектуального права.

Співпраця з нами відрізняється надійністю та прозорістю в рамках абонентської та проектної співпраці.

+380 (94) 955 08 88

LAWYER@MKU.COM.UA

STRATEG

виробник дитячих іграшок

ООО «ТД Стратег»

office @strateg.ua

+38(067)489-77-55

МИ РОЗРОБЛЯЄМО І ВИГОТОВЛЯЄМО:

- настільні ігри різної складності;
- набори для дитячої творчості;
- розвиваючі пазли для дітей;
- картини за номерами;
- алмазну мозаїку;
- спортивні товари.

ПРАВОРИТ

УДАЧИ

#131/2023

Иллюстрированный журнал. Выходит с сентября 2006 года

Учредитель и издатель	ИПП «Печатный дом»
Директор	Петр Галчанский
Технический директор	Александр Гавшин

Шеф-редактор	Петр Галчанский
Главный редактор	Галина Владимирская
Начальник отдела маркетинга и рекламы	Татьяна Галяшинская
Авторы	Дмитрий Туканов, Мария Гудыма, Евгений Руденко, Галина Владимирская
Фото	Олег Владимирский, Максим Войтенко, Владимир Синкевич
Дизайнер	Жанна Праведная
Корректурa	Ирина Станкова

Переписку с читателями редакция ведет!
Рукописи не рецензируются и не возвращаются.
Перепечатка материалов (фото и текстов)
без разрешения редакции запрещена.
Редакция может не разделять мнение авторов.
По вопросам размещения рекламы обращаться:

г. Одесса, Приморский бульвар, 14;
тел. (0482) 340-308, 340-309
e-mail: favor@tvweek.odessa.ua
www.favorit.od.ua

Ответственность за содержание рекламы несет рекламодатель.
Журнал зарегистрирован Министерством юстиции Украины.
Свидетельство о регистрации:
КВ №11596-468Р от 28.08.2006 г.
Подписан к печати 11.01.2023 г.

Журнал распространяется через розничную торговую сеть,
службу курьерской доставки.
Отдел распространения – Игорь Соседов.

Отпечатано ИПП «Печатный дом»
г. Одесса, 65026, Приморский бульвар, 14, тел.: (0482) 340-308
Заказ №
Тираж – 2000 экземпляров. Цена договорная.

КОЖЕН М А Є ТРИМАТИ СВІЙ ФРОНТ!

Коли за кілька днів до широкомасштабної війни президент США Байден під час прес-конференції на запитання журналіста про те, чи буде вторгнення росії в Україну, коротко й чітко відповів «Yes!», я жахнулася і... не повірила. Повірити, на превеликий жаль, довелося вже через кілька днів, коли рано-вранці для всіх нас слово «війна» набуло цілком конкретного змісту: що робити, куди бігти, що з дітьми, що з роботою? І відразу після перших сліз розпачу: як там Київ, що Зеленський, чи є заяви очільників місцевої влади? І оце відчуття єдності, загальної біди і необхідності спільного протистояння відразу відсунуло десь далі, навіть не на другий план турботу про суто особисте і про власну безпеку.

З 24 лютого ми почали ретельно рахувати втрати ворога, спочатку ще не сотнями – одиницями. Ми дослухалися до кожної новини, до кожного слова, ми плакали і... насміхалися: чи не з першого дня з'явилися численні меми. Слова прикордонника зі Зміїного втратили ознаки ненормативної лексики і стали лозунгом цієї війни, заповнили наші вулиці і інтернет-мережу. А стрілецький гімн «Ой у лузі червона калина», який раніше мало хто з нас знав, став пісенним девізом і зазвучав по всій Україні, по всьому світові і як рингтон у наших телефонах.

Про ці ознаки війни можна говорити безкінечно, та головне полягало в тому, що кожен з нас визначився зі своїм місцем у цьому, без перебільшення, історичному протистоянні рашистам. І тут, знову-таки, перелік того, яким є цей внесок кожного у нашу Перемогу, може бути безкінечним.

Журналісти і весь колектив Південноукраїнського Медіа Холдингу свідомі свого обов'язку на інформаційному фронті. Хроніки війни і героїчного спротиву – на наших сайтах і телеграм-каналах, у наших газетах і у журналі «Фаворит удачі». А ще дуже важливою справою для нас стало проведення, попри всі труднощі, традиційних рейтингів «100 впливових одеситів» і «Народне визнання» – «Одесит року». Дуже важливою, бо обидва вони показують саме тих наших земляків, які роблять найбільш вагомий внесок у Перемогу у тій сфері, яка їм підвладна. У цьому номері журналу – лауреати обох рейтингів, люди, про яких хочеться писати і розповідати, люди, що нас надихають і не лишають ворогові жодного шансу. Хто б з них чим не займався, кожен тримає свій фронт, кожен на своєму місці наближає Перемогу. І це – головне!

**Головний редактор
Галина ВЛАДИМИРСЬКА**

ФАВОРИТ НОМЕРУ

**ОЛЕКСАНДР
СИВАК:**

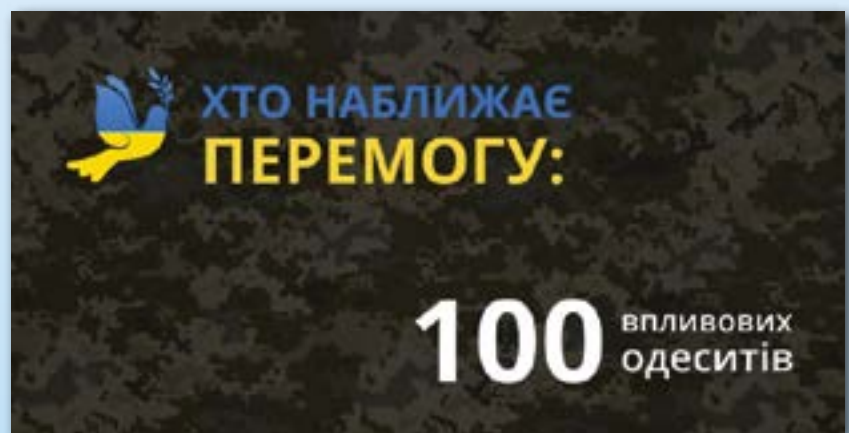
**«ТИ НЕ МОЖЕШІ
КЕРУВАТИ ЛИШЕ
ЧАСОМ,
УСЕ ІНШЕ –
В ТВОЇХ РУКАХ»** СТОР. **18**

ПОДІЇ:

СТОР. **8**

СТОР. **42**

ЛАУРЕАТИ РЕЙТИНГУ «НАРОДНЕ ВИЗНАННЯ» – «ОДЕСИТ РОКУ» – 2022

- 26** Руслан ХВАН: «Метою податкової служби регіону є максимально комфортне обслуговування платників податків»
- 32** Юрій КРУК: «Ми маємо забезпечити стабільну життєдіяльність району і підтримку військових»
- 36** Одеську районну раду першою в Україні відзначили на рівні Ради Європи
- 37** Таміла АФНАСЬЄВА: «Миру нам усім!»
- 38** Коли автор – універсальна особистість: в Одесі презентовано виставку і книжку Михайла ПОЖИВАНОВА
- МІСТО**
- 40** Одесса и Венеция стали побратимами
- ЛАУРЕАТИ РЕЙТИНГУ
«ХТО НАБЛИЖАЄ ПЕРЕМОГУ:
100 ВПЛИВОВИХ ОДЕСИТІВ»**
- 57** Наталія ОДАРІЙ-ЗАХАР'ЄВА: «Медики Одещини повсякчас тримають свій фронт»
- 60** Світлана ГАЛИЧ. Як професорка акушерства з Одеси стала військовим хірургом
- 62** Наталія ДЕЛІЄВА. Позивний «мама», або Як одеситка стала волонтером у тяжкі часи
- 64** Надія БАБІЧ: «Одеська опера є національною. Це велика честь і відповідальність!»
- 65** Галина ЗІЦЕР: «Одеська філармонія прагне зробити свій внесок у перемогу!»
- 66** Юрій ДЕГАС: «Наш фонд працює з людьми і для людей»
- 67** Валентина ВІТОС: «Наша зброя – рідна мова і культура!»

СТИЛЬ ЖИТТЯ

68 Ирина МАМОНТОВА:
«Моя работа не позволяет скучать»

ПОДІЯ

70 У науковій бібліотеці віднині є не лише книги, а й образ Григорія Сковороди

ОДЕСИКА

72 Сергій ГУМЕНЮК представив
«Феномен Привозу»

ПАМ'ЯТЬ

76 В Одессе создан музей
Владимира ФИЛИПЧУКА

ПРЕМ'ЄРА РОКУ

78 «Катерина», достойная признания

82 «Возвращение Саши»

84 «Не может в цирке скучно быть!»

90 Когда жизнь прекрасна?..

92 Улыбка Полианны, дарящая радость

ПОГЛЯД

94 100 лучших фотографий 2022:
трагические события войны в Украине

103 ПОЗИЦІЯ

Одеські журналісти – для ЗСУ

ПРЕМ'ЄРА РОКУ

СТОП. **78**

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ МЕДІА ХОЛДИНГ

НАРОДНЕ ВИЗНАННЯ ОДЕСИТ РОКУ '2022

РЕЙТИНГ

ПРЕДСТАВЛЯЄ ЛАУРЕАТІВ

НЕЗМІННО, ОСЬ УЖЕ 22 РОКИ ПОСПІЛЬ В ОДЕСІ У ГРУДНІ ПРОВОДИТЬСЯ РЕЙТИНГ ПОПУЛЯРНІСТІ ЛЮДЕЙ ТА ПОДІЙ ПІВДНЯ УКРАЇНИ «НАРОДНЕ ВИЗНАННЯ» – «ОДЕСИТ РОКУ», ЗАПОЧАТКОВАНИЙ НИЗКОЮ ВИДАНЬ ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКОГО МЕДІА ХОЛДИНГУ. ЦЕ СВОЄРІДНЕ ПІДБИТТЯ ПІДСУМКІВ ДІЯЛЬНОСТІ НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ ПРОТЯГОМ РОКУ. ЗА ЧАС ІСНУВАННЯ ПРОЄКТУ ВІН СТАВ ОДНИМ ІЗ НАЙБІЛЬШ ЗНАЧУЩИХ СУСПІЛЬНИХ ПОДІЙ У РЕГІОНІ.

ПОВНОМАСШТАБНА ВІЙНА КАРДИНАЛЬНО ЗМІНИЛА НАШЕ ЖИТТЯ, НАШІ МИРНІ ТРАДИЦІЇ. ПРОТЕ ОРГКОМІТЕТ ВИРІШИВ, ЩО, НЕЗВАЖАЮЧИ НА ВІЙСЬКОВИЙ СТАН, РЕЙТИНГ МАЄ ВІДБУТИСЯ І ЦЬОГО РОКУ, АДЖЕ У ЧАС ВАЖКИХ ВИПРОБУВАНЬ ПРИКЛАДІВ СПРАВЖНЬОЇ ДОБЛЕСТІ ОДЕСИТІВ У РІЗНИХ СФЕРАХ ДІЯЛЬНОСТІ СТАЛО ЩЕ БІЛЬШЕ, І ПРО ЦЕ ПОТРІБНО ТА ВАЖЛИВО РОЗПОВІДАТИ.

БЕЗУМОВНО, ЦЮ ДОБЛЕСТЬ ВИЯВЛЯЮТЬ ПЕРЕДУСІМ НАШІ ЗАХИСНИКИ, І СПИСОК ЛАУРЕАТІВ ОЧОЛИЛИ КОМАНДУВАЧІ РІЗНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ЗСУ, ЯКІ РОЗМІЩЕНІ У НАШОМУ РЕГІОНІ. У НОМІНАЦІЇ «ПОШАНА ОДЕСИТІВ» ВІДДАЄМО ДАНИНУ ПАМ'ЯТІ І ШАНИ КОМАНДИРУ 28-ї БРИГАДИ ІМЕНІ ЛИЦАРІВ ЗИМОВОГО ПОХОДУ ВІТАЛІЮ ГУЛЯЄВУ, ЯКИЙ ЗАГИНУВ, ЗАХИЩАЮЧИ РІДНУ ОДЕСУ. А ПРИСУДЖУЮЧИ ЗВАННЯ ЛАУРЕАТА В НОМІНАЦІЇ «ВДЯЧНІСТЬ ОДЕСИТІВ», ДЯКУЄМО ЗАХИСНИКАМ МИКОЛАЄВА ВІТАЛІЮ КІМУ ТА ДМИТРУ МАРЧЕНКУ.

ПОЗА СУМНІВОМ, ЗАСЛУЖИЛИ НА НАРОДНЕ ВИЗНАННЯ КЕРІВНИКИ ДЕРЖАВНИХ СТРУКТУР, ЯКІ ЕФЕКТИВНО ДІЮТЬ ПІД ЧАС ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ, А ТАКОЖ РЯТУВАЛЬНИКИ, ЛІКАРІ, МЕЦЕНАТИ, ВОЛОНТЕРИ, ДІЯЧІ КУЛЬТУРИ ТА БІЗНЕСМЕНИ – ВСІ, ХТО НА СВОЄМУ МІСЦІ ПРАЦЮЄ НА НАШУ СПІЛЬНУ ПЕРЕМОГУ.

**«ПОШАНА
ОДЕСИ»**

**Віталій
ГУЛЯЄВ**

Полковник, командир 28-ї
бригади імені Лицарів
Зимового Походу.
Загинув 23 липня під
час виконання бойового
завдання на півдні України

**«ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ
ПІВДЕННИХ
ТЕРИТОРІЙ
УКРАЇНИ»**

**Андрій
КОВАЛЬЧУК**

Генерал-майор ЗСУ,
командувач Оперативного
командування «Південь»,
Герой України

**«ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ
ПІВДЕННИХ
ТЕРИТОРІЙ
УКРАЇНИ»**

**Олександр
ТАРНАВСЬКИЙ**

Бригадний генерал ЗСУ,
командувач оперативно-
стратегічного угруповання
військ «Херсон»

**«ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ
ПІВДЕННИХ
ТЕРИТОРІЙ
УКРАЇНИ»**

**Андрій
ГРИЦЬКОВ**

Бригадний генерал ЗСУ,
заступник командира
Корпусу резерву Сухопутних
військ Збройних Сил
України

**«ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ
ПІВДЕННИХ
ТЕРИТОРІЙ
УКРАЇНИ»**

**Михайло
ДРАПАТИЙ**

Бригадний генерал ЗСУ,
командувач 58-ї окремої
мотопіхотної бригади

**«ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ
ПІВДЕННИХ
ТЕРИТОРІЙ
УКРАЇНИ»**

**Андрій
ГНАТОВ**

Бригадний генерал ЗСУ,
заступник командувача
військ оперативного
командування «Південь»

**«ЗА ПЕРЕМОЖНІ
ДІЇ НА ЧОРНОМУ
МОРІ»**

**Олексій
НЕІЖПАПА**

Віце-адмірал ВМС ЗСУ,
командувач ВМС ЗСУ

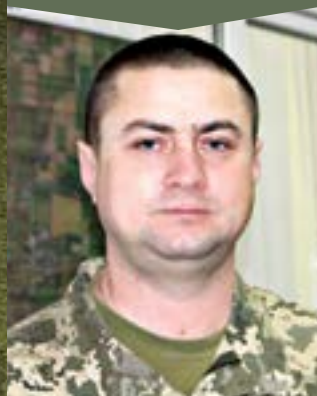
**«ЗА ВІДВАГУ
ТА ВІРНІСТЬ
ВІСЬКОВОМУ
ОБОВ'ЯЗКУ»**

**Юрій
МАДЯР**

Полковник, командир 28-ї
окремої механізованої
бригади імені Лицарів
Зимового Походу

**«ЗА ВІДВАГУ
ТА ВІРНІСТЬ
ВІСЬКОВОМУ
ОБОВ'ЯЗКУ»**

**Юрій
АНДРІЄНКО**

Полковник, командир 35-ї
окремої бригади морської
піхоти імені контр-адмірала
Михайла Остроградського

**«ЗА ВІДВАГУ
ТА ВІРНІСТЬ
ВІСЬКОВОМУ
ОБОВ'ЯЗКУ»**

**Віктор
ПОЛИВНЯНИЙ**

Полковник, командир
160-ї зенітної ракетної
бригади

**«ЗА ВІДВАГУ
ТА ВІРНІСТЬ
ВІСЬКОВОМУ
ОБОВ'ЯЗКУ»**

**Олег
БЕРЕЗОВСЬКИЙ**

Полковник, командир
122-ї окремої бригади
територіальної оборони
Одеси

**«ВДЯЧНІСТЬ
ОДЕСИТІВ»**

**Дмитро
МАРЧЕНКО**

Генерал-майор ЗСУ,
що командував обороною
Миколаєва

**«ВДЯЧНІСТЬ
ОДЕСИТІВ»**

**Віталій
КИМ**

Начальник
Миколаївської обласної
військової адміністрації

**«ЗА ЕФЕКТИВНЕ
КЕРУВАННЯ
ОБЛАСТЮ У
ПЕРІОД ВОЄННОГО
СТАНУ»**

**Максим
МАРЧЕНКО**

Начальник
Одеської обласної військової
адміністрації, полковник

**«ЗА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ
ОДЕСЬКОГО РАЙОНУ У
ЧАС ВІЙНИ І ПІДТРИМКУ
ПІДРОЗДІЛІВ ЗСУ»**

**Юрій
КРУК**

Начальник
Одеської районної військової
адміністрації, депутат
Одеської обласної ради

**«ЗА МУЖНІСТЬ
І ГЕРОІЗМ ПРИ
НАДАННІ ДОПОМОГИ
ПОСТРАЖДАЛИМ ВІД
ВОРОЖИХ ОБСТРІЛІВ»**

**Головне
управління
Державної
служби України
з надзвичайних
ситуацій в
Одеській області**

Начальник – генерал-майор
служби цивільного захисту
Вадим ШУЛЮК

**«ЗА ЕФЕКТИВНУ
КОМУНІКАЦІЮ З БІЗНЕСОМ
ТА НАПОВНЕННЯ БЮДЖЕТУ
ОДЕЩИНИ В УМОВАХ
ВІЙНИ»**

**Руслан
ХВАН**

В.о. начальника
Головного управління ДПС
в Одеській області

**«ЗА НАДАННЯ
ВИСОКОПРОФЕСІЙНОЇ
НЕВІДКЛАДНОЇ
МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ
У ЧАС ВІЙНИ»**

**КНП «Одеська
обласна
клінічна
лікарня
Одеської
обласної ради»**

Генеральний директор –
Юрій ГУЛЬЧЕНКО

**«ЗА ЕФЕКТИВНУ
ДЕРЖАВНИЦЬКУ
ТА ВОЛОНТЕРСЬКУ
ДІЯЛЬНІСТЬ В УМОВАХ
ВОЄННОГО ЧАСУ»**

**Олександр
ГОРЕНЮК**

Депутат
Верховної Ради України

**«МЕЦЕНАТ
РОКУ»**

**Олександр
СИВАК**

Генеральний директор
ТД «Стратег»

**«ГРОМАДСЬКИЙ
ДІЯЧ РОКУ»**

**Михайло
ПОЖИВАНОВ**

Громадський і державний
діяч, меценат, голова ГО
«Фонд муніципальних
реформ «Магдебурзьке
право», голова Одеської
міської організації
ВО «Батьківщина»

**«ЗА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
БЕЗПЕКИ ОДЕСИТІВ
В УМОВАХ
ВОЄННОГО
СТАНУ»**

**Охоронна група
«Охорона-Сервіс»**

Генеральний директор –
Геннадій СМЕХОВИЧ

**«ЗА ЗМІЦНЕННЯ
МІЖНАРОДНИХ ЗВ'ЯЗКІВ
ОДЕЩИНИ ТА ЗАЛУЧЕННЯ
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ
ДО ДОПОМОГИ УКРАЇНІ»**

**Інна
ВОЛКОВА**

Депутат
Одеської районної ради,
волонтер

**«ЗА ВНЕСОК У ЗАХИСТ ПРАВ
ВЛАСНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ
ГРОМАД І ДОПОМОГУ
В ОБЛАШТУВАННІ
ВІЙСЬКОВИХ ОБ'ЄКТІВ»**

**Лариса
СОКОЛИК**

Начальник управління
з майнових питань
Одеської обласної ради

**«БУДІВЕЛЬНИЙ
ПРОЄКТ РОКУ»**

**Корпорація
«КУБ»**

Голова корпорації «КУБ» –
Олег НЕВЗОРОВ

**«ЗА ВАГОМИЙ НАУКОВИЙ
ВНЕСОК У ЗБЕРЕЖЕННЯ
ТА СТВОРЕННЯ
ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ
СПАДЩИНИ ОДЕЩИНИ»**

**Сергій
ГРИНЕВЕЦЬКИЙ**

Почесний громадянин
Одеської області і Одеси,
депутат Одеської обласної
ради, фундатор проекту
«Південь-Захід. Одесика.
Історико-краєзнавчий
науковий альманах»

**«ЗА МАСШТАБНУ
ВОЛОНТЕРСЬКУ
ДІЯЛЬНІСТЬ
У МЕДИКО-
ГУМАНІТАРНІЙ СФЕРІ»**

**Одеська обласна
Рада Миру**

Голова –
Таміла АФАНАСЬЄВА

**«ЗА АКТИВНУ
БЛАГОДІЙНУ
ТА ВОЛОНТЕРСЬКУ
ДІЯЛЬНІСТЬ
У ВОЄННИЙ ЧАС»**

**Ігуменя
Серафима**

Настоятелька
Одеського
Свято-Архангело-
Михайлівського жіночого
монастиря

**«ЗА ПІДТРИМКУ
БОЙОВОГО ДУХУ
УКРАЇНСЬКОГО
ВОІНСТВА»**

**Віра
РЕБЕНКО**

Професор Одеської
національної музичної
академії ім. А.В. Нежданової,
директор оперної студії ОНМА,
народна артистка України,
волонтер

**«ЗА ЕФЕКТИВНІ
БІЗНЕС-РІШЕННЯ
В УМОВАХ ВІЙНИ»**

**Мережа
ресторанів
«BURRATINO»**

Власниця ТМ «BURRATINO» –
Олена НЕЙКОВА

Начальнику Одеської районної військової адміністрації Юрію Крук нагороди рейтингу вручила від імені оргкомітету редактор журналу «Фаворит удачі» Галина Владимирська

– У цей важкий, трагічний час війни кожен з нас, з огляду на свої можливості, прагне зробити свій внесок у допомогу нашим військовим та у забезпечення нормальних умов життя цивільних людей, – прокоментував **Юрій КРУК** вручення йому нагород рейтингу. – Зрозуміло, що у керівників владних структур більше таких можливостей впливати на ситуацію, водночас у них і значно більша відповідальність за свою діяльність. Коли працюєш у режимі 24/7 і постійно вирішуєш якісь нагальні питання, то у тебе не буде часу думати про якісь подяки чи відзнаки. Однак тим приємніше, коли твою роботу помічають. Дякую організаторам рейтингу «Народне визнання» – керівникам і журналістам Південноукраїнського Медіа Холдингу – і за відзнаку, і за те, що вони, попри війну, активно працюють, адже інформаційна складова теж дуже важлива у нашому поступу до перемоги. Звання лауреата у номінації «За забезпечення життєдіяльності Одеського району у час війни і підтримку підрозділів ЗСУ» зобов'язує мене ще більш наполегливо працювати у цих напрямках.

Интерв'ю з лауреатом читайте в цьому номері.

Лауреат рейтингу народний депутат України, член комітету Верховної Ради з питань транспорту **Олександр ГОРЕНЮК** написав на своїй сторінці у «Фейсбуку»:

– Отримав відзнаку рейтингу «Народне визнання» – «Одесит року» у номінації «За ефективну державницьку та волонтерську діяльність в умовах воєнного часу» від Південноукраїнського Медіа Холдингу. Надзвичайно пишаюсь бути в одному рейтингу з нашими захисниками, серед яких командувачі різних підрозділів ЗСУ нашого регіону.

Однак це не моя особиста відзнака. Це нагорода всієї команди волонтерів, українського бізнесу і міжнародних донорів, завдяки яким стала можливою масштабна гуманітарна робота. З перших днів війни нам вдалося налагодити гуманітарний коридор через Одеську область. Велика і дружна команда забезпечила логістику та сортування тисяч тон гуманітарного вантажу, який передавали нашим захисникам і цивільним у Бахмут, Херсон, Миколаїв, Харків, Київ, Ірпінь, Бучу, Славутич, Кривий Ріг, Дніпро, Суми.

Дякую всім, хто з 24 лютого допомагає допомагати: Alexander Kubrakov, Ірині Верещук, Alexandra Azarkhina, Maksym Shkil, Zoran Zaev, Trajce Zaev, Ксенія Соколовій, Леоніду Ліснченку, прекрасній родині Ястремських, Юрію Ісаю, Ярославу Лихну, Дімі Курову, Ганні Ролман, Iurii Tyra, Roman Zaitsev, Дмитру Лозицькому, Odd Fellows

Polska, Dobra Fabryka, Tzu Chi Indonesia, Kamilianie.eu, Гупта Радживу та Kusum Ukraine, «Моршинській», Михайлу Делігіозу, Головному управлінню Національної Поліції в Одеській області, Mykola Semenyshyn, сім'ї Романчикових, Валентині Шульц, «Гостинній хаті», Natalya Bogachenko, Сергію Сізоненку, Інні Волковій, Юлії Хорошуновій, Kateryna Antypova та всім, хто долучається до цієї діяльності.

Я дякую своїй сім'ї. Я вас люблю!

Список подяк може бути нескінченним, адже: а) Це – Україна; б) Ми всіємо єднатись; в) Ми всіємо дякувати. Слава Україні! Слава нашим Героям!

На прохання оргкомітету диплом і пам'ятну стелу Михайлу Поживанову (номінація «Громадський діяч року») і Вірі Ревенко (номінація «За підтримку бойового духу українського воїнства») вручив голова Одеської обласної ради Григорій Діденко.

Михайло ПОЖИВАНОВ:

– Останній рік я майже постійно жив і працював в Одесі, хоч і не одесит. У цей воєнний час займаюся на Одещині громадською діяльністю, гуманітарною допомогою, благодійністю, адже розумію, що кожен на своєму місці повинен наближати нашу перемогу. Роблю те, що в моїх силах, спираючись на свій досвід, використовуючи дружні зв'язки за кордоном, для того, щоб допомагати здобувати цю перемогу нашим військовим, щоб у цей важкий час підтримувати діячів культури, художників, письменників, щоб наша дітвора почувалася нормально. От на це була спрямована моя діяльність. Разом з тим я зовсім не прагнув розповідати про те, що роблю, у засобах масової інформації, не вважав за потрібне займатися піаром. Тому було несподіванкою, що мою роботу помітили і вирішили відзначити нагородою, але, якщо щиро, то мені це дуже і дуже приємно!

Також приємно, що отримав цю нагороду з рук голови Одеської обласної ради Григорія Діденка, людини, яка сьогодні уособлює місцеве самоврядування на найвищому регіональному рівні. Це – також визнання, адже зрозуміло, що керівник такого рівня не вручатиме нагороди будь-кому. Щиро вдячний Григорію Віталійовичу! Дякую організаторам, журналістам і експертам, які формували рейтинг, за високу оцінку моєї діяльності. Це надихає на те, щоб працювати ще краще. Наша перемога не за горами, прийдешній 2023 рік має обов'язково її принести. Миру нам усім! Хай наші захисники повертаються живі-здорові додому, і почнемо будувати справді щасливу, заможну, прекрасну країну!

Віра РЕВЕНКО:

– Як народна артистка України не могла не підтримувати духовно наших воїнів і військових медиків. З перших днів війни я і мої учні постійно давали концерти у воїнських частинах і поблизу фронтових дій, у палатах шпиталів і лікарень. Я дивилася на ці стомлені і водночас світлі обличчя, і серце наповнювалося вірою в нашу перемогу. Своїм мистецтвом ми прагнули подарувати цим мужнім людям хвилини радості і душевної втіхи, щоб вони хоч ненадовго забули про важкі воєнні будні. І було до сліз приємно чути оплески і теплі слова подяки.

Щиро вдячна організаторам рейтингу за таку високу оцінку моєї мистецької волонтерської діяльності, дякую очільникові обласної ради Григорію Віталійовичу Діденку! Завжди готова підтримувати нашу область і Одесу, нашу країну, наших непереможних людей!

Матеріал про Михайла Поживанова читайте в цьому номері.

Лариса СОКОЛИК, начальник управління з майнових питань Одеської обласної ради, лауреат у номінації «За внесок у захист прав власності територіальних громад і допомогу в облаштуванні військових об'єктів»:

– Сьогодні українці в абсолютно різних галузях працюють заради мирного майбутнього і разом наближають Перемогу. Я як начальник управління залишаюся на місці та допомагаю забезпечувати ефективну роботу відповідних обласних структур. І мені дуже приємно отримати звання лауреата як за мою безпосередню діяльність за посадою щодо захисту прав власності територіальних громад Одещини, так і за допомогу в облаштуванні військових об'єктів для наших захисників.

Для мене велика честь опинитися в одному списку з нашими воїнами, з тими, хто дає нам змогу жити і працювати, хто виборює Свободу. Я щиро вдячна всім, хто мене підтримав. Обіцяю й надалі докладати всіх зусиль, аби захищати права наших громад.

– Для мене честь – звання лауреата рейтингу «Народне визнання» у номінації «За активну благодійну та волонтерську діяльність у воєнний час», – говорить **настоятелька Свято-Архангело-Михайлівського жіночого монастиря ігуменя СЕРАФИМА**. – Вважаю себе не лише воїном Христа, якими є всі монахи, а й воїном у цій війні з кривавим ворогом! У нас є наш фронт. Насамперед, звертаємося до Господа з молитвою, прохаючи Його милості та допомоги Україні, нашому народу. А ще постійно невтомно працюємо, як і багато українських благодійників і волонтерів.

За час масштабної війни монастир прийняв на тимчасове (а когось і на постійне!) утримання понад 700 вимушених переселенців. Люди отримують не лише ліжко у теплому затишному приміщенні, а й безкоштовне повноцінне харчування. У різдвяно-новорічні дні ми влаштували для біженців свято з подарунками. Також у дні війни ми врятували близько 500 кинутих господарями котів, багатьом з яких знайшли нові домівки.

Нашими зусиллями облаштовано кілька бомбосховищ. У монастирі діє пункт незламності, що живиться від генератора, який придбано за допомогою наших партнерів із Німеччини. Працює також штаб гуманітарної та медичної допомоги. Обитель допомагає ЗСУ і територіальній обороні: це і продукти харчування, і дрова, і засоби особистого захисту. Щороку ми випікаємо перед Різдвом по декілька тисяч калачів і роздаємо їх нужденним. Цьогоріч ми дарували їх також нашим воїнам та біженцям. Отож, рухаємося до Перемоги разом з Батьківщиною!

Власниця ТМ «BURRATINO» Олена Нейкова (у центрі) поділяє успіх бренду з колективом ресторану.

За підсумками рейтингу «Народне визнання» – «Одесит року» – 2022 мережа ресторанів «BURRATINO» стала лауреатом у номінації «За ефективні бізнес-рішення в умовах війни».

Попри складні умови, в яких доводиться працювати українським рестораторам під час війни, наприкінці вересня 2022-го в Одесі розпочала роботу нова мережа піцерій під назвою «BURRATINO». Перший заклад смачного бренду відкрився на вулиці Львівській, 15Б (ЖК «Море») і вже за кілька тижнів мав загин своїх прихильників. Як свідчать самі гурмани, таємниця такого швидкого набуття популярності – у майже чарівній атмосфері гостинності, що панує в «BURRATINO», та вишуканому меню з елементами авторської кухні, яке дуже смакує шанувальникам смачної і корисної їжі.

Самі ж організатори «апетитного бізнесу» на запитання щодо стрімкої популярності бренду лише жартують: мовляв, немає ніякої таємниці, а якщо і є, то вона – цілком в ставленні вдячних відвідувачів, які й формують позитивний імідж мережі. І розповідають, що вже неодноразово чули від досвідчених шанувальників піци, що вона від «BURRATINO»

– найсмачніша не тільки в Одесі, а й у Європі. Звісно, такі коментарі – найкраща оцінка!

До речі, головна мета новоутвореної мережі смаку та користі – це не лише розвиток харчового бізнесу в Одесі. Багато уваги ресторатори приділяють саме підтримці населення в складних умовах війни. Так, заклад на Львівській, 15Б став мало не першим імпровізованим «Пунктом незламності» для мешканців району, які під час перебоїв зі світлом, завдяки встановленому генератору, змогли отримувати тут не тільки гарячі напої та їжу, а й підзаряджати свої мобільні пристрої та користуватися послугами мережі інтернет.

– Тепер у наших планах на найближче майбутнє – відкриття в Одесі нових закладів мережі «BURRATINO», – поділилася **власниця торгових марок «BURRATINO» і «Штрудель», волонтерка Олена НЕЙКОВА**. – Труднощі, які спричинила війна, нас не лякають. Ми прагнемо розвиватися і надалі, спираючись на власний досвід і підтримку партнерів та завдяки запровадженню нових ефективних бізнес-рішень. Ми вважаємо себе патріотами України, тому робимо все від нас залежне для підтримки та подальшого розвитку нашої держави.

ФАВОРИТ НОМЕРУ

Галина Владимирська
Фото: Олег Владимировский,
архів ТД «Strateg»

YOU CANNOT
MANAGE
ONLY TIME,
EVERYTHING
ELSE IS IN
YOUR
HANDS

ОЛЕКСАНДР
СИВАК:

«ТИ НЕ МОЖЕШ
КЕРУВАТИ ЛИШЕ ЧАСОМ,
УСЕ ІНШЕ – В ТВОЇХ РУКАХ»

ВАРТО ПЕРЕСТУПИТИ ПОРІГ ТОРГОВОГО ДОМУ «STRATEG», ЯК ПОТРАПЛЯЄШ У ГАМІРНЕ МОЛОДІЖНЕ СЕРЕДОВИЩЕ. У ВЕЛИКИХ, СВІТЛИХ, ПО-СУЧАСНОМУ ОЗДОБЛЕНИХ КАБІНЕТАХ ОДНІ ХЛОПЦІ І ДІВЧАТА ПРО ЩОСЬ ДИСКУТУЮТЬ БІЛЯ КОМП'ЮТЕРІВ, ІНШІ ПО ДВОЄ ЩОСЬ ОБГОВОРЮЮТЬ, ПЕРЕСУВАЮЧИ МІЖ СОБОЮ ПАПІРЦІ І ФІГУРКИ, А ЧИМАЛА ГРУПКА ЗІБРАЛАСЯ У КОЛІ ДОВКОЛА СТОЛУ І, ЗДАЄТЬСЯ, ЧИМОСЬ БАВИТЬСЯ... НЕПОСВЯЧЕНИЙ НЕ ЗРОЗУМІЄ, ЩО ТУТ ВІДБУВАЄТЬСЯ СЕРІОЗНИЙ ПРОЦЕС СЕРІОЗНОГО БІЗНЕСУ, І САМЕ ОРІЄНТИР НА МОЛОДЬ З ПРИТАМАННИМ ЇЇ КРЕАТИВНИМ МИСЛЕННЯМ Є ОДНІЄЮ ЗІ СКЛАДОВИХ УСПІХУ.

А КОЛИ ЗНАЙОМИШСЯ З ВЛАСНИКОМ І ГЕНЕРАЛЬНИМ ДИРЕКТОРОМ КОМПАНІЇ ОЛЕКСАНДРОМ СИВАКОМ, ПЕРЕКОНУЄШСЯ: ВІН І САМ Є ТАКОЮ ЛЮДИНОЮ – КРЕАТИВНОЮ, ПОЗБАВЛЕНОЮ СТЕРЕОТИПІВ, ПО-МОЛОДЕЧОМУ ЕНЕРГІЙНОЮ І ЗАВЯТОЮ. І ЦЕ ВЖЕ – ГОЛОВНА ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ І НЕВПИННОГО РОЗВИТКУ КОМПАНІЇ, ЯКА ЗАЙМАЄТЬСЯ ДОВОЛІ НЕЗВИЧНОЮ СПРАВОЮ – ВИРОБНИЦТВОМ НАСТІЛЬНИХ ІГОР І НАБОРІВ ДЛЯ ТВОРЧОСТІ.

ЗА РОКИ СВОЄЇ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОЛЕКСАНДР ВЯЧЕСЛАВОВИЧ ВИВІВ СВОЮ ФІЛОСОФСЬКУ ФОРМУЛУ УСПІХУ: **«ТИ НЕ МОЖЕШ КЕРУВАТИ ЛИШЕ ЧАСОМ, УСЕ ІНШЕ – В ТВОЇХ РУКАХ».**

ВІД АВТОМОБІЛЕБУДУВАННЯ – ДО ПОЛІГРАФІЇ

Власне, Олександр Сивак і за віком, як на наше сучасне розуміння, – людина молода. «Мені 45, а я вже маю сина 24 років, і молодшого – п'ятирічного, Миколу і Платошу», – з посмішкою коментує він. І додає: «З 15 років відповідаю за своє життя сам, і ні про що зроблене не шкодую».

Це аж ніяк не самовпевненість, а зазидна цілеспрямованість і рідкісна відповідальність за свої вчинки. Після 9-го класу Сашко залишив батьківський дім, щоб самостійно вступити до коледжу машинобудування у Первомайську Миколаївської області і довести батькові: я можу без вашої допомоги, і знань у мене досить. І довів! А після закінчення коледжу, так само доводячи не лише татові, а й собі самому, що може бути цілком самостійним, поїхав до Одеси і вступив до політеху на факультет автомобілебудування і робототехніки. Жив у гуртожитку, підробляв на життя вантажником, займався спортом і ходив у далекі гірські подорожі з друзями з туристичного клубу «Романтик», здобув популярність у студентському колі як діджей на дискотеках, словом, аж ніяк не нудгував поза навчальним процесом. І при цьому примудрявся успішно вчитися на найскладнішій спеціальності

– «динаміка і міцність машин». Там був і сопромат, і фізика, і хімія, і вища математика, однак всі іспити (чесно зізнається – крім одного!) здавав сам, без якогось домовленостей.

Та найскладніші випробування проходив уже після студентських років...

– Коли закінчив інститут, уже спеціальність моя не дуже потрібна була в Україні, та й заробітки в якомусь НДІ, якби вони, як і раніше, працювали, були б мізерні, – згадує Олександр. – А я на четвертому курсі вже став татусем, треба було утримувати родину. Отож за спеціальністю я жодного дня не працював, хоча дуже хотів. Та отримані у вузі знання і набуті у студентські роки навички дуже ціную, вони – назавжди. Головне, чому навчився, – комунікації з іншими людьми, налагодженню ділових стосунків, умінню знаходити потрібну інформацію і загалом – вирішувати різні життєві проблеми... Отож, вирішив заробляти фотографією. Був такий журнал «Фотопродажа», от я для нього і знімав машини на автобазарі, адже для мене машини були рідною темою, також робив рекламні фотосесії для готелів і таке інше...

Досить швидко виконання чієїсь замовлень переросло у власний бізнес. У 30 років Олександр Сивак уже був засновником рекламно-інформаційної агенції «МедіаКомпас Україна» і став власником низки рекламних видань, орієнтованих на автомобільну тематику: журнал «Автобазар», газета «Автореклама», довідник «Автобізнес».

2006 року створена ним агенція вийшла на нову орбіту – транспортно-рекламного та виставкового бізнесу. Ще одним напрямком діяльності стало для Олександра Сивака і його команди проведення масштабних виставок-форумів, на які він купив права: «Одеса», «Trans Expo Odesa», «Южна Пальміра», «Одеса Бот Шоу».

“

«А ЯКБИ МЕНЕ ЗАПИТАЛИ, ЯКУ ОДНУ-ЄДИНУ НАСТІЛЬНУ ГРУ ВАРТО КУПИТИ ДЛЯ СПІЛЬНОЇ СІМЕЙНОЇ РОЗВАГИ, Я Б ПОРАДИВ VE UKRAINIAN. ВОНА СКЛАДАЄТЬСЯ З ПИТАНЬ ПРО УКРАЇНСЬКІ МІСТА, ПАМ'ЯТКИ, ГЕРОЇВ, ВИЗНАЧНІ ПОДІЇ, ТВАРИННИЙ І РОСЛИННИЙ СВІТ. У РОДИННОМУ КОЛІ МОЖНА ПІЗНАВАТИ НАШУ РІДНУ КРАЇНУ І ПОЛЮБИТИ ЇЇ ЦЬЕ БІЛЬШЕ».

Тоді ж став власником одного з найсолідніших спеціалізованих видань – журналу «Суднопластво», вступив до Національної спілки журналістів України. Адже справедливо вважав: якщо від видання суто рекламних газет і журналів прийшов час відмовитися на користь інтернету, то ніщо не зможе замінити престижність публікацій на сторінках журналу європейського зразка, читачами якого є керівники провідних транспортних підприємств та морської галузі.

...Здавалося б, така багатоаспектна масштабна діяльність мала цілком поглинути весь час і сили, всю увагу. А тим часом багаторічний зв'язок з поліграфією, необхідність стеження за процесом друку стали поштовхом до початку нового бізнесу у зовсім іншій сфері – виробництва настільних ігор та наборів для творчості.

ТАКТИКА І СТРАТЕГІЯ НОВОГО БІЗНЕСУ

– *Одного разу я отримав замовлення на виготовлення тематичної настільної гри, – згадує Олександр. – Зробив і зрозумів, що мені цікаво виготовляти так звані настільки. Всі мої попередні проєкти починалися саме з того, що це було мені цікаво. А коли чимось по-справжньому захоплюєшся, то це захоплення здатне швидко перерости у бізнес. Коли ж вирішив, що варто заснувати нову компанію, то назвав її Strateg, адже настільні ігри – це завжди про тактику та стратегію. Це слово мені подобається ще й тому, що з давньогрецької воно перекладається як «мистецтво полководця».*

Чіткої дати заснування компанії, певно, немає, все, починаючи з 2006 року, спочатку розвивалося спонтанно. Але у 2021-му ми вирішили відсвяткувати 15 років діяльності. Спочатку Strateg складався з мене й ідеї. Першими виготовили класичні, добре відомі і улюблені широким загалом ігри: монополію, доміно та різноманітні «бродилки». Я залучив до проєкту двох дизайнерів, які розробили 20 ігор, зокрема серію «Цікава математика», «Правила дорожнього руху», «Тварини дикого світу»... А далі процес невпинно розвивався і ставав усе більш масштабним.

Нині тільки наша команда налічує близько 200 працівників, і це вже не лише Торговий дім «Стратег», а й приватне підприємство «Мир Лео», інтернет-магазини «Платошка», «Ніктойс», «AV-Store». Якщо ж врахувати кількість робочих місць, які потрібні для виготовлення комплектуючих іншими підприємствами, то можна нарахувати й понад тисячу людей. А наш асортимент складається з майже 1000 ігор, 1500 картин за номерами та майже 800 видів алмазної мозаїки. Я пишаюся тим, що 2019 року ТОВ «Стратег Україна» стало переможцем у Всеукраїнському рейтингу «Сумлінний платник податків». А у 2022-му ми отримали почесний знак «Вироблено в Одеській області», впроваджений головою Одеською облдержадміністрації, і це переконливо свідчить про якість нашої продукції.

Сьогодні велику команду очолює подружжя Сивак: Олександра можна назвати стратегом процесу, а його дружину Ірину – тактиком, бо взяла на себе безпосереднє керівництво щоденним робочим процесом. Віддавши данину класиці (і не забуваючи про неї понині), Торговий дім Strateg надає

перевагу новаторству, пильно слідкуючи за трендами і модними тенденціями. Нині це товари не лише для дітей, а й для підлітків та дорослих. Працюють над розробкою і виготовленням інтелектуальних, освітніх, пізнавальних ігор, що розвивають пам'ять, логіку, аналітичні здібності людей різного віку. Є, крім настільних, невеличкі ігри, які можна покласти до кишені чи сумочки і взяти з собою у дорогу, пазли, слайми, а ще набори для творчого розвитку – картини за номерами, алмазна мозаїка, набори для ліплення. Асортимент постійно зростає і урізноманітнюється.

– *Усі іграшки можна поділити на три різновиди: для розваг, навчання та хобі, – коментує Ірина. – Розуміючи це, треба при покупці зважати на індивідуальні особливості конкретної дитини і вибрати те, що їй більше до вподоби або найбільш актуальне для неї. Звертаючись до магазинів «Стратег» в інтернеті, можна завжди отримати допомогу та підказку консультантів.*

– *А якби мене запитали, яку одну-єдину настільну гру варто купити для спільної сімейної розваги, я б порадив Be Ukrainian, – додає Олександр. – Вона складається з питань про українські міста, пам'ятки, героїв, визначні події, тваринний і рослинний світ. У родинному колі можна пізнавати нашу рідну країну і полюбити її ще більше.*

НА ЧАСІ – ПАТРІОТИЧНИЙ ТРЕНД!

Як це не дивно звучить, та широкомасштабна війна, яка негативно позначилася на всіх бізнес-сферах країни, дала новий поштовх для розвитку ТД «Strateg».

Ненадовго припинивши свою діяльність 24 лютого, колектив швидко знову взявся до роботи.

– *Коли почалося масштабне вторгнення, ми поставили бізнес на паузу, – розповідає Генеральний директор. – За два дні законсервували всі процеси, видали працівникам зарплату й перебували у такому стані десь з тиждень. Перша розгубленість від неочікуваних трагічних подій швидко минула. В Одесі, попри загрозу ворожого десанту, було більш-менш спокійно, та й колектив здебільшого залишався тут. Тож я вирішив, що, продовжуючи свою звичну справу, нам усім разом буде легше протистояти невпевненості у завтрашньому дні. І дуже швидко переконався, що був правий. Уже 15 березня ми почали повноцінну роботу. Початок весни відпрацювали навіть краще, ніж сподівалися. У травні змогли вийти на довоєнні показники. А у вересні їх суттєво перевершили. Важливо, що я був весь час на місці, адже коли керівник перебуває поруч з командою, це додає мотивації. Крім того, ми максимально забезпечуємо фінансову скла-*

“

«СТРАТЕГ» ЗАПУСТИВ ЦІЛУ СЕРІЮ ПАТРІОТИЧНИХ ІГОР, А ЦЕ ВЖЕ – НАЙКРАЩИЙ ШЛЯХ У ВИХОВАННІ МАЛЕЧІ, ТА Й ДОРΟΣЛИХ МОЖЕ ПОТІШИТИ: «ОЙ У ЛУЗІ», «СКАЖИ ПАЛЯНИЦЯ», «ЗНАЙ НАШИХ» ТА ІНШІ».

“

«БЛАГОДІЙНІСТЬ – ЦЕ ОКРЕМА ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ДІЯЛЬНОСТІ НАШОЇ КОМПАНІЇ, І НЕЮ Я ЗАЙМАЮСЯ ОСОБИСТО. МОЖУТЬ ЗАТЕЛЕФОНУВАТИ З ДИТЯЧОГО БУДИНКУ, І МИ ПЕРЕДАМО ТУДИ НАШІ ПАТРІОТИЧНІ ІГРАШКИ ТА, ЗА ПОТРЕБИ, ІНШУ ДОПОМОГУ. Є ГОСПІТАЛІ, ЛІКАРНІ, ЯКІ ДО НАС ЗВЕРТАЮТЬСЯ НАПРЯМУ АБО ЧЕРЕЗ БЛАГОДІЙНІ ФОНДИ».

дову бізнесу, не затримуємо виплати, ще й допомагаємо співробітникам продуктовими наборами. Те, як ми відповіли на виклики цього дуже важкого періоду, переконало мене: ти не можеш керувати лише часом, усе інше – в твоїх руках.

Те, що бізнес працює, важливо і для країни, для міста: надходять податки до бюджетів, а працівники компанії не потребують допомоги держави. А в даному випадку є ще кілька важливих для суспільства складових. По-перше, діти завжди мають потребу в розвагах, а за таких обставин, які створила у нашому житті війна, це просто терапевтична необхідність для дитячої психіки. А по-друге, «Strateg» запустив цілу серію патріотичних ігор, а це вже – найкращий шлях у вихованні малечі, та й дорослий може потішити.

– Коли ми повернулися до роботи, я поставив перед колективом завдання: потрібні патріотичні іграшки, причому такі, які можна покласти до кишені, коли спускаєшся до сховищ, – коментує Олександр Вячеславович. – У цей час уже почало з'являтися багато мемів: то про жінку, яка збила ворожий дрон банкою з огірками, то про вкрадені трактористами танки... Дизайнери підхопили ідею. І швидко з'явилися наші ігрові хіти: «Ой у лузі», «Скажи паляниця», «Знай наших» та інші. Реакція покупців переконала: люди у захваті, вони писали нам, дякували, ділилися своїми враженнями і навіть давали поради, підказували ідеї. Серія патріотичних ігор і далі доповнюється, адже події, здатні надихнути на створення нових ігор, відбуваються чи не щодня, та й мемів не бракує. А це плануємо розробити стратегічну гру за мотивами сучасної російсько-української війни.

У нашого бізнесу в ці місяці війни виявилися також інші особливості, – доповнює Ірина Сивак. – Усі ігри стали україномовними. Ми і самі свідомі того, що є така потреба у покупця, і наші партнери – мережі магазинів – перестали брати ігри, виконані російською. Більше того, зараз багато ігор ми експортуємо до тих країн, які прийняли наших вимушених біженців з дітками, тамтешні магазини залюбки їх беруть на продаж, особливо у Польщі. Друга особливість – ціна: ми зрозуміли, що варто більше виробляти недорогих ігор, вартістю до 150 гривень, адже з грошима у людей зараз суцужно, а все одно діткам щось купують, роблять подарунки...

ЯКІСТЬ – ПОНАД УСЕ!

Як батьки і відповідальні виробники, подружжя Сивак особливу увагу приділяє якості своєї продукції, справедливо вважаючи, що це має бути не менш важливою її перевагою, ніж цікавий розвиваючий зміст.

– Насамперед, хочу наголосити, що всі наші іграшки виготовляються з гіпоалергенних матеріалів, – підкреслює Олександр. – Крім того, їх перевіряють психологи. Математичні чи лінгвістичні іграшки разом з нами розробляють учителі та логопеди. Особистий досвід батьківства також допомагає зрозуміти, яку продукцію робити. Ти розумієш, що дав би своїй дитині до рук, а що ні.

З 2017 року ми почали регулярно відвідувати міжнародні дитячі виставки, які проходять у нашій країні та за кордоном – у Німеччині, Польщі, Об'єднаних Арабських Еміратах і

робити експозиції продуктів торгової марки Strateg. Це дуже допомогло зрозуміти, на якому рівні зараз перебуває виробництво іграшок в Україні і який рівень наших продуктів. У таких поїздках не лише запозичуємо кращий чужий досвід, а й змінюємо ставлення до української продукції та привчаємо гідно оцінювати її якість, не занижувати ціну лиш через те, що вона made in Ukraine.

«ЗА БЛАГОДІЙНІСТЬ ВІДПОВІДАЮ ОСОБИСТО»!

Від початку повномасштабного вторгнення компанія дарує розвиваючі ігри дітям, які змушені були втікати з небезпечних регіонів, а також передає кошти для дітей-сиріт, чий дитбудинки постраждали від обстрілів. Нещодавно на благодійному заході «Мрія життя» ТД «Strateg» зробив внесок у сумі 450 000 гривень.

Тим часом благодійність для Олександра Сивака – це не лише достойний відгук на трагічні виклики воєнного часу, вона давно стала доброю ознакою діяльності очолюваних ним підприємств.

Скажімо, у 2019-му компанія встановила національний рекорд, виклавши у Міжнародний день захисту дітей у парку біля кінотеатру, де відбувалося святкування, найдовшу доріжку зі 110 000 настільних ігор та наборів дитячої творчості, які потім були подаровані юним глядачам. А наступного року «Strateg» встановив своєрідний світовий рекорд і ввійшов до книги Національних рекордів України, склавши дивовижну піраміду із 111 627 ігор висотою майже сім метрів! Сталося це на Святого Миколая, у переддень Різдва, і ці ігри потім стали святковими подарунками для дітей з дитячих будинків та малозабезпечених сімей. Мова вже не йде про постійну партнерську участь у різних благодійних акціях, дитячих святах і таке інше.

– Благодійність – це окрема важлива складова діяльності нашої компанії, і нею я займаюся особисто, – наголошує Олександр. – Можуть зателефонувати з дитячого будинку, і ми передамо туди наші патріотичні іграшки та, за потреби, іншу допомогу. Є госпіталі, лікарні, які до нас звертаються напряму або через благодійні фонди.

Масштабна багаторічна благодійна діяльність Олександра Сивака не залишилася поза увагою одеситів і організаторів щорічного рейтингу «Народне визнання» – «Одесит року» – 2022: він став лауреатом у традиційній і дуже почесній номінації – «Меценат року»! 🏆

“ «УЧАСТЬ У ВИСТАВКАХ ЗА КОРДОНОМ ДОПОМОГЛА ЗРОЗУМІТИ, НА ЯКОМУ РІВНІ ЗАРАЗ ПЕРЕБУВАЄ ВИРОБНИЦТВО ІГРАШОК В УКРАЇНІ І ЯКИЙ РІВЕНЬ НАШИХ ПРОДУКТІВ. У ТАКИХ ПОЇЗДКАХ НЕ ЛИШЕ ЗАПОЗИЧУЄМО КРАЩИЙ ДОСВІД, А Й ЗМІНЮЄМО СТАВЛЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ... »

“ «2019 РОКУ ТОВ «СТРАТЕГ УКРАЇНА» СТАЛО ПЕРЕМОЖЦЕМ У ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ РЕЙТИНГУ «СУМЛІННИЙ ПЛАТНИК ПОДАТКІВ». А У 2022-МУ МИ ОТРИМАЛИ ПОЧЕСНИЙ ЗНАК «ВИРОБЛЕНО В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ», ВПРОВАДЖЕНИЙ ГОЛОВОЮ ОДЕСЬКОЮ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ»

Масштабна багаторічна благодійна діяльність Олександра Сивака не залишилася поза увагою одеситів і організаторів щорічного рейтингу «НАРОДНЕ ВИЗНАННЯ» – «ОДЕСИТ РОКУ» – 2022: він став лауреатом у традиційній і дуже почесній номінації – «МЕЦЕНАТ РОКУ»!

РУСЛАН ХВАН:

«МЕТОЮ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ РЕГІОНУ Є МАКСИМАЛЬНО КОМФОРТНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ»

СПЛАЧУЮЧИ ПОДАТКИ, КОЖЕН З НАС РОБИТЬ СВІЙ ВНЕСОК У ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВИ. ОСОБЛИВО ЦЕ АКТУАЛЬНО СЬОГОДНІ – У ЧАС ВОЄННОЇ АГРЕСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ.

ЩОБ ДІЗНАТИСЯ ПРО СТАН СПЛАТИ ПОДАТКІВ ДО БЮДЖЕТІВ УСІХ РІВНІВ НА ОДЕШЧИНІ, МИ ЗУСТРІЛИСЯ З ВИКОНУЮЧИМ ОБОВ'ЯЗКИ НАЧАЛЬНИКА ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ ДПС В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ РУСЛАНОМ ХВАН. А ЩЕ МАЛИ НА МЕТІ БЛИЖЧЕ ПОЗНАЙОМИТИСЯ З ЛЮДИНОЮ, ЯКА ОЧОЛЮЄ ОДНУ З НАЙВАЖЛИВИШИХ ДЕРЖАВНИХ РЕГІОНАЛЬНИХ СТРУКТУР, АДЖЕ РУСЛАН МИКОЛАЙОВИЧ ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ЦЮ ПОСАДУ ПІВРОКУ ТОМУ, І ТАКУ ДОВІРУ ЙОМУ БУЛО НАДАНО ВЖЕ ПІД ЧАС ВІЙНИ.

2022-й – ЦЕ РІК ВИПРОБУВАНЬ ТА ПЕРЕВІРКА НА МІЦНІСТЬ ЯК ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ, ТАК І ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ

– Руслане Миколайовичу! Наскільки платники в період воєнного стану є соціально відповідальними щодо сплати податків?

– Насамперед, користуючись нагодою, хочу висловити слова вдячності тим платникам податків, які в цей надскладний для всієї країни час сумлінно виконують свої податкові зобов'язання.

Так, протягом січня-листопада 2022 року до зведеного бюджету сплачено 32,7 млрд грн, що на 5,1 млрд грн, або майже на 19 відсотків більше, ніж у січні-листопаді 2021 року.

До державного бюджету за 11 місяців 2022 року суб'єктами господарювання сплачено понад 12 млрд грн, що на 1,7 млрд грн більше, ніж у січні-листопаді 2021 року (темп росту склав 115,8%).

Крім того, бюджети територіальних громад за січень-листопад поточного року поповнилися на понад 20 млрд грн, що на 3,4 млрд грн, або на 20,4 відсотка, більше, ніж за аналогічний період минулого року.

Найбільшу питому вагу в структурі доходів державного бюджету складає сплата суб'єктами господарювання податків,

зборів та платежів у таких галузях, як «Державне управління й оборона», «Транспорт, складське господарство», «Оптова та роздрібна торгівля», «Промисловість».

Серед основних джерел формування зведеного бюджету залишаються податок на доходи фізичних осіб (17,6 млрд грн), податок на додану вартість (5,4 млрд грн), податок на майно (понад 3 млрд грн), єдиний податок (2,5 млрд грн).

Збільшення сум сплати податків як до державного, так і до місцевих бюджетів забезпечує акумулювання додаткових коштів та подальше їх спрямування на своєчасне фінансування різноманітних програм соціально-економічного розвитку держави.

– Минув складний 2022 рік. Які Ваші прогнози щодо виконання показників сплати податків, які були доведені для регіону?

– Так, це рік випробувань, нових можливостей та досягнень. Загалом за 2022 рік до державного бюджету очікується забезпечити сплату в сумі 13,7 млрд грн, що на 11,5 відсотка більше, ніж за січень-грудень 2021 року.

У свою чергу до місцевих бюджетів нами очікується надходження 22,6 млрд грн, що 3,2 млрд гривень більше, ніж минулого року.

Тобто прогнози, як бачите, оптимістичні. Хочу наголосити, що це досягнення наших сумлінних платників податків,

однак як у напрямку нашої діяльності, так і в інших, запорука нашої успішної роботи – наявність фахових працівників, людей, які, незважаючи ні на що, працюють відповідно до вимог часу. Я це підкреслюю повсякчас і вдячний своєму колективу за професіоналізм та відданість роботі.

СЕРВІСНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА СПІВПРАЦЯ – НА ВСІХ РІВНЯХ

– Одеська область – найбільша в Україні. Чи впливає віддаленість багатьох населених пунктів від районних центрів та міста Одеси на комунікацію платника податків з податковою службою?

– Метою податкової служби регіону є максимально комфортне обслуговування платників податків. На обліку в Головному управлінні ДПС в Одеській області перебуває понад 236 тисяч платників податків, з них близько 100 тисяч юридичних осіб, 136 тисяч фізичних осіб-підприємців та понад дві тисячі – фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність.

У кожному районному центрі Одещини функціонують державні податкові інспекції, які є структурними підрозділами Головного управління ДПС в Одеській області. Також майже при кожній такій інспекції створені Центри обслуговування платників. Громадяни та платники податків мають змогу звернутися до Центрів і отримати одну з 79 послуг, які надаються в Головному управлінні ДПС в Одеській області.

Зокрема, для зручності та комфортності платників в умовах воєнного стану сервісне обслуговування здійснюється незалежно від місця обліку платника податків.

Загалом протягом 2022 року платники податків у Центрах обслуговування податкової служби регіону отримали 195 тисяч адміністративних послуг. Найбільш запитуваними є послуги з отримання реєстраційного номера облікової картки платника податків та внесення до паспорта громадянина України даних про реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб (станом на 01.12.2022 року – 81 тисяча звернень), надання витягу з реєстру платників єдиного податку (27 тисяч), видача відомостей з Державного реєстру фізичних осіб-платників податків про суми виплачених та утриманих доходів (21 тисяча) та реєстрація платника єдиного податку (18 тисяч).

Не один рік ми працюємо над тим, щоб максимально спростити ведення бізнесу. І прогрес очевидний.

Скажімо, зареєструвати ФОП можливо за 10 хвилин, не виходячи з дому. Аналогічно можна подати декларацію або сплатити податки через портал «Дія».

Також створено низку електронних сервісів з метою забезпечення сприятливих умов для платників податків щодо подання звітності й отримання адміністративних послуг. У зв'язку із запровадженням в Україні воєнного стану такі сервіси користуються підвищеним попитом.

Протягом останніх років податкова служба проводить роботу серед платників податків щодо популяризації сервісів податкової та максимального залучення всіх верств населення до взаємодії у цифровому форматі з використанням електронного підпису.

Згідно з розрахунком частки електронної звітності, поданої платниками Одеської області, частка Е-деклараций у загальній

THE WORLD
THE
ES WHO

За підсумками діяльності протягом минулого року Руслан Хван став лауреатом рейтингу «НАРОДНЕ ВИЗНАННЯ» – «ОДЕСИТ РОКУ» – 2022 у номінації «За ефективну комунікацію з бізнесом та наповнення бюджету Одещини в умовах війни»

кількості поданих податкових декларацій станом на 1 грудня цього року дорівнює 94,2%; частка Е-декларацій, поданих юридичними особами, – 97,3%; частка Е-декларацій, поданих фізичними особами, – 91,2%.

Завдяки вжитим фахівцями Головного управління ДПС в Одеській області заходам щодо залучення платників до користування сервісами ДПС, станом на 1 грудня 2022 року залучена 41 тисяча платників, які раніше не користувалися податковими сервісами.

До речі, незважаючи на те, що нині вкрай непрості умови для ведення бізнесу, в Одеському регіоні ми спостерігаємо, що новостворені суб'єкти господарювання започатковують власну справу та реєструються платниками податків.

Так, за 11 місяців 2022 року на податковий облік в Одеській області взято майже 14 тисяч представників бізнесу, з них майже дві тисячі юридичних осіб та 12 тисяч фізичних осіб-підприємців.

– Щорічно проводиться кампанія декларування громадянами своїх доходів. Чи є позитивні підсумки у 2022 році?

– Так, могу зазначити, що станом на 1 грудня поточного року мешканцями регіону подано понад 23 тисячі податкових декларацій про майновий стан та доходи.

Громадянами задекларовані доходи в сумі 10,1 млрд гривень, що на 45 відсотків більше від показників минулого року.

Сума податку на доходи фізичних осіб, що підлягає сплаті до бюджету, складає 175,1 млн гривень та військового збору – 86,8 млн гривень. Порівняно з аналогічним періодом минулого року сплата зросла відповідно на 13,4 млн грн та 51,9 млн гривень.

Доходи, що перевищують 1 млн грн., задекларував 571 громадянин. Порівняно з аналогічним періодом минулого року кількість «мільйонерів» в Одеському регіоні зросла на 147 осіб. Вказаними фізичними особами задекларовано майже 8,6 млрд грн, з яких самостійно нараховано до сплати

Станом на 1 грудня поточного року мешканцями регіону подано понад 23 тисячі податкових декларацій про майновий стан та доходи.

117,4 млн грн податку на доходи фізичних осіб та 77,5 млн грн військового збору.

Сумлінно задекларувавши свої доходи та сплативши податки, громадяни роблять свій внесок у забезпечення фінансування соціально-економічного розвитку територіальних громад та потреб Збройних сил України.

– Взаємодія та розвиток співпраці з територіальними громадами. Це питання було, та й залишається, предметом особливої уваги з боку керівництва Одеської обласної військової/державної адміністрації. Наскільки така взаємодія налагоджена з боку регіональної податкової?

– Співпраця з територіальними громадами – це наша щоденна робота, ефективних результатів якої як керівник вимагаю від підлеглих, насамперед – від керівників державних податкових інспекцій на місцях.

Головним управлінням ДПС в Одеській області забезпечується інформаційна та консультаційна підтримка громад у всіх питаннях, від формування до наповнення місцевих бюджетів.

Окрім того, на постійній основі проводяться спільні заходи – зустрічі, наради, семінари – з головами територіальних громад та бізнес-спільнотою з питань застосування податкового законодавства та новацій у ньому.

А головним результатом цієї роботи є збільшення сплати податків та зборів до бюджетів громад.

– Сьогодні при кожній регіональній ДПС створено податкові платформи, покликані покращити комунікацію між ДПС та платниками. Чи користується одеський бізнес цим сервісом та які питання обговорюються?

– Податківці Одещини продовжують реалізовувати свою позицію щодо відкритості у роботі з бізнесом та громадськістю. Саме тому в Головному управлінні ДПС в Одеській області діє комунікаційна податкова платформа.

Запроваджений формат роботи ефективно допомагає вирішувати питання, які турбують представників інститутів громадянського суспільства, бізнес-асоціацій, та виявляти системні проблеми, які потребують оперативних управлінських рішень.

На сьогодні Головне управління ДПС в Одеській області перебуває в постійній комунікації з платниками податків, громадськими організаціями, асоціаціями, які представляють інтереси малого та середнього бізнесу, а також з органами місцевого самоврядування. В діалозі ми обговорюємо та намагаємося вирішити ті проблеми, з якими стикаються платники, і щоденно працюємо в цьому напрямку.

Нагадую, що у разі виникнення питань, які потребують оперативного розгляду, платники можуть надсилати звернення на окрему поштову скриньку od.ikc@tax.gov.ua.

ВІДКРИТІСТЬ, ЧЕСНА КОМУНІКАЦІЯ – ЦЕ ЗАПИТ СУСПІЛЬСТВА

– Ми вдячні Вам, що знайшли час на спілкування з нами. Знаємо, що загалом роботі зі ЗМІ приділяється велика увага.

– Звичайно! Ми розуміємо, що така співпраця дуже важлива, суспільство потребує такої ефективної комунікації.

У нас в управлінні налагоджено зв'язки з регіональними заходами масової інформації, ми запрошуємо їх до висвітлення нашої діяльності. Також функціонують субсайт Головного управління ДПС в Одеській області вебпорталу ДПС та сторінка ДПС в Одеській області у соціальній мережі Facebook, де кожний має можливість ознайомитися з якісною актуальною інформацією щодо практики застосування законодавства з питань, що належать до компетенції ДПС.

– Бачимо у Вас в кабінеті багато кубків, що свідчать про спортивні перемоги. Що таке спорт у Вашому житті?

– Спорт відіграв дуже важливу роль у моєму житті. Заняття спортом дають не лише гарну фізичну форму, а й виховують у людині дисциплінованість, відповідальність, вміння діяти командою на позитивний результат, а це потрібно у будь-якій сфері.

Кубки, що стоять у моєму кабінеті, про які ви запитали, – це за перше і друге місце у благодійних турнірах, які проходили нещодавно. Команда Головного управління ДПС Одеської області грала з командами різних державних та правоохоронних структур міст Одеси та Києва.

СПРОМОЖНІСТЬ ВІДПОВІДАТИ ВИКЛИКАМ ТА ОЧІКУВАННЯМ ЧАСУ

– Вам вдається наповнювати бюджет навіть з перевиконанням доведених завдань попри те, що бізнес дуже постраждав під час війни...

– Вважаю, що якісна взаємодія та порозуміння особливо актуальні сьогодні, адже для бізнесу зараз такі ж нелегкі часи, як і для всієї країни. Постраждали як великі підприємства, так і середній, малий бізнеси. Я вже не кажу про території, які перебували (чи й досі перебувають) під окупацією або у зоні бойових дій. Звичайно, це позначається на обсягах сплати податків. Для нас важливо, щоб платник податків сприймав податкову службу як партнера який допоможе діяти в правовому полі та дотримуватися податкової культури.

– Які першочергові завдання та виклики стоять перед Вами як керівником та податківцями області у 2023 році?

– Насамперед – це підвищення рівня добровільної сплати податків, діалог, комунікація, дотримання бізнесом податкового законодавства та надання платникам податків якісних, зручних послуг. Саме ці складові є запорукою наповнення бюджетів усіх рівнів та виконання державою своїх функцій.

Громадяни та бізнес повинні розуміти, що, сплачуючи податки, вони підтримують свою країну, роблять сильнішою її армію та економіку. Це дуже важливо для успішного європейського майбутнього!

Ми всі продемонстрували велике внутрішнє єднання і зуміли згуртувати навколо себе весь світ – це наша зброя, яка пришвидшує перемогу.

Переконали, що у 2023 році податкова Одещини й надалі виконуватиме поставлені перед нею завдання, незважаючи на війну, адже ми вже довели всім свою вірність країні, силу та стійкість.

Україна обов'язково переможе! 🇺🇦

Бесідувала Галина ВЛАДИМИРСЬКА

У разі виникнення питань, які потребують оперативного розгляду, платники можуть надсилати звернення на окрему поштову скриньку od.ikc@tax.gov.ua.

ЮРІЙ КРУК:

«МИ МАЄМО ЗАБЕЗПЕЧИТИ СТАБІЛЬНУ ЖИТТЄДІЯЛЬНІСТЬ РАЙОНУ І ПІДТРИМКУ ВІЙСЬКОВИХ»

ЗАЗВИЧАЙ, ЗАКІНЧУЮЧИ РІК, КЕРІВНИКИ РЕГІОНАЛЬНИХ ВЛАДНИХ СТРУКТУР РОЗПОВІДАЮТЬ ПРО ЗДОБУТКИ СВОГО МІСТА, РАЙОНУ ЧИ ОБЛАСТІ У РІЗНИХ СФЕРАХ ЖИТТЯ, РАДІЮТЬ ДОСЯГНЕННЯМ ТА РЕКОРДАМ, ЯКИХ В ОСТАННІ РОКИ У НАШОМУ МИРНОМУ ЖИТТІ ЗАВЖДИ БУЛО ЧИМАЛО. ТА КОЛИ У НЬОГО ВТОРГАЄТЬСЯ ВІЙНА І КАРДИНАЛЬНО ЙОГО ЗМІНЮЄ, НА ЧАСІ ЗОВСІМ ІНШІ РЕЧІ. ПРО ТЕ, ЯКІ ЗАВДАННЯ ДОВОДИТЬСЯ ВИРІШУВАТИ, КОЛИ КРАЇНА ПРОТИСТОЇТЬ МАСШТАБНІЙ ВОРОЖІЙ АГРЕСІЇ, МИ РОЗМОВЛЯЄМО З НАЧАЛЬНИКОМ ОДЕСЬКОЇ РАЙОННОЇ ВІЙСЬКОВОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ, ДЕПУТАТОМ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ ЮРІЄМ КРУКОМ.

– Юрію Юрійовичу, насамперед хочу привітати Вас зі званням лауреата рейтингу «Народне визнання» – «Одесит року» у номінації «За забезпечення життєдіяльності Одеського району у час війни і підтримку підрозділів ЗСУ». Красномовне формулювання, та хочеться почути більш докладну розповідь про це. А почну з питання, яке за час війни вже стало традиційним для інтерв'ю: як зустріли звістку про війну і якими були перші Ваші дії?

– Дякую за вітання! Приємно, що одесити помітили і відзначили діяльність нашої районної адміністрації і мене як її керівника. У ці воєнні місяці справді найголовнішим було забезпечити життєдіяльність району і налагодити допомогу нашим захисникам. Звістка про війну для мене, як і більшості українців, була несподіваною. Але о сьомій ранку я вже був на засіданні цойно скликаного регіонального штабу. Власне, тоді ми фактично і розпочали роботу за умов воєнного стану, який оголосив президент.

Перші два-три тижні, коли перебудовували нашу роботу на воєнний лад, були найважчими. Та настрої панували бойовий. Наші співробітники були на робочих місцях, ми згуртувалися і діяли спільно з обласною адміністрацією і силовими структура-

ми. Почалася робота 24 на 7. І до сьогодні працюємо саме в такому режимі.

– Які саме завдання довелося вирішувати у ці перші воєнні тижні?

– Основні завдання склалися із забезпечення поточних проблем громадян. Треба було в цілому забезпечити стабільність у районі і в регіоні за умов воєнного стану, налагодити для взаємодії якісну комунікацію як з військовими підрозділами, так і з громадами. А найголовнішим було питання постачання всім необхідним військових підрозділів. Брала участь у формуванні підрозділів територіальної оборони, взаємодіяли з центрами комплектування, забезпечували їх потреби. Тобто треба було налаштуватися на діяльність, яка нам зовсім не була притаманна у мирний час.

У перші ж дні противник здійснив ракетні обстріли нашого регіону, сталися прильоти. Станом на сьогодні 57 ракетних обстрілів відбулося лише по Одеському району. Постраждало 558 будинків, вісім з них зруйновані вщент. На кожен приліт я виїжджав особисто, адже треба було на місці бачити наслідки

«ДО ХЕРСОНУ
ЧЕРЕЗ ПІВТОРА
ТИЖНІ ПІСЛЯ ЗВІЛЬНЕННЯ
ВІДВЕЗЛИ
ЧОТИРИ
ВАНТАЖІВКИ».

обстрілів, вживати заходів до їх ліквідації, забезпечити допомогу людям. Були постраждалі, поранені, загиблі...

За таких обставин термін планування роботи – один день. Сьогодні вже можемо впевнено сказати, що ми гідно відповідаємо на ті виклики, які нам ставить воєнний час.

– Ще одна важлива складова діяльності районної адміністрації – гуманітарна допомога цивільним. І не лише в Одеському районі, а й у сусідніх областях. Знаю, що була дієва допомога, зокрема і водою, жителям Миколаєва. Ви і ваші колеги вже встигли побувати у Херсоні відразу після його звільнення...

– Ми з самого початку розгорнули гуманітарний штаб. Як і логістичні штаби по кожній громаді. Ви знаєте, що у нас була загроза ворожій десантній операції. І в цілому була загроза наступу на Одещину, на Одесу, адже ворог дійшов до Миколаєва. Тому ми сформували певні регіональні запаси. Гуманітарний штаб діє і сьогодні, допомога триває. І ми справді весь час взаємодіяли і взаємодіємо з нашими колегами з Миколаївської і Херсонської областей, які більше потребували допомоги. Возили гуманітарні вантажі до Миколаєва. І до Херсону через півтора тижні після звільнення за дорученням очільника Одеської військової адміністрації відвезли чотири вантажівки. Я супроводжував цей вантаж. Ми закріплені за Новоолександрівською громадою Херсонської області. Тож велика робота була зроблена і робиться по допомозі постражданим регіонам. Я дякую нашим партнерам, гуманітарним організаціям, волонтерам, які у постійному форматі взаємодіють з нашим гуманітарним штабом. Це дає змогу надавати постійну допомогу і військовим, і цивільним.

– Хто потребує особливої допомоги, так це так звані вимушені переселенці, або, як визначено офіційно, – внутрішньо переміщені особи.

– Це справді так. Наші громадяни відчули на собі весь тягар війни, багато хто назавжди втратив дім. Сьогодні у нас майже 88 тисяч внутрішньо переміщених осіб, і забезпечення їх бодай найнеобхіднішим теж було великим питанням, особливо, знову ж таки, на першому етапі. Нині система прийому ВПО більш-менш налагоджена. У нас забезпечено понад тисячу місць для нових осіб. Постійно працюємо у напрямку допомоги у працевлаштуванні. У нас запроваджено ярмарки вакансій: фактично у всіх 22 громадах району і в Одесі ми провели такі заходи. Мета одна: щоб люди не тільки приїжджали до нас на той час, поки будуть звільнені території, де вони проживали, а тут працювали, допомагали своєю працею державі і забезпечували потреби свої і своїх родин. Проблеми щодо працевлаштування є, вони, зрозуміло, пов'язані з війною, але економіка працює, сфери послуг і торгівлі працюють, АПК працює... Перспективи знайти роботу є.

– І порти, нарешті, працюють!

– Так! «Зернова ініціатива», яка у нас діє за ініціативи президента, – це велике надбання для нашого району і нашого регіону, великий здобуток. Адже основні процеси в регіональній економіці відбуваються довкола портів і довкола аграрного сектора. Це основна питома вага в роботі економіки нашого регіону.

– І податки до державного бюджету...

– Звичайно. Податки, робочі місця... На жаль, через війну спостерігається дуже серйозний спад в економіці, у сфері бізнесу в цілому по країні. Але у нас на Одещині ситуація більш-менш стабільна завдяки роботі агропромислового сектору, транспортної галузі і тій же «Зерновій ініціативі».

– З харчовими продуктами у нас точно все гаразд.

– Так, район повністю забезпечений продуктами, паливом, товарами першої необхідності, медикаментами. Зараз немає

“ ГОЛОВНЕ В ЦІЛОМУ – ЦЕ ПІДТРИМКА СТАБІЛЬНОСТІ В ОДЕСЬКОМУ РАЙОНІ ».

того ажіотажу, який був у перші тижні від початку війни. Все є в достатній кількості, і ми тримаємо це на контролі. Налагодили постійний моніторинг, адже дуже важливо бути впевненими у тому, що люди будуть забезпечені всім необхідним.

– *Ворог завдав дуже значних руйнувань енергетичній структурі країни, і вона швидкому відновленню, на жаль, не підлягає. Якої саме шкоди завдано Одеському району і наскільки ви задіяні в процесі забезпечення населення електроенергією?*

– Найсерйознішою шкоди, найзначніших руйнувань завдано саме Одеському району. У два ключових об'єкти критичної інфраструктури були прямі влучення, і як наслідок ми маємо обмеження і по генерації, і по передачі цієї генерації до споживачів. Сьогодні енергетики тримають свій фронт, і я хочу подякувати всім, хто працює на цьому напрямку. Те, що сьогодні, після цих руйнівних ударів, ми маємо майже 70 відсотків постачання мирного часу, – це справжній успіх. Відразу після ударів були випадки, коли подекуди не було світла по три-чотири доби, але зараз ситуація налагоджена. Скарги на відключення ще є, та ми працюємо сьогодні над тим, щоб ці відключення були лише плановими. Працює наш штаб, він взаємодіє з ДТЕКом. Ми слідкуємо за тим, щоб не було відключень понад 24 години. Так, трапляються аварійні ситуації, є перевантаження на мережі, але про ці ситуації ми відразу інформуємо ДТЕК, і вони відправляють свої ремонтні бригади.

Тому ще і ще раз прошу наших громадян ставитися з розумінням до того, що відбувається. Нагадую, що насамперед у нас забезпечуються об'єкти критичної інфраструктури – каналізаційні і насосні станції, лікарні, також забезпечуються військові об'єкти, і більшість не має знати, де саме вони розташовані. Тому є райони, де світло не відключається, та це не означає, що хтось з кимось домовився. Такого зараз просто не може бути! Тому, повторюю, треба ставитися з розумінням і усвідомлювати, що це дуже непроста робота. Все це у нас зна-

ходиться на мапі району, всі ці дані є у ДТЕКу. Усі разом ми працюємо над тим, щоб якомога швидше ліквідувати наслідки цих ударів, але підтримка людей, розуміння ними ситуації дуже потрібні. Ми сьогодні маємо інформацію відповідних служб про те, що ворог, користуючись незадоволенням людей, підбурює їх на протестні акції. Усілякі такі протести будуть моніторитися, сьогодні поставлені такі завдання Національній поліції і Служби безпеки. Будемо відслідковувати, бо не можемо собі дозволити у час війни допускати такі речі. Ми неодноразово записували звернення, і очільник області звертався, і кожен голова громади на своєму рівні роз'яснює людям, що це не просто хтось включає, а хтось виключає. Це серйозна система. І коли є десятки влучань, причому не лише по об'єктах в Одеській області, а і в інших регіонах, це стосується і нас, адже вся система країни працює в єдиному форматі.

– *Ще один засіб протистояння відсутності електроенергії – створення пунктів незламності?*

– Ми реалізуємо певну модель наших дій, коли передбачали наслідки ударів по енергетичній інфраструктурі. Активно продовжуємо розгортати пункти незламності і пункти обігріву. Сьогодні таких пунктів в Одеському районі 149, більшість – в Одесі, і ця кількість постійно зростає. Пункти незламності обладнані всім необхідним відповідно до доручень, які ми давали громадам. Сили ДСНС теж залучені до цієї роботи. 15 пунктів працюють у взаємодії з рятувальниками, інші – по комунальних установах. Залучено до цього також бізнес. Тобто стоїть завдання зробити велику мережу пунктів незламності, які були б забезпечені насамперед генераторами і засобами обігріву, а також водою, чаєм, печивом, щоб люди мали змогу зігрітися, підключити свої гаджети, зв'язатися з рідними чи колегами і переконатися в відсутності електроенергії за місцем проживання чи роботи.

На жаль, противник на цьому не заспокоївся, він очікує на погіршення погоди і готується завдати нових ударів, тому прошу набратися терпіння і з розумінням ставитися до ситуації, коли немає світла. Треба підготуватися до неї: дізнатися, де поблизу є пункти незламності і вдома теж приготувати певний запас необхідного. Є відповідальність держави, місцевих владних структур, а є і власна відповідальність за свою безпеку і добробут. Треба розуміти, що енергетична система працює на межі своїх можливостей.

– *Примітно, що деякі установи, які ви не залучали до цього процесу, самі виявили ініціативу. Скажімо, Одеська національна наукова бібліотека, що на вулиці Пастера...*

– І бібліотеки, і заклади середньої освіти, у сільських громадах – Будинки культури, заклади сфери обслуговування вже з власної ініціативи створюють такі пункти незламності. Ця робота триває, так само, як і робота в напрямку забезпечення резервним електроживленням, тобто генераторами, всіх важливих установ і підприємств. Насамперед – об'єктів критичної інфраструктури вже не тільки регіонального, а і місцевого значення.

– *Є гуманітарна допомога з-за кордону саме по поставці генераторів?*

– Ми працюємо у цьому напрямку з партнерами. Генератори приходять, хоч, на жаль, не в тих обсягах, яких ми потребуємо. Є проблема і з закупівлею, тому що приватники, які завозять генератори, швидше продають їх за готівку, задовольняючи попит, а ми маємо проходити відповідну процедуру купівлі за бюджетні кошти. Та попри ці труднощі сьогодні керівники всіх громад ма-

ють уявлення щодо поставок чи закупівлі генераторів для тих об'єктів, де вони ще не стоять. Ми постійно працюємо в цьому напрямку, обговорюємо на кожній нараді питання забезпечення електроживленням, розгортання пунктів незламності і об'лаштування бомбосховищ.

– Укриття, бомбосховища – це ще одне життєво важливе питання.

– І ще один важливий напрямок нашої роботи. Маємо створити максимально доступні умови для того, щоб люди мали куди сховатися після оголошення повітряної тривоги. Така мережа теж у нас постійно збільшується. Проводяться ремонтні роботи, триває об'лаштування, і на це виділяються кошти в кожній громаді.

– Сфера охорони здоров'я зараз переживає не менше напруження, ніж енергетична. Яка ситуація в медичних закладах району?

– Ми вдячні нашим лікарям, усім працівникам системи охорони здоров'я за їх сумлінну, самовіддану працю під час війни. Сьогодні у районі всі без винятку лікарні працюють, і всі забезпечені на 100 відсотків генераторами, паливом. Ми в постійній комунікації з обласним департаментом охорони здоров'я, підтримуємо зв'язок з медичними закладами на місцях. І можу запевнити, що вони повністю забезпечені засобами для надання допомоги. За останні два роки, коли тривала пандемія Ковіду, держава приділила величезну увагу саме сфері охорони здоров'я, багато лікарень отримали нове обладнання. Цей процес війна не зупинила. Більше того, до пакетів Національної служби здоров'я нещодавно підключилися провідні приватні клініки Одеси, і тепер жителі можуть отримати тут безоплатну допомогу при інфарктах та інсультах у рамках державної програми боротьби з цими тяжкими хворобами. Також своїми гуманітарними поставками суттєво допомагають благодійники з-за кордону.

– Не можемо не торкнутися питання функціонування освітніх закладів у час війни.

– У нас зараз нагальне завдання, щоб учні максимально повернулися до очного навчання. Але формат роботи тут такий: якщо є можливість перевести дітей в укриття під час оголошення повітряної тривоги, то цей заклад може працювати офлайн. Якщо укриття чи бомбосховища немає, то така можливість не надається. Це є основна умова роботи в очному форматі. Приділяємо увагу цьому напрямку і в закладах середньої освіти, і в дитячих садочках. Такі завдання поставлені. Ми, думаю, з цими обстрілами будемо жити ще певний час і повинні розуміти, що це невід'ємна частина нашої роботи – створення укриттів, бомбосховищ по максимуму там, де це можливо.

– Підбиваючи підсумки 2022-го, на що націлюєте своїх підлеглих, своїх колег, жителів району у новому році?

– Головне в цілому – це підтримка стабільності в Одеському районі. Це стосується всіх напрямків економіки та життєдіяльності. І по кожному з напрямків у нас є відповідальний. Хочу нагадати, що районна військова адміністрація, а в мирний час – державна районна адміністрація, фактично створена лише рік і 10 місяців тому. Ми з нуля зробили повноцінну працюючу структуру. При цьому зважте на те, що сьогодні в Одеському районі населення більше, ніж у 15 з областей нашої країни. Штат повністю у нас закритий, виїхало десь лише 10 відсотків від загального складу наших працівників, і це жінки з малими дітьми. І, повторюю, ми працюємо насамперед на забезпечення стабільності у районі.

“ «МИ ДІЄМО СПІЛЬНО З ОБЛАСНОЮ АДМІНІСТРАЦІЄЮ І СИЛОВИМИ СТРУКТУРАМИ У ФОРМАТІ 24 НА 7».

Окрім цього ми повинні розуміти, що саме завдяки військовим маємо наш регіон відносно мирним. Тому один з головних пріоритетів у нашій діяльності – це взаємодія з військовими підрозділами, що зареєстровані на території Одеського району. Кожна громада має відповідні завдання по такій взаємодії і максимально, всіма наявними засобами допомагає військовим. Ми маємо понад 74 мільйони гривень погоджених видатків на допомогу військовим, а в цілому на тероборону і допомогу іншим підрозділам громадами району витрачено понад 200 мільйонів. Тобто це теж суттєвий внесок у спроможність і матеріально-технічне забезпечення підрозділів ЗСУ. В цілому зараз усі забезпечені і бронезилями, і зимовим одягом – це теж була частина нашої спільної роботи з командою області під керівництвом її очільника полковника Максима Марченка, під керівництвом голови облради Григорія Діденка.

Загалом наші війська зараз на дуже високому рівні, не лише у порівнянні з ворогом, а й порівняно з арміями європейських країн. Як ми нині кажемо: у нас армія якщо і не перша в світі, то вже і не друга. Тому що саме ми стоїмо на захисті країн Європи. Мало хто вірив, що ми здатні вистояти, а сьогодні нас переповнює гордість за нашу країну, ми пишаємося нашою армією, бо не лише вистояли, а здатні перемогти. Підйом духу надзвичайний, бо ми стоїмо за своє на своїй землі. Світло завжди перемає темряву, я в цьому переконаний. Як і в тому, що з настанням миру у нас в країні буде зовсім інше життя, будемо будувати іншу країну. Відбулося переосмислення багатьох цінностей, переосмислення того, чим ми займалися ці 30 років незалежності. А головне, ще раз підкреслюю, ми відчуваємо гордість за Збройні сили України, за нашу країну, за нашого президента. Ми згуртовані і об'єднані однією метою – перемога над ворогом. У новому році всім жителям Одеського району, усієї Одещини бажаю миру, і обов'язково – шляхом нашої перемоги!

ОДЕСЬКУ РАЙОННУ РАДУ ПЕРШОЮ В УКРАЇНІ ВІДЗНАЧИЛИ НА РІВНІ РАДИ ЄВРОПИ

Голова Одеської районної ради Віталій Барвіненко зазначив, що ця відзнака є результатом дворічної системної роботи та активної співпраці з міжнародними партнерами, яка включала активну роботу на зовнішніх майданчиках, відповідні рішення на пленарних сесіях ради, постійне роз'яснення особливостей реформування місцевого самоврядування в Україні та організацію заходів, спрямованих на обмін досвідом щодо імплементації кращих європейських стандартів місцевого самоврядування.

Член Постійної комісії з питань міжрегіонального і міжнародного співробітництва, депутатка Одеської районної ради Інна Волкова, яка була присутня на врученні відзнаки у Постійному представництві України при Раді Європи, зазначила, що Одеська районна рада є форвардом у цьому напрямі, адже на своєму рівні є першим та єдиним членом Європейської асоціації місцевої демократії (ALDA) та членом Асамблеї європейських регіонів (AER). По суті, членство в цих двох поважних організаціях та відзнака Конгресу місцевих та регіональних влад Ради Європи говорить про визнання Одеського району складовою екосистеми європейського місцевого самоврядування і високих стандартів діяльності. «Я вдячна нашим міжнародним партнерам з ALDA та AER за підтримку не тільки в напрямку розвитку місцевого самоврядування, а й за солідарність з Україною, підкріплену реальними діями та допомогою», – наголосила Інна Волкова.

У свою чергу, відповідаючи на запитання журналіста про подальші плани, Віталій Барвіненко зазначив: «На цьому ми не зупиняємось і активно продовжуватимемо співпрацю з міжнародними партнерами. Наразі пріоритетним напрямком є робота в гуманітарній сфері та розбудова співпраці з іншими авторитетними європейськими інституціями». 📌

У Стразбурзі в рамках 43-ї пленарної сесії Конгресу місцевих та регіональних влад Ради Європи Одеська районна рада отримала відзнаку за активну роль у розвитку місцевої демократії в Європі. Це перша районна рада України, яка відзначена на такому високому рівні.

Момент вручення відзнаки. У центрі – депутатка Одеської районної ради Інна Волкова, яка стала лауреаткою рейтингу «Народне визнання» – «Одесит року» – 2022 у номінації «За зміцнення міжнародних зв'язків Одещини та залучення європейської спільноти до допомоги Україні»

ТАМІЛА АФАНАСЬЄВА: «МИРУ НАМ УСІМ»!

«За масштабну волонтерську діяльність у медико-гуманітарній сфері» – так звучить номінація, у якій переможцем стала Одеська обласна Рада Миру. Як сама ця громадська організація, так і її голова – депутат Одеської обласної ради Таміла Афанасьєва, вже ставали лауреатами рейтингу «Народне визнання» – «Одесит року». Та з початком повномасштабної війни діяльність миротворчої команди і її очільниці набула нового сенсу і набагато більшого масштабу.

Ця діяльність розпочалася з перших днів війни. Налагодивши тісні зв'язки з міжнародними фондами, почали отримувати вагомую допомогу від Odessa Peace Fund (США), United Hatzalah of Israel, Tulcea Humanitarian logistics hub (Румунія) та інших благодійників.

Основним напрямком стала допомога у гуманітарній і медичній сферах незахищеним категоріям населення Одеської та Миколаївської областей, вимушеним внутрішнім переселенцям. З часом, після звільнення південних територій, допомога поширилася і на Херсонську область. Також надається вагома допомога нашим військовим.

Щодня на своїй сторінці у «Фейсбуці» Таміла Афанасьєва інформує про добрі справи їх миротворчої волонтерської спільноти. Ось лише декілька з останніх.

«Вот радуюсь, что за последний месяц команда Одеська обласна Рада Миру завезла более 50 управляемых и реанимационных кроватей по Одесскому региону и на передовую!»

«В преддверии новогодних праздников команда Одеська обласна Рада Миру – Odessa Peace Fund завезла в легендарное Одесское «Общество пенсионеров» продуктовые наборы для подопечных организации».

«Команда Одеська обласна Рада Миру через уполномоченных миротворцев на Юге Украины продолжает формировать сладкие детские подарки для самых отдаленных уголков Одесской области и южных освобожденных территорий».

«Сегодня, благодаря нашим международным друзьям IsraAID, команда Одеська обласна Рада Миру – Odessa Peace Fund передала 150 развивающих игрушек для призовых подарков во время проведения детского спортивного мероприятия».

«В канун католического Рождества завезли по просьбе многодетной мамы Анны Зечу инвалидную коляску для ее неходячей родственницы-пенсионерки, а также продуктовые наборы для малоимущих, пенсионеров, переселенцев и инвалидов».

«Благодарю Олега Иванова, Черноморське Козацьке З'єднання за можливість поучаствовать нашей команде в важной гуманитарной миссии Одесса – Николаев – Херсон, в ходе которой более 300 жителей получили продуктовые пакеты и гигиенические наборы, а наши украинские детки из Херсона – новогодние подарки с фруктами, сладостями и игрушками! Мы также побывали в с. Киселевка Херсонской области, где были розданы продукты питания, гигиенические наборы, вещи и детские новогодние подарки».

«22 декабря в Одессу прибыла 25-я гуманитарно-медицинская фура, что дает возможность команде Одеська обласна Рада Миру – Odessa Peace Fund продолжать свою миссию!»

«Передали в реабилитационный центр Одессы медико-гуманитарную помощь, а также отправили вкусняшки и спальные мешки ребятам на Бахмут и Северодонецк. Всех невозможно согреть, но если каждый будет помогать по чуть-чуть, то мы сможем охватить всех наших военных».

«Команда Одеська обласна Рада Миру – Odessa Peace Fund сегодня выдала медицинские препараты для военной части и Краснокалиновской амбулатории, которая находится на границе Одесской и Николаевской областей. Благодарим наших друзей Tulcea Humanitarian Logistics Hub United, Hatzalah of Israel MedShare за постоянную медицинскую и гуманитарную помощь, а Ирину Семкину-Мец+кер за координацию!»

«Сегодня передали необходимые медикаменты, медицинские препараты и профессиональную медицинскую одежду в больницу и роддом г. Одессы, воинскую часть Одесской области. Также передали по заявке турникеты и аптечки в танковый полк на передовой в Харьковской области».

Можна продовжувати і продовжувати: місія триває! Та цю публікацію хочеться завершити згадкою про справжнє диво.

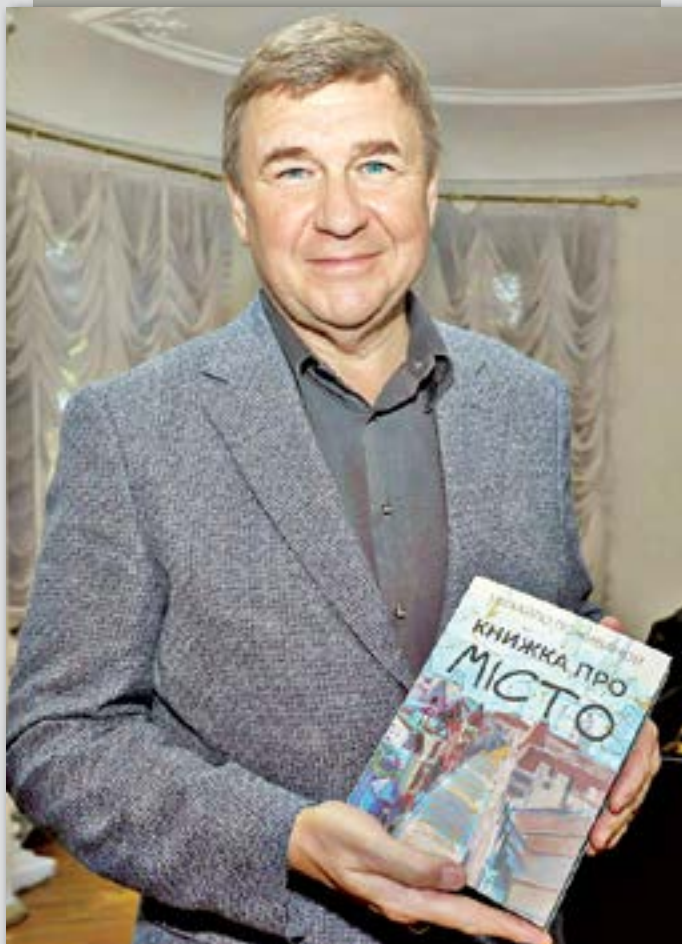
«Спросите меня, – пишет Таміла Володимирівна, – верю ли я в чудеса? И я отвечаю: Да! Организовать в наше военное время в Одесской филармонии предновогодний праздник с подарками почти для 1500 детей из Одесской, Николаевской и Херсонской областей – это чудо! И команда Одеська обласна Рада Миру справилась с этой очень сложной, но очень важной задачей!»

«Мира нам всем!», – так закінчує всі свої повідомлення Таміла Афанасьєва. Чи може бути нині краще побажання?! 🇺🇦

В ОДЕСЬКОМУ ЛІТЕРАТУРНОМУ МУЗЕЇ ВІДБУЛОСЯ ВІДРАЗУ ДВІ ПОДІЇ: ВІДКРИТТЯ ХУДОЖНЬОЇ ВИСТАВКИ І ПРЕЗЕНТАЦІЯ «КНИГИ ПРО МІСТО» МИХАЙЛА ПОЖИВАНОВА – ГРОМАДСЬКОГО І ПОЛІТИЧНОГО ДІЯЧА, ДЕПУТАТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ ЧОТИРЬОХ СКЛИКАНЬ, ДОКТОРА ТЕХНІЧНИХ НАУК, МЕЦЕНАТА, КОЛЕКЦІОНЕРА.

Як мовилося учасниками події, автор – яскрава багатогранна особистість, людина, яку за широтою її інтересів та сфер діяльності можна порівняти з персонами епохи Ренесансу. Про масштаб особистості Михайла Олександровича може свідчити, зокрема, і той факт, що на презентацію приїхали шановані гості з інших міст, прийшли відомі одесити, і кожен мав що сказати про різні грані діяльності та людські якості героя події.

Виставку в Одесі назвали «Життєві перехрестя», адже в картинах знайшли відбиток різні періоди життя автора. З художньою творчістю Михайла Олександровича і концепцією даної експозиції познайомила присутніх відомий знавець візуального мистецтва Алла Маричевська – куратор виставки, арт-директорка галереї «АВС-арт», заснованої 2009 року в Києві М.О. Поживановим.

КОЛИ АВТОР – УНІВЕРСАЛЬНА ОСОБИСТІТЬ:

В ОДЕСІ
ПРЕЗЕНТОВАНО
ВИСТАВКУ
І КНИЖКУ
МИХАЙЛА
ПОЖИВАНОВА

– При відборі робіт ми зробили акцент саме на місті, – підкреслила Алла Маричевська, – бо паралельно йшла робота над книжкою про створення комфортного міста, де людина може не лише жити, а й розвиватися, не лише споживати, а й творити, рухатися вперед як особистість. І сам Михайло Олександрович проілюстрував цю книжку роботами, у яких є мрія, є емоції.

Продовжили тему саме мистецького обдаровання Михайла Поживанова заслужені художники України: голова Національної спілки художників України Костянтин Чернявський, голова Одеського регіонального відділення НСХУ Анатолій Горбенко і куратор багатьох мистецьких проєктів Сергій Савченко. Зокрема, Сергій Савченко підкреслив роль Михайла Поживанова як колекціонера і галериста.

– У галереї Михайла Поживанова – мислення і бачення українського простору як єдиного цілого, – зауважив художник. – Його колекція представляє собою найкращих митців України з усіх регіонів. Ці імена мають бути знані суспільством.

До речі, на виставці в Одесі було також представлено альбом з колекцією М.О. Поживанова, гортаючи який перекоуєшся: це не просто окремі талановиті роботи видатних митців, а цілісний образ візуального культурного простору України.

А далі на презентації вже йшлося про «Книжку про місто». Секретар Національної спілки письменників України Микола Гриценко побачив у ній біль автора, який хоче бачити наше місто комфортними, затишними, безпечними у всіх аспектах. До того ж такими, в яких урбанізація не вбила проявів культурної своєрідності та неповторності, національного колориту.

Президент Національної академії державного управління при Президентіві Україні, відомий політичний і громадський діяч Василь Куйбіда розповів, що свого часу Михайло Поживанов став наймолодшим міським головою в Україні і розвивав Маріуполь, маючи свою уяву про його майбутнє.

Ще один киянин, письменник, перекладач з грецької Василь Степаненко говорив про людські якості М. Поживанова. Нещодавно вони разом побували у Греції, де Михайло Олександрович провів численні зустрічі з місцевими керівниками владних структур, громадськими діячами, бізнесменами, залучаючи їх до допомоги потерпілим від війни в Україні.

Нарешті, слово взяв сам «винуватець» зібрання.

– Відео, присвячене Маріуполю, з якого почалася ця зустріч, – це більше ніж маріупольців, а кожного українця, – сказав Михайло Олександрович. – Свого часу я побудував храм у Маріуполі і монумент митрополиту Ігнатію, грецькому священику високого сану, який з Криму привів православних греків для поселення на берег Азовського моря, де спочатку ними були започатковані села, а потім виросло місто. Митрополит сьогодні визнаний усією православною Церквою як святий. Коли ж я показав у Греції фото, на яких видно, що храм і монумент зруйновані, греки були шоковані: невже це зробили православні?! Розказати про руйнування росіянами наших духовних святинь було дуже важливо, адже, коли Православній Церкві України надавали томос, грецькі священники виступали проти, у них був певний проросійський погляд щодо церковних питань. І варто було викликати оці емоції обурення, адже нашій

Сергій Савченко, Михайло Поживанов і Костянтин Чернявський

Алла Маричевська

Автор з Вірою Ревенко

країні зараз дуже потрібна духовна підтримка.

У «Книзі про місто» я розповідаю про свій досвід. Критичне переосмислення свого досвіду важливе, адже це може бути у нагоді майбутнім поколінням. Також на початку я дав історичну частину про те, як взагалі виникали й утворювалися міста. Це буде цікаво багатьом. І дав аналіз більшості столиць світу: які у них є переваги і недоліки, що корисного можна у них запозичити. Україні доведеться відбудовувати свої міста після війни. І мені приємно, що програма такої відбудови, розроблена урядом, де визначено основний напрямок і поставлені основні завдання, на 90 відсотків співпадає з пропозиціями, викладеними у моїй книжці.

Треба підкреслити, що не випадково у своїй волонтерській діяльності Михайло Олександрович підставляє своє плече одеситам і тим, хто зараз їде до Одеси із зон обстрілів і бойових дій: віднедавна він очолює міську організацію Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина». Тож нині буває в Одесі регулярно, а на презентації було чимало його однопартиїців.

Народна артистка України, директорка Оперної студії при Одеській національній музичній академії імені А.В. Нежданової Віра Ревенко підготувала присутнім музичні вітання: вона запросила на презентацію талановитих студентів академії, які виконали народні пісні та твори українських композиторів.

Михайла Поживанова і гостей презентації також привітала директорка Одеського літературного музею Тетяна Ліптуга, яка зазначила, що хоч музей нині і не має змоги працювати на повну силу, та такі презентації необхідні для підтримки оптимізму і віри у майбутнє нашої країни. 📖

ОДЕССА И ВЕНЕЦИЯ СТАЛИ ПОБРАТИМАМИ

7 НОЯБРЯ ВО ВРЕМЯ ОФИЦИАЛЬНОГО ВИЗИТА ОДЕССКОЙ ДЕЛЕГАЦИИ В ИТАЛИЮ СОСТОЯЛОСЬ ПОДПИСАНИЕ ДОГОВОРА О ПАРТНЕРСТВЕ МЕЖДУ ОДЕССОЙ И ВЕНЕЦИЕЙ.

ГОРОДСКОЙ ГОЛОВА ГЕННАДИЙ ТРУХАНОВ ПОБЛАГОДАРИЛ ИТАЛЬЯНСКИЙ НАРОД ЗА ПОДДЕРЖКУ УКРАИНЫ НА РАЗНЫХ ФРОНТАХ: ВОЕННОМ, ДИПЛОМАТИЧЕСКОМ И КУЛЬТУРНОМ.

– Это была инициатива Венеции. В тяжелое для нашей страны время разные города мира подставляют свое плечо поддержки. Очень приятно, что известная всему миру Венеция тоже проявила инициативу, за что я благодарен мэру господину Луиджи Бруньяро и всем венецианцам, – подчеркнул мэр Одессы во время заседания исполнительного комитета Одесского горсовета, на котором он рассказал о данном событии.

Геннадий Труханов также сказал, что во время встреч с мэром Венеции Луиджи Бруньяро и мэром Рима Роберто Гвалтьери Одессу поддержали в вопросе включения исторического центра Одессы в основной список всемирного наследия ЮНЕСКО.

– Я считаю, что это большой шаг для Одессы, ведь Венеция – один из туристических центров мира, и побратимство между нашими городами открывает еще большие возможности для развития туристической Одессы, – резюмирует вице-мэр Одессы Павел Вугельман.

Кстати, одесская делегация находилась в Венеции в то время, когда здесь проходила традиционная биеннале современного искусства. Она разместилась на двух больших локациях: в здании бывшей корабельной верфи – Арсенале (Arsenale di Venezia) и в Садах Биеннале (Giardini della Biennale), где расположен Украинский павильон. А в пространстве Esedra в Садах Биеннале установлена «Piazza Ukraine» – инсталляция, разработанная киевским архитектором Даной Косминой. В дни открытия биеннале по инициативе министра культуры Италии Дарио Франческини Украинский павильон на Венецианской биеннале посетили министры культуры из более 20 стран мира. Они выразили поддержку Украине и продемонстрировали солидарность с украинским народом.

– Цель этого проекта – дать возможность высказаться художникам и сообществу Украины и помочь построить глубокий диалог, – говорит советник одесского мэра Атилио Маллиани. 🇮🇹

ХТО НАБЛИЖАЄ ПЕРЕМОГУ:

100

ВПЛИВОВИХ ОДЕСИТІВ

ЩОРІЧНИЙ РЕЙТИНГ ВПЛИВОВОСТІ ВІДБУВАЄТЬСЯ УВОСЬМЕ, ПРОТЕ ЦЬОГО РОКУ ВІН ОСОБЛИВИЙ І ПРЕНИЗАНІЙ ІДЕЄЮ ПРОТИСТОЯННЯ АГРЕСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ. ЗВІДСИ І ТАКА НАЗВА ТРАДИЦІЙНОГО ПРОЕКТУ.

Саме тому серед лауреатів лідируючі позиції посіли особи, які безпосередньо відповідають за оборону та підготовку до неї, охорону правопорядку, життєзабезпечення Одеси та області під час військового стану.

Поруч із державними службовцями, військовими, політиками, підприємцями – волонтери, лікарі, громадські і культурні діячі...

Рейтинг склали журналісти Південноукраїнського Медіа Холдингу. Ми боремося з агресором на інформаційному фронті. І наш проєкт – один із способів заявити про мужність одеситів, їх непохитну віру у перемогу та шляхи її досягнення.

1. КОВАЛЬЧУК Андрій

Командувач військ Оперативного командування «Південь», генерал-майор ЗСУ. Служить народу України, в умовах повномасштабного воєнного конфлікту виконує поставлені перед ним завдання.

2. НЕЇЖПАПА Олексій

Командувач ВМС ЗСУ, віце-адмірал ВМС ЗСУ. Служить народу України, в умовах повномасштабного воєнного конфлікту виконує поставлені перед ним завдання.

3. КАРПЕНКО Дмитро

Командувач повітряного командування «Південь», генерал-майор, служить народу України, в умовах повномасштабного воєнного конфлікту виконує поставлені перед ним завдання.

4. МАРЧЕНКО Максим

Голова Одеської обласної державної (військової) адміністрації. Забезпечує взаємодію ОДВА з військовими командуваннями та формуваннями. В умовах воєнного стану здійснює багатоаспектне керування регіоном; взаємодіє з територіальними громадами у питаннях захисту населення та збереження інфраструктури життєзабезпечення; сприяв успішному проведенню посівної кампанії і збиранню ранніх зернових. У своїх відеозверненнях надає необхідну актуальну інформацію, чим сприяє збереженню спокійної обстановки.

5. ТРУХАНОВ Геннадій

Міський голова м. Одеси. В умовах воєнного конфлікту забезпечує життєдіяльність міста. Опікується питаннями убезпечення городян, зокрема облаштування сховищ за місцями проживання, у навчальних та медичних установах, а також допомоги постраждалим від ворожих обстрілів. Співпрацює з формуваннями ЗСУ щодо надання їм підтримки з метою ефективного захисту міста. До надання гуманітарної допомоги Одесі й Україні залучає міжнародну спільноту, зокрема – громади міст-побратимів.

6. ДОРОВСЬКИЙ Віктор

Голова СБУ в Одеській області. Служить народу України, в умовах повномасштабного воєнного конфлікту виконує поставлені перед ним завдання.

7. КОСТЕНКО Сергій

Прокурор Одеської області. Служить народу України, в умовах повномасштабного воєнного конфлікту виконує поставлені перед ним завдання.

8. СЕМЕНИШИН Микола

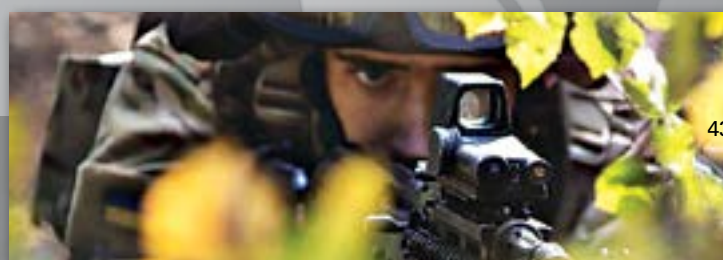
Начальник ГУНП в Одеській області, генерал поліції 3-го рангу. Служить народу України, в умовах повномасштабного воєнного конфлікту виконує поставлені перед ним завдання.

9. ШУЛЮК Вадим

Начальник ГУ ДСНС в Одеській області, генерал-майор. Служить народу України, в умовах повномасштабного воєнного конфлікту виконує поставлені перед ним завдання. Налагодив ефективну діяльність усіх підрозділів, співробітники яких постійно виявляють високий професіоналізм і мужність.

10. МУЛ Сергій

Командувач Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, генерал-майор. Служить народу України, виконує в умовах повномасштабного воєнного конфлікту поставлені перед ним завдання.

11

11. ПІДЛУБНИЙ Олег

Командувач Південного територіального управління Національної гвардії України, генерал-майор. Служить на роду України, в умовах повномасштабного воєнного конфлікту виконує поставлені перед ним завдання.

12. ДІДЕНКО Григорій

Голова Одеської обласної ради. В умовах воєнного стану забезпечує продуктивну роботу апарату і депутатського корпусу ради.

У взаємодії з керівництвом обласної і районних держадміністрацій та органами місцевого самоврядування вирішує питання підтримки підрозділів ЗСУ в області, забезпечення соціального захисту населення, допомоги постраждалим, вчасного фінансування захищених статей видатків.

13. БОРИСОВ Євген

Військовий комісар Одеського обласного військкомату опе-

12

13

14

15

ративного командування «Південь», полковник. Служить на роду України, в умовах повномасштабного воєнного конфлікту виконує поставлені перед ним завдання.

14. ДЯТЛОВСЬКИЙ Володимир

Начальник Управління Держспецзв'язку в Одеській області. У сфері своєї діяльності ефективно протидіє ворожій агресії, забезпечує державну безпеку та захист інформації.

15. НИКУЛІН Сергій

Директор Регіональної філії «Одеська залізниця» ПАТ «Укрзалізниця». Одеські залізничники в умовах воєнного стану забезпечили безперебійне перевезення вантажів та значно більшої, ніж у мирний час, кількості пасажирів, зокрема, евакуацію вимушених внутрішніх переселенців із зон, небезпечних для проживання.

16

17

18

19

20

16. КРУК Юрій

Голова Одеської РДВА. В умовах воєнного стану разом з командою районної адміністрації взаємодіє з органами місцевого самоврядування щодо питань підтримки наших захисників, а також соціального захисту населення району і внутрішньо переміщених осіб. Налагодив масштабну гуманітарну допомогу. ОРДА надає всебічну допомогу постраждалим внаслідок ворожих обстрілів. Попри ризики та складнощі, зумовлені війною, в Одеському районі успішно проведено жнива і забезпечено потреби внутрішньої продовольчої безпеки.

17. РАДУЛОВ Дмитро

Заступник голови Одеської державної (військової) адміністрації. Високопрофесійно виконує свої службові обов'язки в умовах воєнного стану. Надає фахову допомогу промисловим і сільськогосподарським підприємствам, сприяючи їх безперешкодній діяльності та стабільності економіки у регіоні. Приділяє належну увагу забезпеченню безперебійної роботи об'єктів критичної інфраструктури області.

18. ЗІНЧЕНКО Марина

Директорка департаменту фінансів Одеської ОДВА, депу-

тата облради. В умовах воєнного стану забезпечує фінансову стабільність Одещини. Одна з ініціаторів створення цільового фонду «Оборона Одещини», де зібрано 34,7 млн. грн. Проводить роботу у громадах щодо доцільного використання бюджетів, завдяки чому вдалося спрямувати майже 300 млн. грн. на підтримку ТрО. Розроблено механізм забезпечення продуктами населення, яке потерпає від обстрілів. Як депутат облради вирішує проблеми виборців, допомагає постраждалим.

19. ШАЛИГАЙЛО Антон

Директор Департаменту систем життєзабезпечення та енергоефективності Одеської обласної державної (військової) адміністрації. Високопрофесійно виконує свої службові обов'язки в умовах воєнного стану, зокрема ефективно діє у питаннях відновлення пошкоджених мереж електро- і водопостачання, ліквідації руйнувань на об'єктах житлового фонду тощо.

20. ЛИСЕНКО Ігор

Директор Одеської філії «Інфоксводоканал». Високопрофесійно керує стратегічно важливим підприємством, забезпечуючи безперебійне якісне водопостачання в умовах воєнного стану.

21

21. ГРИГОР'ЄВ Дмитро

Генеральний директор ДТЕК «Одеські електромережі». Високопрофесійно керує стратегічно важливим підприємством, забезпечуючи безперебійне електропостачання в умовах воєнного стану та швидке усунення пошкоджень електромереж внаслідок ворожих обстрілів.

22. УЧИТЕЛЬ Ігор

Президент ПАО «Одесагаз». Високопрофесійно керує стратегічно важливим підприємством, забезпечуючи безперебійне газопостачання в умовах воєнного стану та швидке усунення пошкоджень газових мереж внаслідок ворожих обстрілів.

23. ГОНЧАРЕНКО Олексій

Депутат Верховної Ради України. Відповідально і ефективно працює як народний обранець в умовах воєнного часу. Захищає інтереси країни на міжнародному рівні. Веде активну пропагандистську й інформаційну роботу як блогер. Засну-

22

23

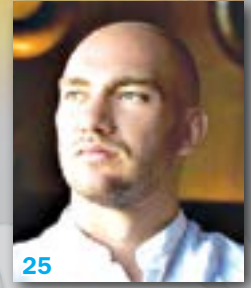
24

24. ДІДЕНКО Юлія

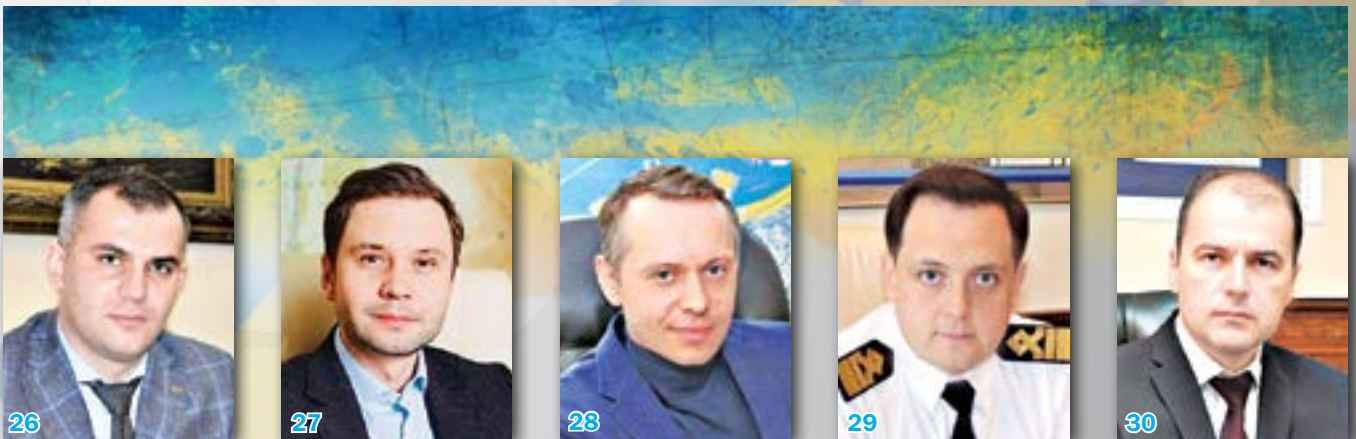
Депутатка Верховної Ради України. Відповідально і ефективно працює як народний обранець в умовах воєнного часу. Активно працює у законодавчій сфері. Співпрацює з органами влади та місцевого самоврядування Одещини у питаннях надання допомоги вимушеним внутрішнім переселенцям, багатодітним та малозабезпеченим сім'ям, постраждалим від ворожих обстрілів тощо.

25. ЛЕОНОВ Олексій

Депутат Верховної Ради України. Відповідально і ефективно працює як народний обранець в умовах воєнного часу. Співпрацює з органами влади та місцевого самоврядування Одеси і області у питаннях життєзабезпечення, надання підтримки військовим та постраждалим від ворожих обстрілів тощо.

25

26

26. ЛАПАЙ Максим

Директор Одеської філії «АМПУ». Виконуючи свої службові обов'язки в умовах воєнного стану, бере активну участь у виконанні стратегічно важливої державної програми вивезення морськими шляхами зерна до інших країн.

27. МОСКАЛЕНКО Дмитро

Генеральний директор ПрАТ «Українське Дунайське Пароплавство». Виконуючи свої службові обов'язки в умовах воєнного стану, бере активну участь у виконанні стратегічно важливої державної програми вивезення морськими шляхами зерна до інших країн.

28. МЯСКОВСЬКИЙ Олексій

В.о. директора ДП «Одеський морський торговельний

27

28

29

30

порт». Виконуючи свої службові обов'язки в умовах воєнного стану, бере активну участь у виконанні стратегічно важливої державної програми вивезення морськими шляхами зерна до інших країн.

29. ВОЛОШИН В'ячеслав

Директор ДП «Морський торговельний порт «Чорноморськ». Виконуючи свої службові обов'язки в умовах воєнного стану, бере активну участь у виконанні стратегічно важливої державної програми вивезення морськими шляхами зерна до інших країн.

30. ОЛІЙНИК Олександр

В.о. директора ДП «Морський торговельний порт «Південний». Виконуючи свої службові обов'язки в умовах воєнного стану, бере активну участь у виконанні стратегічно важливої державної програми вивезення морськими шляхами зерна до інших країн.

31

31. ЄРОХІН Андрій

Директор ДП «Ізмаїльський морський торговельний порт». Виконуючи свої службові обов'язки в умовах воєнного стану, бере активну участь у виконанні стратегічно важливої державної програми вивезення морськими і річковими шляхами зерна до інших країн.

32. ІГНАТЕНКО Максим

Директор ДП «Ренійський морський торговельний порт». Виконуючи свої службові обов'язки в умовах воєнного стану, бере активну участь у виконанні стратегічно важливої державної програми вивезення морськими і річковими шляхами зерна до інших країн.

33. ЖЕМАН Дмитро

Заступник міського голови м. Одеси. Виконуючи свої службові обов'язки в умовах воєнного стану, забезпечує у питаннях своєї відповідальності життєдіяльність та захист міста. Надає дієву допомогу постраждалим від ворожих обстрілів.

32

33

34

34. ІЮРГАЧОВ Дмитро

Генеральний директор ПАТ «Одеський кабельний завод «Одескабель», Почесний громадянин Одеської області. Забезпечує діяльність стратегічно важливого виробництва в умовах воєнного часу, здійснює масштабну допомогу ЗСУ, Держспецзв'язку, СБУ, Національній поліції, ДПСУ, органам військового управління, надаючи високоякісну кабельно-провідникову продукцію їх підрозділам.

35. ЛАВРИНЕНКО Сергій

Генеральний директор ПАТ «Стальканат». Забезпечує діяльність стратегічно важливого виробництва в умовах воєнного часу, здійснює масштабну допомогу ЗСУ, Держспецзв'язку, СБУ, Національній поліції, ДПСУ, органам військового управління, надаючи високоякісну продукцію підприємства їх підрозділам, закуповує для їх потреб необхідне обладнання, автомобільну техніку. Надає фінансову допомогу військовим формуванням та волонтерам.

35

36

36. ПРИХОДЬКО Ігор

Генеральний директор Корпорації виробничих та комерційних підприємств «Союз». В умовах воєнного часу підприємство забезпечує стале енергетичне постачання та функціонування об'єктів критичної інфраструктури у сфері енергетики, бере участь у ліквідації наслідків ворожих обстрілів. Здійснює волонтерську діяльність щодо матеріально-технічної допомоги військовим підрозділам та органам правопорядку.

37. ПАНЕНКО Світлана

Перша заступниця генерального директора з виробничих питань державного підприємства «Куліндорівський комбінат хлібопродуктів» Державного агентства резерву України. Зробила значний особистий внесок у зміцнення економіки країни в умовах війни, налагодження поставки продукції у всі регіони та створення продовольчого резерву у гуманітарних цілях.

38. ІУКУРІДЗЕ Важа

Засновник агропромислового комплексу «Шабо», голова правління ТОВ «Промислова компанія «Шабо», Почесний громадянин Одеської області. В умовах воєнного стану забезпечує

37

38

39

39. АБАШЕВ Родіон

Депутат Одеської обласної ради, голова Ізмаїльської районної державної адміністрації. Вирішує питання територіальної оборони району, соціального захисту місцевого населення і внутрішніх переселенців, сприяє сталій роботі економіки району. Надає всебічну підтримку військовим формуванням, розташованим у районі, з метою зміцнення обороноздатності Придунав'я.

40. АБРАМЧЕНКО Андрій

Ізмаїльський міський голова. Відповідально виконує службові обов'язки в умовах воєнного стану. Забезпечив безперебійну роботу об'єктів критичної інфраструктури, вирішує питання соціального захисту та медичної допомоги для місцевого населення і внутрішніх переселенців, сприяє сталій роботі підприємств і установ міста. Надає всебічну підтримку військовим формуванням з метою зміцнення обороноздатності.

40

41

41. ГУЛЯЄВ Василь

Міський голова м. Чорноморськ. Відповідально виконує службові обов'язки в умовах воєнного стану. Забезпечив безперерйну роботу об'єктів критичної інфраструктури та життєзабезпечення городян. Вирішує питання соціального захисту місцевого населення і гуманітарної допомоги внутрішнім переселенцям, налагодження медичної допомоги для них. Надає всебічну допомогу військовим формуванням з метою зміцнення обороноздатності міста і прилеглих сіл.

42. ХРУСТОВСЬКИЙ Сергій

Авангардівський селищний голова, голова Одеського регіонального відділення Всеукраїнської асоціації сільських та селищних рад. Відповідально виконує службові обов'язки в умовах воєнного стану. Сприяє повноцінному життю громади, забезпечує безперерйну діяльність об'єктів критичної інфраструктури. Вирішує питання безпеки та соціального захисту місцевого населення і внутрішніх переселенців. Надає всебічну допомогу військовим формуванням, сприяючи зміцненню їх обороноздатності.

42

43

43. БУХТІЯРОВ Михайло

Біляївський міський голова. Відповідально виконує службові обов'язки в умовах воєнного стану. Сприяє повноцінному життю міста, забезпечує безперерйну діяльність об'єктів критичної інфраструктури. Вирішує питання термінової допомоги постраждалим від ворожих обстрілів, безпеки та соціального захисту місцевого населення і внутрішніх переселенців. Проводить вагомую благодійну діяльність, надає допомогу військовим формуванням, сприяючи зміцненню їх обороноздатності.

44. ШЕВЧЕНКО Олексій

Начальник Військової академії м. Одеси, полковник. В умовах воєнного стану забезпечує високопрофесійну підготовку військових фахівців, офіцерського складу для ЗСУ та різних формувань, підвищення кваліфікації військовослужбовців.

45. ШВЕЦЬ Дмитро

Ректор Одеського державного університету внутрішніх справ, полковник. В умовах воєнного стану забезпечує стабільну підготовку фахівців для підрозділів кримінальної поліції, превентивної діяльності та органів досудового розслідування.

45

46

46. КАЛЬЧУК Роман

Начальник Військово-медичного клінічного центру Південного регіону, полковник медичної служби. В умовах воєнного стану забезпечує самовіддану високопрофесійну діяльність колективу, спрямовану на рятування життя і відновлення здоров'я військових.

47. КАЛЬЧУК Оксана

Начальниця Одеського воєнно-медичного клінічного центру ДПСУ, полковник медичної служби, заслужений працівник охорони здоров'я України.

В умовах воєнного стану забезпечує самовіддану високопрофесійну діяльність колективу, спрямовану на рятування життя і відновлення здоров'я військових.

48. ГАЙДАРЖІ Ілля

Начальник клініки Воєнно-медичного клінічного центру

47

48

49

49. ШАПОВАЛОВ Віталій

Головний хірург Військово-медичного клінічного центру Південного регіону, полковник медичної служби ЗСУ. Учасник російсько-української війни. В умовах воєнного стану самовіддану рятує життя і відновлює здоров'я військових, оперує у польових госпіталях.

50. КАШТАЛЬЯН Михайло

Доктор медичних наук, професор, завідує кафедрою загальної і військової хірургії Одеського національного медичного університету, полковник медичної служби ЗСУ, учасник російсько-української війни. В умовах воєнного стану рятує життя і відновлює здоров'я військових.

50

51

51. ОДАРІЙ-ЗАХАР'ЄВА Наталія

Директорка департаменту охорони здоров'я Одеської ОДВА. В умовах воєнного стану департамент забезпечив надання допомоги всім, хто цього потребує, зокрема – внутрішнім переселенцям. У медзакладах створено умови для безпечного перебування; медики працюють в особливому режимі, надаючи невідкладну допомогу постраждалим та військовим. Налагоджена співпраця із зарубіжними медзакладами щодо подальшого лікування постраждалих. Забезпечена готовність до епідемічних та надзвичайних ситуацій.

52. ТУРЧИН Микола

Директор КНП «Міська клінічна лікарня №11», заслужений лікар України. В умовах воєнного стану забезпечує самовіддану високопрофесійну діяльність колективу, спрямовану на рятування життя і відновлення здоров'я не лише цивільних, а й військових. З початком війни на базі лікарні створений міський пункт прийому донорської крові.

53. БАРТКО Михайло

Головний лікар КНП «Одеська обласна станція переливання

52

53

54

54. ГАЛИЧ Світлана

Доктор медичних наук, професорка. До початку повномасштабної ворожої агресії – завідувачка кафедри акушерства, гінекології та педіатрії Міжнародного гуманітарного університету, лікарка Одеського пологового будинку № 1. Нині – пані лейтенант медичної служби, військова лікарка. Добровільно змінивши медичну спеціальність, служить у системі воєнних госпіталів, бере участь в операціях, надає всебічну фахову допомогу нашим захисникам.

55. БЕЛЕСТОВ Іраклій

Лікар-хірург, заступник медичного директора з хірургії КНП «Одеська обласна дитяча клінічна лікарня». В умовах воєнного часу виявив самовідданість і високий професіоналізм, зробив значний внесок у забезпечення кваліфікованої медичної допомоги потерпілим.

56

56. ЛІГАЛОВ Володимир

Завідувач відділенням інтенсивної терапії екстракорпоральних методів детоксикації та гіпербаричної оксигенації КНП «Одеська обласна клінічна лікарня». В умовах воєнного часу виявив самовідданість і високий професіоналізм, забезпечив організацію висококваліфікованої медичної допомоги та рятування життя людей.

57. ПОПЧЕНКО Андрій

Лікар-ортопед-травматолог, завідувач ортопедо-травматологічного відділення КНП «Одеська обласна дитяча клінічна лікарня». Зробив значний особистий внесок у забезпечення кваліфікованої медичної допомоги в умовах воєнного стану, виявивши самовідданість і високий професіоналізм.

58. ХВАН Руслан

В.о. начальника Головного управління ДПС в Одеській

57

58

59

59. ТОМАШЕВСЬКА Лілія

Помічниця голови Одеської обласної ради патронатної служби апарату облради. В умовах воєнного стану ефективно сприяє продуктивній роботі керівника, апарату та депутатського корпусу ради.

60. КУДАШКІН Олег

Начальник залізничного вокзалу станції «Одеса-Головна». На Одеському залізничному вокзалі було облаштовано два зали для прийому вимушених внутрішніх переселенців, створено умови для тривалого перебування: є ліжка, столи та стільці, відкрито пункти харчування тощо. До цієї діяльності залучили не лише працівників вокзалу, а й волонтерів, благодійні організації, міські заклади харчування.

60

61

61. ДРОЗД Сергій

Директор Одеської дирекції УДППЗ «Укрпошта». Забезпечив повноцінне та безпечне функціонування сільських, селищних та міських філій в умовах воєнного часу. Бере активну участь у проєкті «Укрпошти» з випуску марок та іншої продукції патріотичного змісту. Ініціював проведення у будівлі Головоштамту м. Одеси благодійних виставок картин і фото на підтримку військових.

62. Єпископ АФАНАСІЙ (Борис Яворський)

Архієрей Православної Церкви України (ПЦУ), єпископ Одеський і Балтський. З 2014 року активно займається волонтерською діяльністю. Багато зробив для утвердження засад незалежної української Церкви: спочатку на Луганщині, де був керуючим Луганською єпархією, а нині – на Одещині.

63. ВІКНЯНСЬКИЙ Микола

Радник міського голови м. Одеси з гуманітарних питань. В умовах воєнного стану ефективно сприяє вирішенню питань соціального забезпечення та оздоровлення одеситів і внутрішніх переселенців.

62

63

64

64. СЕРДІЧЕНКО Денис

Волонтер, керівник Благодійного фонду «Міжнародна допомога «Добрий самарянин», голова Гуманітарного штабу Малиновського району м. Одеси. Підтримка ЗСУ, масштабна волонтерська робота по наданню гуманітарної допомоги двадцяти громадам Одещини і Миколаївщини, здійснення вагомої благодійної допомоги багатодітним родинам, дітям-сиротам та внутрішньо переміщеним особам.

65. ТАНЦЮРА Андрій

Волонтер Військово-медичного клінічного центру Південного регіону. З 2014 року постійно надає допомогу необхідними лікувальними засобами. Залучив до цього міжнародні організації та окремих благодійників, а також витрачає власні кошти. Влаштує для пацієнтів госпіталю святкові акції, залучаючи небайдужих одеситів. Розповідає у соцмережах історії героїв, що збільшує коло охочих допомагати. Особливо великого масштабу ця допомога набула від початку повномасштабного вторгнення.

65

66

66. ДЕГАС Юрій

Засновник компанії DEGAS GROUP і БФ «Безмежні можливості», меценат, що створив Інклюзивний пляж. В умовах війни фонд працює як волонтерський центр для підтримки військових і цивільних. На благодійні цілі йдуть власні кошти засновника БФ і партнерів – це мільйони гривень. Надається допомога військовим формуванням, малозабезпеченим сім'ям, людям з інвалідністю, переселенцям на Одещині та Миколаївщині. Вивозили людей з Харкова, Миколаєва та Маріуполя. Ведеться патріотично-інформаційна діяльність.

67. ЧОРНИЙ Олексій

Керівник Волонтерського центру «Експедиція», головна мета якого - підвищення боєздатності ТрО ЗСУ Одеської області та півдня України. Забезпечили побут та харчування бійців; облаштували бомбосховища. Забезпечують тактичним спорядженням, аптечками, займаються виробництвом бронезилетів, пошиттям амуніції. Організували курс військової підготовки для цивільних і курси першої допомоги та тактичної медицини. Організують благодійні культурно-мистецькі заходи, які привертають увагу до потреб ЗСУ.

68. КАСПАР'ЯН Артем

Координатор ГО «Волонтерський рух «Спільна мета». З 2014 р. ГО допомагає добробатам. З лютого 2022 р. докола «Спільної мети» об'єдналося ще більше громадян задля допомоги військовим

67

68

69

69. РАСКІН Леонід

Керівник ГО «Одеса діє». З перших днів війни працює на підтримку України та регіону, допомагаючи бійцям ЗСУ, зокрема – ТрО, та місцевим жителям. Проводять масштабну роботу по забезпеченню нужденних продовольством, товарами першої необхідності. У відповідь на запит голови військово-цивільної оборони Миколаєва Віталія Кіма Леонід Раскін разом з волонтерами доставив до Миколаєва джипи, кошти на які – 5 млн грн. – були зібрані під час міжнародного благодійного заходу на підтримку України.

70. АФАНАСЬЄВА Таміла

Депутатка Одеської облради, голова Одеської обласної Ради миру. З перших днів війни допомагає незахищеним категоріям населення Одещини і Миколаївщини завдяки налагодженню вагомої допомоги від міжнародних фондів, зокрема – Odessa Peace Fund (США), та взаємодії з Tulcea Humanitarian logistics hub (Румунія). Здійснюється також постійна допомога військовим, медикам, вимушеним переселенцям. Створила петицію до Президента України щодо соціального захисту багатодітних сімей і статусу «діти війни».

70

71

71. ФІЛОНОВ Євген

Перший заступник директора КП «Одеський Палац спорту», депутат Одеської обласної ради. З перших днів масштабного вторгнення РФ налагодив поставки гуманітарної допомоги з-за кордону на південь України, завдяки чому спільно з Одеською обласною Радою миру забезпечив дуже вагому медичну гуманітарну місію у десятки медичних установ Одеської та Миколаївської областей.

72. КОВБАСЮК Дмитро

Депутат Одеської обласної ради, співзасновник ГО «Спільне рішення». Створена громадськими активістами у 2020 р. задля допомоги населенню і медзакладам у боротьбі з пандемією Covid-19. З початком війни активізували діяльність в іншому напрямку. Координатори ГО Дмитро Ковбасюк і Альона Вавілова разом з десятками волонтерів допомагають людям, що постраждали від військової агресії РФ проти України, та надають підтримку підрозділам ЗСУ з метою зміцнення обороноздатності регіону.

73. БОГАЧЕНКО Наталія

Депутатка Одеської РДВА, координатор ВЦ «Гостинна хата», найбільшого на півдні України. Щодня сюди приходить понад тисяча вимушених переселенців і постраждалих, працює близько 100 волонтерів. Налагоджена взаємодія із благодійниками багатьох країн, які забезпечують усім тим, що може знадо-

72

73

74

битися людям в умовах війни. Серед таких організацій: Acted, Lions Clubs International Foundation, Order of Malta, World Central Kitchen. Також «Гостинна хата» співпрацює з місцевими ГО і благодійниками.

74. Ігуменя СЕРАФИМА (Надія Шевчик)

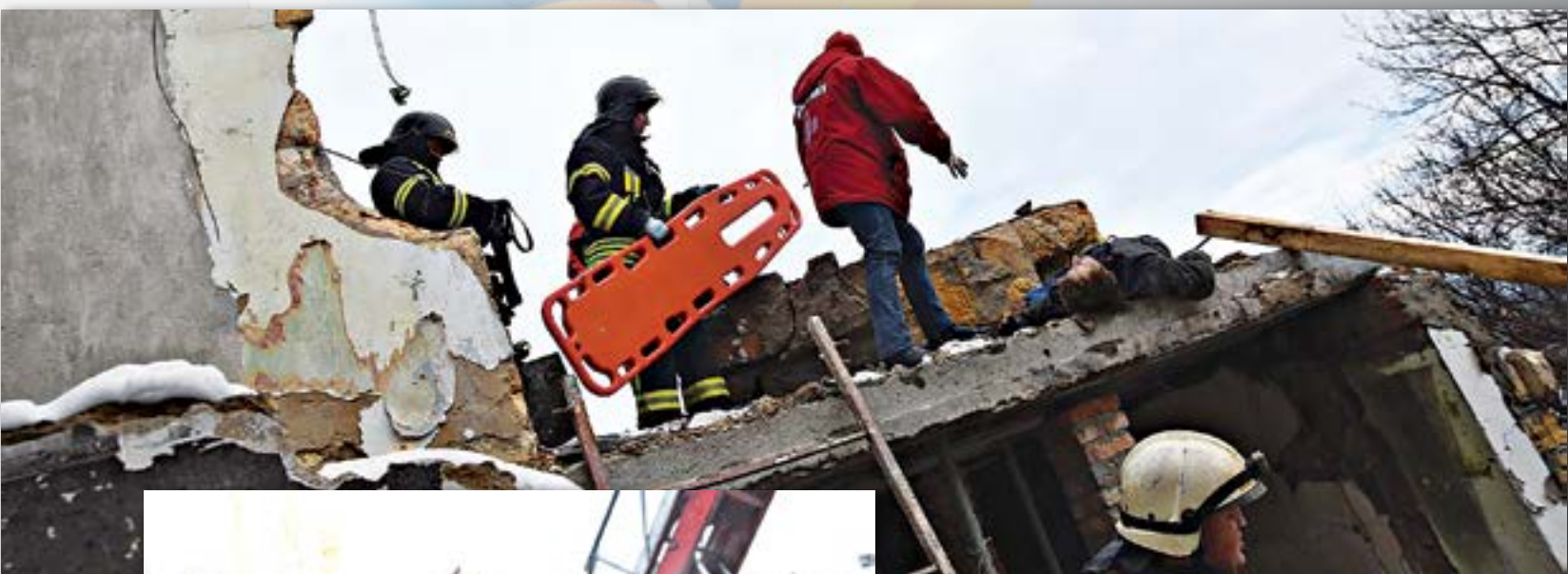
Настоятелька Одеського Свято-Архангело-Михайлівського жіночого монастиря. Тут створено притулок для вимушених переселенців, в якому знайшли тимчасовий чи постійний прихисток сотні людей. Постійно надається допомога людям похилого віку і хворим у монастирському «Будинку милосердя». При монастирі створено дитячий денний центр «Зустріч», до роботи якого залучено педагогів і психолога. Обитель прийняла на утримання понад 500 кинутих напризволяще котів, 300 з яких вже знайшли нових господарів.

75. БАБІЧ Олександр

Директор ГО «Суспільство та історичний спадок». З перших днів війни організація провадить активну волонтерську діяльність, забезпечуючи захисників Одещини необхідними речами та військовим приладдям. Доедналися до місії «Евакуація 200». Проводиться значна патріотично-пропагандистська робота. Налагодили постачання гуманітарних вантажів для потреб одеситів і вимушених переселенців від міжнародних добровільних організацій і окремих благодійників.

75

76

76. МОРОЗОВ Олексій

Засновник БО «Благодійний фонд «Допомога Одещині». З початку воєнних дій на базі автостанції «Старосінна» розпочався волонтерський рух з евакуації людей. На 48-й день війни, 12 квітня, був створений БФ «Допомога Одещині» за участі українських волонтерів, небайдужих американців і європейців. Діяльність фонду зосереджена на евакуації мирних жителів; забезпеченні продуктами та медикаментами мешканців Одеської області, безперервному постачанні в регіон гуманітарних вантажів.

77. НОЖЕВНИКОВА Катерина

Засновниця та директорка БФ «Корпорація Монстрів»: швидка волонтерська допомога. Почесна громадянка Одеської області. З 2014 року БФ надавав допомогу хворим дітям і людям похилого віку; під час пандемії коронавірусу допомагав лікарням і надавав кисневі концентратори жителям. Зараз «монстри» допомагають ЗСУ, закуповуючи необхідне спорядження. Також надають всебічну підтримку вимушеним переселенцям, не кидаючи при цьому й тих місцевих жителів, кому допомагали до повномасштабної агресії.

78. КАРМАЗІНА Катерина

Координаторка Адвокатського волонтерського центру при Раді адвокатів Одеської області. В центрі активно діють 167 адвокатів. Підтримують фінансово, продуктами та медикаментами, надають безкоштовну юридичну допомогу

77

78

79

сім'ям з дітьми, внутрішньо переміщеним особам, лікарням та госпіталям, військовим частинам. Волонтери центру регулярно доставляють питну воду до Миколаєва, готують їжу для військових, здійснюють вогневу та тактичну підготовку адвокатів.

79. БЕЗБАБНА Вікторія

Засновниця і керівниця Волонтерського центру. Продукцією військового призначення, харчуванням та іншими речами надається допомога тим, хто несе службу в ТрО і на блокпостах, військовим частинам регіону. Передали для потреб військовиків автомобіль. Також у полі зору волонтерів лікарні, соціальні заклади, незаможні сім'ї, пенсіонери. (допомога побутовими речами, ліками, продуктами). Допомагають речами і дитячим харчуванням біженцям з дітьми. Поряд з офісом облаштували бомбосховище.

80. СТАРЦЕВА Катерина

Адміністраторка групи Волонтерський рух Одеси. Головна мета діяльності організації – збір коштів на потреби ЗСУ та сил територіальної оборони Одеси. Завдяки небайдужим одеситам волонтери закуповують, передають і доставляють особисто нашим захисникам генератори, системи відеоспостереження, тепловізори, коптери, біноклі, рації, навушники, плитоноски та інше приладдя, а також пальне, мастила, кабелі, каремати, спальні мішки, форму, взуття, ліки і багато чого іншого необхідного.

80

81

81. ДЕЛІЄВА Наталя

Засновниця і керівниця ВГО «Асоціація жінок України «Дія» та «Першого благодійного театрального фонду». З першого дня війни активно займається волонтерською діяльністю, відгукуєчись на всі потреби бійців батальйону морської піхоти, які боронять Одесу і південь України. Продюсерка виставки «Імерсійний Шевченко», що після Одеси і Канева демонструється нині у Канаді та США, а кошти за квитки від її відвідання йдуть на потреби ЗСУ.

82. ВІТОС Валентина

Директорка КУ «Одеський обласний центр української культури», волонтер. Має вагомий особистий внесок у збереження національної культури та популяризацію вивчення української мови в умовах воєнного часу. Зміцнює засади культурного фронту, розробила і реалізує низку патріотичних проєктів для жителів Одещини і вимушених переселенців. Організовує художні виставки для госпіталів, що спрямовано на моральну підтримку

82

83

83. СОКОЛОВ Олександр

Регіональний представник Співки українських підприємців, власник мережі онлайн-ресторанів Smilefood. Надає безкоштовне харчування ТрО, ЗСУ, волонтерським штабам, тимчасово переміщеним особам та всім, хто звернувся по таку допомогу.

84. УЛЬЯНЧЕНКО Віталій

Директор товариства з обмеженою відповідальністю «Укрлоудсистем», м. Одеса. Надання вагової фінансової допомоги військовим формуванням та волонтерам.

85. ВОЙТКО Юлія

Директорка ПП «Балтська швейна фабрика», м. Балта Подільського району. На підприємстві надають дуже вагому допомогу нашим захисникам, для чого навіть набрали додатковий штат.

87

86. ЛИТВИНЕНКО Дмитро

Директор Одеської регіональної дирекції ТОВ «Вест Петрол Маркет». Здійснюється велика благодійна діяльність в умовах воєнного часу. Співробітники колективу виявляють мужність і самовідданість при евакуації населення, перевезенні гуманітарних вантажів.

87. ШАМБАЛЬОВ Олександр

Директор ТОВ «Транспортна компанія «Бласко», с. Усадове Біляївського району. Здійснюється велика благодійна діяльність в умовах воєнного часу. Співробітники колективу виявляють мужність і самовідданість при евакуації населення, перевезенні гуманітарних вантажів.

88. КЕСАЄВ Таймураз

Директор сільськогосподарського ТОВ «Злагода» Березівського району. В умовах воєнного часу колектив господарства забезпечив безперебійне виробництво

89

89. СТОЯНОВА Алла

Директорка Департаменту аграрної політики, продовольства та земельних відносин Одеської ОДВА, депутатка Одеської обласної ради. Відповідально виконує свої службові обов'язки в умовах воєнного стану. Зробила особистий внесок у те, щоб, попри ризики та складнощі, зумовлені війною, в Одеській області успішно було проведено жнива і забезпечено потреби внутрішньої продовольчої безпеки регіону і України.

90. ДОМІКАН Володимир

Начальник Одеського обласного управління лісового та мисливського господарства Державного агентства лісових ресурсів України, відмінник лісового господарства України. Відповідально виконує службові обов'язки в умовах війни. Організував забезпечення продукцією, яку виробляє господарство, потреб ЗСУ, ТрО, прикордонників з метою зміцнення їх обороноздатності.

90

сільгосппродукції, самовіддано працював на збиранні врожаю ранніх зернових.

91

91. ДЕМЕННИКОВА Ольга

Старший психолог відділу соціально-гуманітарної роботи та психологічного забезпечення центру забезпечення діяльності Головного управління ДСНС України в Одеській області, підполковник служби цивільного захисту. Служить на рідній Україні, надаючи вчасну високопрофесійну психологічну допомогу родичам загиблих, постраждалим внаслідок ворожих обстрілів та руйнувань.

92. БАБІЧ Надія

Генеральна директорка Одеського національного академічного театру опери та балету. Війна не зупинила діяльність колективу: співаки і музиканти взяли участь у масштабній акції «Закрити небо над Україною», виступають у численних благодійних концертах, кошти від яких ідуть на підтримку наших захисників. Чимало артистів і співробітників вступили до лав ЗСУ. А як тільки з'явилася можливість, театр відновив повноцінну роботу, забезпечивши у своїй будівлі умови безпечного перебування глядачів.

93. ЗІЦЕР Галина

Директорка Одеської філармонії ім. Давида Ойстраха,

92

93

94

95

керівниця Ротарі-клубу «Одеса-Рішельє». Артисти філармонії активно працюють на культурному фронті. В рамках акції «Підтримай своїх», започаткованій Будинком офіцерів командування ВМС ЗСУ, провели 10 концертів, а також 35 концертів на різних майданчиках Одеси, за що філармонія отримала подяку Департаменту праці та соціальної політики Одеської міськради. Разом з Ротарі-клубом «Одеса-Рішельє» провели два благодійних концерти на підтримку Миколаєва.

94. БОТВІНОВ Олексій

Піаніст, народний артист України, президент Міжнародного музичного фестивалю «Odessa classics». Зважаючи на неможливість через війну проведення фестивалю в Одесі, зміг його організувати в Естонії та Греції, і ця масштабна мистецька подія привернула увагу тисяч європейців до подій в Україні. Постійно бере участь у благодійних концертах по всій Європі і залучає зарубіжних діячів культури до допомоги нашій країні.

95. СЕРЬГА Микола

Музикант, автор пісень, телеведучий. З початком війни вступив до лав ЗСУ, створює патріотичні надихаючі поетичні твори, пісні і виконує їх у військових підрозділах, у госпіталях.

96

97

98

99

100

96. БЄЛЯКОВ Ігор

Генеральний директор КУ «Одеський зоопарк». Забезпечив повноцінну роботу колективу та збереження усього фонду в умовах воєнного часу. З початку війни організував прийом тварин, залишених господарями, які терміново від'їжджали за межі міста і країни.

Зоопарк відновив діяльність для відвідувачів і постійно проводить різні заходи для дітей, що дуже важливо в цей трагічний час.

97. ГУМЕНЮК Наталія

Начальниця Об'єднаного координаційного прес-центру Сил оборони України «Південь». Самовіддано служить народу України, ефективно виконує поставлені завдання в умовах повномасштабного воєнного конфлікту.

98. НАЗАРОВ Владислав

Спікер об'єднаного командування «Південь». Самовіддано

служить народу України, ефективно виконує поставлені завдання в умовах повномасштабного воєнного конфлікту.

99. БРАТЧУК Сергій

Спікер Одеської воєнної адміністрації. Самовіддано служить народу України, ефективно виконує поставлені завдання в умовах повномасштабного воєнного конфлікту.

100. БУМБУРАС Пантелеймон

Президент групи «GEFEST», засновник БО «Фонд Бумбураса». В умовах воєнного стану забезпечує стабільну діяльність великого підприємства. «Фонд Бумбураса» надає допомогу Військово-медичному клінічному центру Південного регіону, а також військовим (передано 200 пар літніх берців, тепловізор, продукти тощо). В Одесі та регіоні надається допомога грецькій спільноті, незахищеним верствам населення. Сприяв відкриттю в Одесі центру «ЯМаріуполь», де надають підтримку переселенцям з Маріуполя.

ЛАУРЕАТИ РЕЙТИНГУ «100 ВПЛИВОВИХ ОДЕСИТІВ»:

ДИПЛОМИ ВРУЧЕНО!

Диплом лауреата Максиму Марченку вручила член оргкомітету рейтингу Галина Владимирська

Григорій Діденко

Юрій Крук

Марина Зінченко

Алла Стоянова

Лілія Томашевська

Наталія ОДАРІЙ-ЗАХАР'ЄВА:

«МЕДИКИ ОДЕЩИНИ ПОВСЯКЧАС ТРИМАЮТЬ СВІЙ ФРОНТ»

ПІСЛЯ ПОВНОМАШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ ВОРОГА ТА ЗАПРОВАДЖЕННЯ В КРАЇНІ ВОЄННОГО СТАНУ ПРОЦЕС НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ НА ОДЕЩИНІ НЕ ЗУПИНЯВСЯ НІ НА ХВИЛИНУ. ОДНАК НИНІ МЕДИЧНА СИСТЕМА ОДЕЩИНИ ПРАЦЮЄ ВІДПОВІДНО ДО ІНШИХ РЕАЛІЙ. НА ЯКІ ВИКЛИКИ ЦИХ ТРАГІЧНИХ ДЛЯ КРАЇНИ ДНІВ ДОВЕЛОСЯ ОПЕРАТИВНО ВІДПОВІДАТИ ВЕЛИКІЙ МЕДИЧНІЙ СПІЛЬНОТІ ОБЛАСТІ? ПРО ЦЕ МИ РОЗМОВЛЯЄМО З ДИРЕКТОРОМ ДЕПАРТАМЕНТУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ НАТАЛІЄЮ ОДАРІЙ-ЗАХАР'ЄВОЮ, ЯКА ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДІЯЛЬНОСТІ У ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ СТАЛА ЛАУРЕАТОМ РЕЙТИНГУ «100 ВПЛИВОВИХ ОДЕСИТІВ: ХТО НАБЛИЖАЄ ПЕРЕМОГУ».

– Наталіє Вікторівно, зрозуміло, що Вам з колегами з перших годин масштабної ворожої агресії довелося перебудовувати всю звичну діяльність департаменту і загалом – медичної системи області, адже гостро актуальними стали інші питання. З чого почали роботу 24 лютого?

– Насамперед хочу зауважити, що попри той шок, який ми всі відчули від такої страшною новини, попри страх за життя своїх рідних і невизначеність ситуації у перші години вторгнення, працівники департаменту охорони здоров'я Одеської обласної державної адміністрації і всіх медичних установ прибули на свої робочі місця і були готові виконувати свої обов'язки з усвідомленням величезної відповідальності, яка лягла на їх плечі. У департаменті ми відразу ж створили оперативний штаб і перевели всіх працівників відомства на цілодобову роботу в умовах правового режиму воєнного стану. Зрозуміло, що на наш колектив лягло додаткове навантаження, а співробітники почали виконувати невластиві їм раніше функції.

З перших днів широкомасштабного вторгнення ми почали у закладах охорони здоров'я вживати всіх заходів щодо забезпечення їх готовності для надання медичної допомоги постраждалим та пораненим внаслідок військової агресії. Насамперед довелося терміново розгорнути оперативне надання екстреної медичної допомоги військослужбовцям і цивільним особам, пораненим у перші години війни у м. Подільськ.

Швидко вирішували й інші нагальні завдання:

– організували роботу оперативного складу закладів охорони здоров'я Одеської області на пунктах управління;

– забезпечили роботу чергових служб, встановивши графік чергувань, та підготували спальні місця на території закладів охорони здоров'я області для відпочинку чергових змін;

– забезпечили цілодобову охорону закладів охорони здоров'я області силами територіальної оборони;

– почали евакуацію онкохворих дітей Одеської області та внутрішньо переміщених дітей. Наказами департаменту забезпечили транспортування понад 100 хворих, зокрема і до країн Європи;

– в умовах воєнного стану була здійснена евакуація дітей КНП «Ізмаїльський спеціалізований будинок дитини» за кордон з метою безпеки та їх реабілітації. Також департамент почав зустрічати дітей з інших небезпечних

регіонів з метою лікування та збереження їх життя;

– організували підготовку медичної служби області до роботи в умовах виникнення та поширення інфекційних хвороб. Наказом департаменту визначено маршрут надання медичної допомоги пацієнтам в умовах поширення інфекційних захворювань, епідемій та інших надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру в Одеській області. Заклади охорони здоров'я області забезпечено антидотами у разі отруєння хімічними та радіаційними речовинами;

– розроблено та доведено до керівників закладів охорони здоров'я регіональні маршрути пацієнта з гострим інфарктом міокарда та з гострим інсультом;

– опрацьовано з керівникам обласних закладів охорони здоров'я маршрути вагітних та породіль, зокрема – надання медичної допомоги новонародженим у складних неонатальних випадках;

– проведено перерозподіл розброньованого медичного майна в умовах воєнного стану між закладами охорони здоров'я області;

– налагоджено отримання та передачу автомобілів швидкої (екстреної) медичної допомоги;

– налагоджено роботу щодо отримання та розподілу медичного гуманітарного вантажу.

– *До речі, щодо гуманітарної допомоги. Хто її надавав і в яких масштабах?*

– Буквально з перших годин вторгнення ворога підтримувати вітчизняну медицину почали міжнародні благодійники, українські підприємці та волонтери. Ми відчули згуртованість нашого суспільства і підтримку відусюди, і це додавало сил та віри в те, що ми обов'язково вистоїмо і переможемо! Якщо детальніше, то за цей період нами було отримано: понад 9 000 000 одиниць лікарських засобів; понад 450 000 одиниць витратних матеріалів; понад 700 одиниць інструментів; понад 250 одиниць комплексних наборів; понад 250 одиниць обладнання. Разом з цим була налагоджена співпраця з Товариством Червоного Хреста України з постачання інсулінів, медикаментів, дезрозчинів та організовано їх розподіл у заклади охорони здоров'я Одеської, Миколаївської, Херсонської областей.

– *Через те, що ворог-терорист руйнує об'єкти критичної інфраструктури, вам, напевне, довелося турбуватися про забезпечення не лише речами суто медичного призначення?*

– На жаль... Та ми були готові до найгірших обставин і заздалегідь підготувались, тому всі наші заклади охорони здоров'я забезпечені автономними джерелами електроживлення: департаментом було отримано та встановлено в лікарнях 71 генератор. Також медзаклади було забезпечено польовими кухнями.

– *У час війни нікуди не зникають, чи навіть значною мірою загострюються, так би мовити, «мирні» хвороби. Взяти хоча б той же Covid чи серцево-судинні хвороби...*

– Звичайно. Зважаючи на те, що у світі спостерігається нова хвиля ураження вірусом Covid-19, ми відпрацьовували питання щодо забезпечення закладів охорони здоров'я області медичним киснем, були закуплені кисневі концентратори та встановлені кисневі станції. А в обласній дитячій лікарні встановлено медичний генератор кисню Mentis M-SPSA 15 (у контейнерному виконанні).

Основні лікарні, на які лягає максимальне навантаження, забезпечувалися новою медичною апаратурою, яка потрібна завжди. Зокрема, КНП «Одеський регіональний клінічний протипухлинний центр» та КНП «Одеська обласна клінічна лікарня» отримали і встановили апарати рентгенівської діагностичні на суму п'ять мільйонів гривень. В КНП «Одеська обласна дитяча клінічна лікарня», яка надає медичну допомогу 3-го рівня, було закуплено і встановлено комп'ютерний томограф на 32 зрізи для рутинних і поглиблених діагностичних обстежень. Під час поїздки до КНП «Білгород-Дністровська міська багатопрофільна лікарня», ми передали колективу два апарати штучної вентиляції легенів та лікарські засоби, які надійшли в область як гуманітарна допомога.

У рамках робочого візиту на Одещину першого заступника міністра охорони здоров'я України Олександра Комаріди була організована поїздка до КНП «Балтська багатопрофільна лікарня», де ми передали у користування стаціонарний ангиограф. Це, до речі, дуже важливо для допомоги при гострих серцево-судинних станах, про що ви згадали у своєму питанні.

Крім того, з початком російського вторгнення департамент миттєво створив в лікарнях міста додатковий резерв медикаментів з метою уникнення дефіциту необхідних лікарських засобів та виробів медичного призначення. Нами були сформовані тримісячні запаси медикаментів.

Диплом лауреата Наталії Одарій-Захар'євій вручила член оргкомітету рейтингу, редактор журналу «Фаворит удачі» Галина Владимирська

– Разом з тим не всі захворювання потребують стаціонарного лікування, більшість призначень лікарів розраховані на лікування вдома тих, хто звернувся по медичну допомогу. Чи є зараз змога задовольнити попит населення у ліках та виробках медичного призначення?

– Ми налагодили доставку до Одеської області медикаментів та виробів медичного призначення, закуплених за державні кошти, потягами «Укрзалізниці». Отож, і тут наші залізничники спрацювали чудово.

А щодо забезпечення попиту населення, то за ініціативою Міністерства охорони здоров'я України і за підтримки нашого департаменту у територіальних громадах Одеської області закладами охорони здоров'я ведеться роздача жителям лікарських засобів та виробів медичного призначення з метою формування необхідного «домашнього» резерву. Ми також спрямували лікарські засоби і виробів медичного призначення до сусідніх областей, які найбільше постраждали внаслідок агресії російської федерації: було створено свого роду транзитні коридори, які формувалися спільними зусиллями працівників департаменту та владою областей.

– І все ж найвідповідальнішим завданням для департаменту і медиків області стала невідкладна допомога нашим пораненим і хворим воїнам. Що було зроблено для її надання?

– Так, це питання особливої нашої відповідальності. Насамперед була розроблена логістика доставки і розміщення

на лікування поранених, а також доставки та судмедекспертизи вантажу «200». Організовано обстеження крові військовослужбовців на визначення групової та резусної належності на базі закладів охорони здоров'я.

Звичайно, з міркувань безпеки я не можу розповісти докладно про весь спектр надання допомоги нашим бійцям. Однак з радістю повідомлю, що нам вдалося облаштувати і відкрити реабілітаційне відділення для поранених під час бойових дій. Воно, без перебільшення, високого європейського рівня, і жоден інший обласний центр поки такого не має.

Вважаю дуже важливою справою також організацію для окремої категорії немедичних працівників, військовослужбовців, ТРО та особового складу Національної поліції навчання по наданню домедичної допомоги в екстремальних ситуаціях. Такі знання потрібні завжди, а під час війни набувають особливої ваги.

– Через повномасштабну війну спостерігається масова міграція до нашого регіону з районів, де ведуться бойові дії чи тривають постійні обстріли. Надання медичної допомоги вимушеним внутрішнім переселенцям – це окреме важке завдання, яке потребує додаткових сил та часу. Як вдається справлятися з цим?

– Так, забезпечення якісної медичної допомоги всім, хто був змушений переїздити до Одещини, – ще одне з наших пріоритетних завдань. Треба зазначити, що внутрішньо переміщені особи

“

«У БУДЬ-ЯКУ ПОРУ РОКУ, У БУДЬ-ЯКИЙ ЧАС ДОБИ ПРАЦІВНИКИ ДЕПАРТАМЕНТУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я І КОЛЕКТИВИ ВСІХ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ ОДЕЩИНИ ГОТОВІ НАДАТИ НЕВІДКЛАДНУ ЯКІСНУ ДОПОМОГУ КОЖНОМУ, ХТО ЇЇ ПОТРЕБУЄ».

В умовах воєнного стану мають спрощений доступ до безоплатної первинної медичної допомоги. З початку квітня було здійснено 22 моніторингові візити експертної групи у складі фахівців департаменту, Держпродспоживслужби, Одеського обласного центру контролю та профілактики хвороб, провідних медиків області до місць тимчасового розташування внутрішньо переміщених осіб. Під час таких візитів експертна група разом з представниками влади та медиками кожної з громад розробили спільні рішення щодо надання якісної медичної допомоги внутрішньо переміщеним особам, відпрацювали медичні маршрути для цих людей та заходи по забезпеченню епідемічного благополуччя, перевірили на відповідність вимогам епідемічного контролю місця масового розміщення ВПО.

Робота в цьому напрямку триває: обласні спеціалісти відповідно до графіку постійно виїжджають до об'єднаних територіальних громад та проводять медичні огляди вимушених переселенців.

Що стосується загалом нашої багатопланової роботи в зимових умовах, то всі заклади охорони здоров'я області до цього підготовлені відповідно до розпорядження голови обласної військової адміністрації від 28.04.2022 № 237/А -2022 «Про підготовку об'єктів житлово-комунального, паливно-енергетичного господарства та соціально-культурної сфери області до роботи в осінньо-зимовий період 2022-2023 років».

У будь-яку пору року, у будь-який час доби працівники департаменту охорони здоров'я і колективи всіх медичних закладів Одещини тримають свій фронт і готові надати невідкладну якісну допомогу кожному, хто її потребує. 🇺🇦

ЯК ПРОФЕСОРКА АКУШЕРСТВА З ОДЕСИ

ЛІКАРКА СВІТЛАНА ГАЛИЧ НЕОДНОРАЗОВО БУЛА ЛАУРЕАТКОЮ РЕЙТИНГУ «100 УСПІШНИХ ЖІНОК» І ГЕРОІНЕЮ ПУБЛІКАЦІЙ У ЖУРНАЛІ «ФАВОРИТ УДАЧИ» ЯК ДОКТОРКА МЕДИЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОРКА АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ, ЗАВІДУВАЧКА КАФЕДРИ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ. ТА ЦЬОГО РОКУ ВОНА ВВІЙШЛА ДО РЕЙТИНГУ «ХТО НАБЛИЖАЄ ПЕРЕМОГУ: 100 ВПЛИВОВИХ ОДЕСИТІВ» ЯК ВІЙСЬКОВИЙ ХІРУРГ, ЩО РЯТУЄ ЖИТТЯ У ПОЛЬОВОМУ ГОСПІТАЛІ. ЩО ЗМУСИЛО ЗВАЖИТИСЯ АВТОРИТЕТНОГО СПЕЦІАЛІСТА У МИРНІЙ ЛІКАРСЬКІЙ СПЕЦІАЛЬНОСТІ НА ТАКУ РІЗКУ ЗМІНУ У НАЛАГОДЖЕНОМУ ЖИТТІ? ПРО ЦЕ СВІТЛАНА ГАЛИЧ РОЗПОВІДАЄ КОРЕСПОНДЕНТЦІ ВИДАННЯ ІЗБІРКОМ ЄВГЕНІЇ ГЕНОВІЙ.

СТАЛА ВІЙСЬКОВИМ ХІРУРГОМ

– Пам'ятаю, як ще до повномасштабного вторгнення Ви розповідали, що плануєте стати на облік у військкоматі. Тобто рішення піти служити в ЗСУ з початком вторгнення не було спонтанним?

– Так, моє рішення піти до лав ЗСУ не було ані спонтанним, ані неочікуваним. Дійсно, ще до війни я «штурмувала» райвійськкомат за місцем мешкання. Адже все своє професійне життя я добрерозуміла, що професія медика важлива для воєнного часу. Коли виповнилося п'ятдесят років, мене автоматично зняли з військового обліку. Попри те я увесь час відчувала себе військовозобов'язаною. Такому мене навчили ще в студентські роки на військовій кафедрі медичного вишу. А лише мова почала йти про ймовірність повномасштабного вторгнення ворога, я не сумнівалась, що маю відновити свій військовий облік. Вкрай дивувало і обурювало, що у райвійськкоматі мене декілька разів буквально «відфутболили». Та я людина наполеглива... Оцінила логічно ситуацію і зрозуміла, що маю «прориватися до своїх», до військових медиків. Я так розуміла ситуацію, що моє палке бажання рятувати наших воїнів-захисників має бути професійно правильно реалізовано. А таке можливо лише під керівництвом і в команді з фаховими військовими медиками. Тому так вчинила.

– Ми із захопленням читали Ваші історії про народження життя. Тепер з тривогою читаємо Ваші нечасті розповіді про порятунок життя. Важко було перекваліфікуватися?

– Мабуть, у моїй особистій життєвій історії ключове слово – «життя». Понад тридцять років стояти біля витоків життя, увесь цей час бути налаштованою на збереження життя – це вже не просто професія, а сенс власного буття. Отих діточок, які так нелегко даються матерям під

час пологів, яких ми «народжуємо» разом... зараз вбиває ворог. Отже, мала непереборне бажання завадити тому, як і чим тільки можна. А єдина доступна мені «зброя» – медична допомога.

Перекваліфікація – дуже доречне слово. Вона в мене відбулася практично без проблем. По-перше, я мала потужну мотивацію. По-друге, – величезну любов до життя. Власного і чужого. Плюс притаманна мені любов до людей. По-третє, моя професія акушера-гінеколога – це спеціальність хірургічного профілю. Навіть у мирній повсякденній роботі в ній є все те, що так знадобилось мені зараз. Уміння концентруватися, приймати швидкі рішення. Навички щодо зупинки кровотеч, роботи з ранами, загальні хірургічні навички. За останні роки я звикла працювати в режимі день/ніч за потребою, з невеличкими паузами на відпочинок. Мені зараз іноді здається, що все моє попереднє життя – то був лише такий собі тренінг, навчання заради забезпечення того, що нині щоденно роблю разом з колегами.

Я взагалі люблю те, що роблю. Любила допомагати вагітним жінкам «виношувати» з ними вагітності. Любила їздити для проведення пологів і «народжувати» разом з породіллями діточок. Тепер я люблю робити те, що роблю зараз. Тому що моя нинішня робота комусь рятує життя, когось відводить від каліцтва, когось підтримує, когось повертає у стрій.

На жаль, я не можу розповісти про свій робочий день. Не на часі. Лише деякі його аспекти іноді описую в окремих есе. Більшість зараз не оприлюднюю, зроблю це обов'язково після нашої перемоги. Розумію, що моя розповідь, оприлюднена до часу, може нашкодити неймовірним людям, справжнім героям. Як тим, хто захищає нашу землю, так і моїм чудовим колегам. Усьому свій час.

– Яка історія серед порятованих Вами життів найбільше вразила чи запам'яталася? Що важливо розуміти про поранених захисників людям, які не воюють? Як вони тримаються? Що дає їм сили? Що дає сили Вам?

– Таких історій щодня багато...Якось я описала у Facebook історію хлопця, яка мене вразила. Історія про пораненого, обпеченого, травмованого бійця. Ворог мав його за мертвого і затяго люто бив чоботом у обличчя зі словами: «Ми тебе спасать пришли, а ты...».

А потім ще одну історію про худенького, невеличкого зросту бійця, який витягував з-під обстрілу товаришів і увесь час бідкався, що не витяг командира. А командир лежав у сусідньому відділенні. Він його теж врятував, але сам отримав травму і не пам'ятав про те. Маленький зростом і велетень за вчинками.

Або ось історія про хлопця, який після наркозу почув російськомовне звернення до нього від когось з персоналу і буквально зайняв оборону зі словами: «Я вам не дамся!!! Я нічого вам не скажу!». Заспокоївся лише коли до нього звернувся українською...

Звичайно, ми говоримо з нашими пораненими про те, що з ними відбувалося. І тому, що маємо розуміти механізм їхнього поранення. І тому, що підтримуємо їх таким чином. Ми їм говори-

мо, що вони герої, молодці і що ми ними пишаємося. Впевнена, що це теж важливий елемент лікування.

Люди, які не воюють, мають бути надзвичайно терплячими до наших бійців. Адже вони переносять щодня шалені фізичні й психологічні навантаження. Усе це вони тримають в собі, іноді концентрують. Більшість з них не навчалася і не готувалася бути воїнами. Сидячи в холодних окопах, іноді в суцільній воді, під постійними обстрілами, вони проявляють мужність і стійкість.

Але чого це все їм коштує, ніхто з нас не знає достеменно. Тому я визначила б такий провідний вектор у ставленні до них: «Терплячість і милосердя».

Саме так намагаюся діяти, так відчуваю.

Що дає їм сили, мені важко однозначно сказати. Думаю, кожен з них відповість по-своєму. А от особисто мені саме вони додають сил, наснаги... Дивлюся на них і переповнююся вдячністю і любов'ю до тих, хто боронить нашу землю. Саме необхідність бути для наших пацієнтів своєрідним захистом, додатковим лікувальним чинником, є тим, що надає мені сил.

– Як працює команда людей, які рятують життя? Чи схоже це на команду тих, хто допомагає життю з'явитися на світ? Хоча це питання, певно, філософське...

– Ви, як то кажуть, «дивитесь у корінь». Наша команда військових медиків дуже схожа на звичні для мене акушерські команди. Працювати швидко, вивірено, злагоджено – звичний для нас варіант медичної допомоги. Тому й перезавантаження на інший фах у мене відбулося швидко і не напружено. Наприклад, в усіх медичних професіях важливе місце посідає боротьба з кровотечею. Акушерські команди проходять спеціальні тренінги, щоби діяти швидко і професійно злагоджено. У військових медиків – те ж саме. Просто кровотечі мають інші локалізації. В акушерстві важлива наступність надання медичної допомоги відповідно до організаційних рівнів. У військових медична допомога відповідає різним етапам. Маю цивільний досвід евакуації важкохворих жінок під час роботи головним акушером-гінекологом Одеської області. Тут теж важлива своєчасна евакуація, але не жінок, а поранених бійців. Звичайно, в більш складних умовах. В акушерстві ми завжди насторожені, у повній готовності до надання допомоги. Так само і військові. Тому Ваше запитання не філософське, а дуже практичне. 🇺🇦

Командувачка Медичних сил ЗСУ, бригадний генерал Тетяна Остащенко нагородила Світлану Галич цінним подарунком – наручним годинником

ПОЗИВНИЙ «МАМА»,

АБО ЯК ОДЕСИТКА СТАЛА ВОЛОНТЕРОМ У ТЯЖКІ ЧАСИ

НАТАЛЯ ДЕЛІЄВА – ГОЛОВА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «АСОЦІАЦІЯ ЖІНОК УКРАЇНИ «ДІЯ», ПРЕЗИДЕНТКА БО «ПЕРШИЙ БЛАГОДІЙНИЙ ТЕАТРАЛЬНИЙ ФОНД», ОЧІЛЬНИЦЯ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «ГОЛОС», ВІЙСЬКОВА ТА ГУМАНІТАРНА ВОЛОНТЕРКА. ГАРНА, ЕНЕРГІЙНА, СПІВЧУТЛИВА, ВОНА ЗАВЖДИ ТАМ, ДЕ КОМУСЬ ПОГАНО.

– Певно, Вас, Наталю, від початку війни не раз питали, чому Ви не залишили країну, не відшукали собі безпечно-го місця. Волонтерство – що це для вас сьогодні?

– Можу сказати, що волонтерство – це моє життя. Причому це допомога в різних сферах та різним верствам населення.

Як голова «Асоціації жінок України «Дія» допомагаю жінкам, дітям, сиротам, пенсіонеркам, жінкам та дітям з інвалідністю. Як президентка «Першого благодійного театрального фонду» допомагаю у культурній сфері: режисерам, акторам, хореографам, операторам, костюмерам, художникам. А саме зараз маю новий досвід: вперше стала військовим волонтером.

Власне, займаюся волонтерством не тільки з початку повномасштабної війни, а з 2014-го. «Дія» тому й була створена, що у 2014 році я звернулася до небайдужих жінок, які розуміли, чим все це може обернутися. І ми разом стали збирати ліки, речі, передавати через когось, надавали допомогу, коли якийсь волонтер казав, що потрібно. У 2021 році на свято захисників та захисниць України ми поїхали у 18-й окремих батальйон морської піхоти з подарунками, з концертом. Потім замполіт мені зателефонував у лютому, ще до початку вторгнення, і по-

просив привезти мішки для укріплень. До того вони знаходились у Сараті, а тепер виявилось, що вже перебували недалеко від Одеси. Тоді я зрозуміла: щось не так, на серці вже стало неспокійно, хоч до останнього не вірилося, що почнеться така війна. Ми зібрали ці мішки, і 23 лютого приїхали до наметового містечка. А 24-го хлопці знову зателефонували: «Наталю, рятуй». Я до них приїхала і побачила цей хаос, коли від них відмовилися усі логістичні компанії, розірвали угоди в умовах воєнного стану. І не стало ні їжі, ні багато чого іншого необхідного. Мені тоді навіть на думку не спало, що могу

кудись поїхати з Одеси, бо перед очима стояли військові. Зрозуміла: якщо ми не підставимо їм плече, не привеземо хліба, води, запчастин, буде біда. Була лише одна думка: треба рятували країну. Трохи пафосно, але так.

– У яких напрямках Ви зараз працюєте, що саме робите?

– Як волонтер працюю на трьох фронтах – військовому, гуманітарному та культурному. На військовому я – волонтер 18-го окремого батальйону морської піхоти 35-ї бригади; також опікуюсь 28-ю механізованою бригадою, допомагаю полку зв'язку та легкій піхоті. Знаходжу,

дістаю, купую, забезпечую необхідним – від бронезилетів до ліків, запчастин, одягу, кариматів, елементів укріплень для окопів... Словом, намагаюся доставити усе, по що наші військові звертаються. Я коли до військових приїжджаю з необхідним, вони мені кажуть: «Ми на вас так чекаємо, як у дитинстві на маму з базару. Тому мені й дали такий позивний – «Мама».

Гуманітарний фронт – це допомога переселенцям і тим одеситам, які потребують підтримки у важкі часи. Наш гуманітарний центр – на Французькому бульварі, 12/1, приміщення надали ветерани Другої світової війни. Прагнемо допомогти всім, хто звертається, а таких людей, на жаль, багато звідусіль... Особисто я найбільше опікуюся переселенцями з Херсонської області, адже я народилася в Новій Каховці, це мої земляки. Зараз у нас тут утворилася ціла діаспора херсонців, і ми спілкуємося в чаті: допомагаю записатися до сімейного лікаря, знайти роботу, інтегруватися в Одесу.

Також підтримувала такі громадські організації, як «Пересипчанка», «Сім'я», які опікуються багатодітними родинами, дітьми з неповних сімей. Цілі машини їм відвозила тієї допомоги, а вони вже передавали нужденним. Також шпиталям допомагаємо.

Знаходжу гуманітарну допомогу винятково за кордоном, це мій принцип, адже в Україні й так людям важко. Першу закордонну гуманітарну допомогу ми отримали з Іспанії, з Мадриду, нині чекаємо звіди ще один гуманітарний вантаж. Також отримували допомогу з Чехії, Чорногорії, Польщі, США. А нещодавно я побувала по лінії партії «Голос» у Стокгольмі, тож звіди тепер теж надсилають допомогу.

До речі, у Стокгольмі попросили окремо надати допомогу Зміївці Бериславського району Херсонської області: виявляється, там родинне коріння шведського короля і в 2008 році він туди приїжджав з королевою. На жаль, зі Зміївкою зараз практично немає зв'язку, ледве додзвони-

лась до головлікаря тамтешньої лікарні. Дізналася, що там лікарні переповнені мирними мешканцями, які дістають поранення під час обстрілів...

А мій культурний фронт має три напрямки. Перший – допомога працівникам культури, які опинилися у скрутному становищі через стан війни. Я сама з культури, добре розумію проблеми працівників цієї сфери, їм і в мирні часи нелегко виживати. Тож, як тільки отримала перший вантаж з-за кордону, одразу звернулася до музеїв, театрів, до кінематографістів: мовляв, є ось те і те... Возила, роздавала харчі, одяг, ліки, навіть корм для котів, адже в наших музеях котиків дуже багато.

Другий напрямок мого культурного фронту – у міжнародному просторі. Минулого року до Дня Незалежності України я як продюсерка створила мультимедійну виставку «Імерсивний світ Тараса Шевченка». А вже під час війни цю виставку демонстрували в Канаді, в Торонто, та в США – у Чикаго, Бостоні, Сан-Франциско, Лос-Анджелесі, Денвері, Клівленді, Пітсбурзі. Кошти від проданих квитків перераховуються на спеціальний рахунок Національного банку України, Червоному Хресту України та на локальні ініціативи. Вже допомогли на шість мільйонів гривень. Щиро вдячна одеській діаспорі Лос-Анджелеса, вона допомагає дуже активно.

Також ми зробили нову імерсивну виставку – про війну під назвою «Україна – земля хоробрих», прем'єра якої відбулась у Канаді, в Торонто, а зараз вона демонструється у Вінніпезі.

Є і третій напрямок культурного фронту: ми для військових робимо маленькі

концерти в шпиталях, їздимо на передову, у військові частини.

– Що Вас засмучує у волонтерській діяльності?

– Загибель військових. Це найстрашніше. Коли мій 18-й окремий батальйон морської піхоти пішов у бій і мої синочки гинули... Не можу передати словами, що я відчувала. Коли опізнають загиблих військових по одягу, який я надавала, це ранить так сильно, що дихати важко... Коли 3 червня загинув мій комбат, думала, що кину військове волонтерство, моя психіка не витримувала. Але мені наснився загиблий Сергій Дердуга: він нічого не сказав, просто по його погляду я зрозуміла, що він мене просив не кидати побратимів, продовжувати підтримувати та допомагати.

З часом якось загартувалася, «зацементувалась», і я їх ніколи не кину, чого б мені це не вартувало.

– Коли було найважче і що волонтерство дає Вам особисто?

– Сьогодні все якось уже прийшло до ладу, стабілізувалося, а на початку війни було дуже важко – хаос, страх, плутанина. Мені доводилося з ранку до ночі тільки й займатися військовими. При цьому я ще погано розбиралася у спеціфічних термінах і не завжди розуміла, про що мене просять. Пам'ятаю, хлопці мені пишуть: «Потрібні плитоноски», а я їм відповідаю: «Я вам учора носки привезла. Це якісь спеціальні?». І сміх, і гріх... Сьогодні вже всі знають, що плитоноска – це жилет, в який вставляють плити і отримують бронезилет....

Волонтерство дає багато нового досвіду і знайомств. Я ось здебільшого у культурі «варилася» і все оточення було з цієї сфери. А зараз весь асортимент будівельного ринку знаю, всі магазини запчастин, усі аптеки. Здається, вже можу бути будівельником, автослюсарем, фармацевтом. За час війни такий досвід здобула – колосальний!

– Які плани на майбутнє?

– Та які нині далекосяжні плани можуть бути? Працюємо лише на Перемогу! Без Перемоги немає майбутнього! 🇵🇸

НАДІЯ БАБІЧ:

«ОДЕСЬКА ОПЕРА Є НАЦІОНАЛЬНОЮ. ЦЕ – ВЕЛИКА ЧЕСТЬ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ!»

СЕРЕД ЛАУРЕАТІВ РЕЙТИНГУ «ХТО НАБЛИЖАЄ ПЕРЕМОГУ: 100 ВПЛИВОВИХ ОДЕСИТІВ» Є І КУЛЬТУРНІ ДІЯЧІ, АДЖЕ ВОНИ ТРИМАЮТЬ СВІЙ МИСТЕЦЬКИЙ ФРОНТ. ГЕНЕРАЛЬНА ДИРЕКТОРКА – ХУДОЖНЯ КЕРІВНИЦЯ ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО АКАДЕМІЧНОГО ТЕАТРУ ОПЕРИ І БАЛЕТУ НАДІЯ БАБІЧ ВЖЕ НЕ ВПЕРШЕ ВХОДИТЬ ДО ВПЛИВОВОЇ СОТНІ, ОДНАК ПІДКРЕСЛЮЄ, ЩО НИНІ, ЗВАЖАЮЧИ НА ЦЬОГОРІЧНУ ІДЕЮ РЕЙТИНГУ, ЦЕ ДЛЯ НЕЇ ОСОБЛИВО ПОЧЕСНО І ЗВОРУШЛИВО.

Що ж стосується нашої основної роботи, то, позбавлені змоги працювати у залі, ми робили відеозаписи і транслювали через соціальні мережі, доводячи одеситам: театр живе, артисти поряд з ними.

Працювати ж повноцінно почали з 17 червня. До того часу не було відповідного дозволу, нам необхідно було отримати сертифікат на укриття, а це не така проста річ, адже є певні стандартні вимоги. У нас прекрасні міцні підвальні приміщення, і ми там облаштували комфортне укриття: є місця для сидіння, вода, медикаменти, Wi-Fi... Зрештою очільник Одеської обласної військової адміністрації Максим Марченко та міністр культури та інформаційної політики Олександр Ткаченко підтримали наше клопотання і наш намір розпочати діяльність. І ми дуже раді з того, бо далеко не всі театри в країні сьогодні можуть запрошувати глядачів до своїх залів на повноцінні великі вистави. Ми ж маємо змогу давати і балетні спектаклі, і оперні.

А ще, розпочавши працювати у залі, ми почали втілювати нові ідеї. От, скажімо, запровадили акції для дітей, адже ця аудиторія під час війни не була нами охоплена (дитячі вистави ми поки що не показуємо з міркувань безпеки). Тож запропонували своєрідний жанр спілкування діточок з театром: екскурсія, променад, концерт.

Головною ж подією для нас цієї воєнної пори стала прем'єра опери «Катерина», роботу над якою ми почали ще задовго до 24 лютого. Я думаю, що така прем'єра – приклад самовідданості нашого колективу. Зараз жоден з українських театрів не робить такі масштабні постановки, а ми – робимо! І я дуже вдячна всім, хто підтримав та допоміг втілити цю ідею, адже ми – національна опера і маємо відповідати цьому високому статусу за будь-яких обставин, тож навіть війна нам – не завада.

Маємо підносити на новий рівень українське національне мистецтво, щоб нами пишалися і наші сучасники, і наші нащадки. Саме зараз – час єднання, саме зараз – час відволікти людей від жахливих новин, допомогти їм адаптуватися до реалій сьогодні. Колектив Одеської опери невпинно працює задля цього, працює і творить задля Перемоги, і кожен з наших артистів, співробітників, фахівців сьогодні має право бути лауреатом рейтингу «Хто наближає перемогу...» Я пишаюся нашим колективом!

Отже, залишайтеся із Одеською оперою! Тримаймо оборону на мистецькому фронті! Служимо Україні! 🇺🇦

– Ще на початку протистояння ворогові, 12 березня, Одеська опера взяла участь у всеукраїнській акції «Закрити небо над Україною», – коментує свою присутність у рейтингу Надія Матвіївна. – Тоді ми не мали змоги зробити це на своїй сцені, і наші музиканти та вокалісти стояли просто неба на фоні театру, який був оточений протитанковими їжачками і мішками з піском. Жахлива для наших сердець картина... Я дуже переживала за колектив, щоб нічого не трапилось з нашими артистами, та наші збройні сили закрили небо над нами, нас охороняли і надихали!

Однак, на цьому ми не зупинилися, ми пішли далі й далі. Щотижня проводимо мистецькі акції для воїнів ЗСУ: коли є запит, наша мобільна концертна бригада виїздить в місця їх дислокації. Звичайно, транспорт, бензин і таке інше ми забезпечуємо самі. І щоразу переконаємося, з якою вдячністю і радістю на нас чекають. Наші артисти лише виходять на імпровізовану сцену, ще не співали і не грали, а бійці зустрічають їх аплодисментами стоячи. А потім, після концерту, фотографуються разом, обіймають, дякують... Це дуже зворушливо, це надихає нас працювати попри всі труднощі воєнного часу. Також ми регулярно беремо участь у благодійних концертах, які проводить Всесвітній клуб одеситів, адже на ці кошти купують бронезилети для наших захисників.

Серед тих, хто нині у лавах ЗСУ, є чимало і наших артистів – балетних, вокалістів, оркестрантів. Кажу про це, і мене досі одночасно проймає гордість і острах. Адже коли це все почалося, дехто з артистів без повісток сам пішов до військкоматів. І нині залишаються служити, знаю, що є наші і на передовій. Коли бачу когось з цих хлопців (а вони, буваючи в Одесі, обов'язково приходять до театру, на вистави) і запитую, коли повернуться, вони спокійно так відповідають: «Після перемоги». Ми допомагаємо їм з амуніцією, якимись захисними речами, у нас міцна профспілкорова організація; збираємо кошти за власною ініціативою... А ще багато хто з наших пішов вантажити мішки з піском біля моря і розвозити їх, допомагають людям похилого віку. Наші хлопці заправляють свої машини за власний кошт і розвозять воду, гуманітарку... Кожен на своєму місці наближає перемогу. І ніхто не просторікує про це. Люди чудово відкрилися у цих обставинах!

ГАЛИНА ЗІЦЕР:

«ОДЕСЬКА ФІЛАРМОНІЯ ПРАГНЕ ЗРОБИТИ СВІЙ ВНЕСОК У ПЕРЕМОГУ!»

У РЕЙТИНГУ «ХТО НАБЛИЖАЄ ПЕРЕМОГУ: 100 ВПЛИВОВИХ ОДЕСИТИВ» Є ДІЯЧІ КУЛЬТУРИ, СЕРЕД ЯКИХ – ДИРЕКТОРКА ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ФІЛАРМОНІЇ ІМ. ДАВИДА ОЙСТРАХА, ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ, КЕРІВНИК РОТАРІ-КЛУБУ «ОДЕСА-РІШЕЛЬЄ» ГАЛИНА ЗІЦЕР. КЕРОВАНІЙ НЕЮ КОЛЕКТИВ З САМОГО ПОЧАТКУ ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ АКТИВНО ДІЄ НА КУЛЬТУРНОМУ ФРОНТІ.

Одеська філармонія постійно бере участь у благодійних концертах на підтримку наших захисників – військових ЗСУ, а також жителів Одеси і вимушених біженців.

Насамперед, артисти філармонії стали активним учасниками акції «Підтримай своїх», що започаткована Будинком офіцерів Командування Військово-Морських Сил ЗСУ; вони вже взяли участь у 10 концертах. Шість виступів перед військовослужбовцями відбулося з нагоди Дня Військово-Морських Сил України.

Також було проведено понад 40 благодійних тематичних концертів на різних майданчиках Одеси для одеситів і тимчасових переселенців, за що філармонія отримала подяку Департаменту праці та соціальної політики Одеської міської ради.

Зокрема, у бібліотеці № 2 ім. Костянтина Паустовського було проведено сім тематичних концертів, п'ять – в Одеському будинку-музеї ім. М.К. Реріха, по два – у Всесвітньому клубі одеситів і театрі ТЕО, шість – у Центрі болгарської

культури, три – в Євангельській реформатській пресвітеріанській церкві м. Одеси, по одному концерту було дано в Одеській національній науковій бібліотеці і Центрі соціальних служб Одеської міської ради.

Особливу увагу привернули великі концерти на підтримку Миколаєва, організовані філармонією разом з Ротарі-клубом «Одеса-Рішельє»: вони пройшли в Камерній залі Одеської філармонії та в будівлі Одеського голопоштамту.

Окрім того, соліст філармонії, співак і композитор, народний артист України Микола Свидюк з липня 2022 року перебував у гастрольних поїздках по країнах

Європейського Союзу у зв'язку з проведенням благодійних концертів на підтримку ЗСУ.

– Я завжди знала, відчувала всім серцем, що наш філармонійний колектив – це велика дружна сім'я, – говорить Галина Борисівна. – Але навіть мене вразило, як наші артисти і працівники різних служб згуртувалися у ці трагічні для країни дні. Кожен прагне зробити свій, бодай невеличкий внесок у перемогу, самовіддано працюючи на культурному фронті. Наші артисти з радістю беруть участь у благодійних концертах. Вони щасливі, коли виступають перед військовими і чують їх щедри аплодисменти, коли їм вдається своїм мистецтвом розрадити людей, що постраждали від війни... А до того ж філармонія продовжує працювати у своєму залі, даючи концерти за участю як солістів, так і ансамблів, камерного оркестру. Глядачі з радістю відгукуються на запрошення, адже сьогодні всі потребують психологічної підтримки, а що може краще підняти дух і зміцнити віру у перемогу, як не музика, та ще й у високопрофесійному виконанні наших артистів! 🎭

ЮРІЙ ДЕГАС:

«НАШ ФОНД ПРАЦЮЄ З ЛЮДЬМИ І ДЛЯ ЛЮДЕЙ»

У 2021 РОЦІ ІМ'Я ЮРІЯ ДЕГАСА І НАЗВА ЗАПОЧАТКОВАНОГО НИМ БЛАГОДІЙНОГО ФОНДУ «БЕЗМЕЖНІ МОЖЛИВОСТІ» СТАЛИ ВІДОМІ НЕ ЛИШЕ В ОДЕСІ, А Й У ВСІЙ КРАЇНІ. ОДЕСИТ ВЛАСНИМ КОШТОМ СТВОРИВ ЗАГАЛЬНОДОСТУПНИЙ ІНКЛЮЗИВНИЙ ПЛЯЖ ЄВРОПЕЙСЬКОГО РІВНЯ. ТОЖ ЗАКОНОМІРНО КОМПАНІЯ DEGAS-GRUPP СТАЛА ЛАУРЕАТОМ РЕЙТИНГУ «НАРОДНЕ ВИЗНАННЯ» У НОМІНАЦІЇ «КРАЩИЙ БЛАГОДІЙНИЙ ПРОЄКТ РОКУ». А З ПЕРШИХ ДНІВ ВІЙНИ БФ «БЕЗМЕЖНІ МОЖЛИВОСТІ» ПОСТАВИВ СВОЇМ ЗАВДАННЯМ ДОПОМОГУ ЛЮДЬМ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК ВОРОЖОЇ АГРЕСІЇ, СТВОРИВШИ ВЕЛИКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ ХАБ. ЦЯ ДІЯЛЬНІСТЬ ТЕЖ НЕ ЗАЛИЩИЛАСЯ ПОЗА УВАГОЮ ГРОМАДСЬКОСТІ, І БЛАГОДІЙНИК ЗНОВУ СТАВ ЛАУРЕАТОМ – ТЕПЕР УЖЕ РЕЙТИНГУ «ХТО НАБЛИЖАЄ ПЕРЕМОГУ: 100 ВПЛИВОВИХ ОДЕСИТІВ».

– Новий масштабний напрямок діяльності фонду потребував значно більших зусиль, і ми збрали велику дружну команду, яка щодня невтомно працює, – розповідає Юрій В'ячеславович. – Роздача гуманітарної допомоги не припиняється протягом усього періоду війни. Насамперед, підтримуємо нужденних одеситів та вимушених тимчасових переселенців на Одещині, а також щотижня їздимо до Миколаєва та сіл Миколаївської області, щоб забезпечувати людей продуктами харчування і водою.

Наразі понад 23 000 осіб отримали допомогу від фонду «Безмежні можливості». Але запитів з кожним днем стає дедалі більше, і коло тих, хто потребує нашої допомоги, розширюється. У задоволенні потреб людей нам допомагають наші партнери: ГО «Волонтерська сотня», фонд United Help Ukraine, Acted, Zimad, World Central Kitchen, CORE, Autodoc, Hillel та інші.

Одним з найзначніших проєктів фонду стала допомога жителям селища Сергіївка, які постраждали внаслідок ракетного обстрілу державою-терористом. Як відомо, одна ракета поцілила у багатоповерховий житловий будинок і було пошкоджено багато будинків, розташованих поблизу. На початку осені ми поїхали до Сергіївки з метою допомогти мешканцям, які постраждали від ракетного обстрілу. Було підписано відповідний договір з головою селищної ради. І до кінця осені завдяки фон-

ду було встановлено 70 вікон у 50 квартирах, отже забезпечено комфорт і тепло для людей взимку.

Зараз ми розпочали реалізацію ще одного проєкту, що отримав назву «Soup Kitchen by Безмеж». Його діяльність буде спрямована на допомогу людям, які через війну втратили можливість самостійно забезпечити себе або свою сім'ю найнеобхіднішим – нормальним харчуванням. Роздача гарячої їжі проводитиметься на безоплатній основі вимушеним тимчасовим переселенцям, людям похилого віку, членам багатодітних сімей та іншим мешканцям Одеси, які потребують допомоги. Передбачувана кількість порцій на день – 160.

Окрема і особлива наша турбота – про дітей. Вони важко переживають відірваність від рідного дому, втрату улюблених іграшок та друзів. Тому дуже хочеться, щоб попри трагічні реалії, до них повернулися ті ж радісні емоції, які вони відчували до війни. Ми намагаємося подарувати їм таку радість, і це окремий напрямок діяльності фонду. На сьогоднішній день ми вже влаштували понад 30 дитячих майстер-класів. Серед яких, зокрема, майстер-класи з розпису пряників та випікання піци, заняття зі столярної майстерності. Запрошували дітей на шоу дельфінів до дельфінарію «Немо», до дитячого розважального центру «Папашон» та на дитячі свята в ресторані «Мореман». Крім того, ми намагаємося прищепити дітям любов до спорту і організували для них тренування з боксу. На цьому ми не зупиняємося, адже маємо ще багато ідей для реалізації, щоб діти з нашою допомогою продовжували всебічно розвиватися.

З початком звільнення від ворога нашого південного регіону, почали їздити до деокупованих сіл та містечок Херсонщини. Звичайно, переживаємо за наших відважних волонтерів, адже поїздки туди й досі пов'язані з небезпекою. Та ми їдемо, щоб дізнатись про нагальні потреби людей і потім їх задовольнити, щоб привезти гуманітарну допомогу, здебільшого – продукти харчування та солодощі для дітей. Майже відразу після звільнення Херсона побували і там. Адже як можна було не скористатися можливістю привітати мужніх херсонців та не привезти їм подарунки?

...За ці місяці війни мене, на жаль, деякі люди розчарували і змусили викреслити з кола мого спілкування, та натомість у мене з'явилося ще більше справжніх друзів – надійних однодумців. Я вірю в добро і отримую щире задоволення від того, що ми робимо добру спільну справу. 🇺🇦

ВАЛЕНТИНА ВІТОС: НАША ЗБРОЯ – РІДНА МОВА І КУЛЬТУРА!»

ДИРЕКТОРКА КУ «ОДЕСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ» ВАЛЕНТИНА ВІТОС УЖЕ БАГАТО РОКІВ ПРАЦЮЄ НА НИВІ ЗБЕРЕЖЕННЯ І ВІДРОДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АВТЕНТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ, ЗБАГАЧЕННЯ ДУХОВНИХ ТА КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. А В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ ВАЛЕНТИНА ГНАТІВНА СТАЛА АКТИВНИМ БІЙЦЕМ ПАТРІОТИЧНОГО ФРОНТУ.

З її ініціативи у Центрі було створено робочу групи щодо розроблення і реалізації культурного фронту Одещини на період воєнного стану. Було започатковано та реалізовано творчі патріотичні проекти «Разом до Перемоги», «Одещина за закрите небо», «Діти малюють мир», «Вірші Перемоги», «Писанко, наближай Перемогу» та інші. Здійснено масштабну акцію «Подаруй вишиванку захиснику» та організовано проведення цілої низки патріотичних концертних програм для військових і внутрішньо переміщених осіб. Центр також здійснює потужну волонтерську діяльність, проводить збір гуманітарної допомоги для потреб захисників. Ще один напрямок роботи – організація художніх виставок для госпіталів з метою реабілітації поранених воїнів.

– Наша культура, рідна мова, наші духовні засади – це потужна зброя проти ворога, який ставить собі на меті знищити нас як націю, – говорить Валентина Вітос. – Саме тому наша діяльність набула зараз особливої ваги. Кожен із співробітників Центру це добре усвідомлює і невтомно працює! 🇺🇦

ИРИНА МАМОНТОВА:

«МОЯ РАБОТА НЕ ПОЗВОЛЯЕТ СКУЧАТЬ»

ОДЕССИТКА
ИРИНА
МАМОНТОВА –
ОТВЕТСТВЕННЫЙ
РАБОТНИК (ДОЛЖНОСТЬ
НАЧАЛЬНИКА ОТДЕЛА
ОДЕССКОГО МОРСКОГО
ТОРГОВОГО ПОРТА КО МНОГОМУ
ОБЯЗЫВАЕТ!), РАЗНОСТОРОННЯЯ ЛИЧНОСТЬ
И ЭФФЕКТНАЯ ЖЕНЩИНА. КАК ДОСТИЧЬ В
ЖИЗНИ ТАКОЙ ЗАВИДНОЙ ГАРМОНИИ? ОБЩЕНИЕ
С НАШЕЙ ГЕРОИНЕЙ УБЕЖДАЕТ: ВАЖНО МНОГО
РАБОТАТЬ НАД СОБОЙ, СТРЕМИТЬСЯ К ЛИЧНОСТНОМУ И
ПРОФЕССИОНАЛЬНОМУ РОСТУ И БЫТЬ ОТКРЫТОЙ ВСЕМУ МИРУ.
ВО ВСЯКОМ СЛУЧАЕ, В ЭТОМ УБЕЖДАЕТ ОБЩЕНИЕ С НЕЙ.

Окончив с успехом Одесский национальный экономический университет, Ирина Мамонтова решила, что для профессионального роста стоит продолжить учебу, и поступила в аспирантуру на специальность «финансы». Четыре года преподавала в родном вузе, писала научные статьи, и, придя на работу в Одесский морской порт, поначалу не предполагала, что будет заниматься чем-то другим, кроме экономики. Когда ей предложили попробовать себя в юриспруденции, попала в отдел договоров, а со временем тех, кто занимался процедурами закупок, выделили в отдельную структуру. Эта деятельность пришлась Ирине по душе, что стало лучшим стимулом для профессионального роста в новом для нее виде деятельности.

– В порту я с 2007 года, а в отделе, который занимается тендерными процедурами, – с 2015-го, – рассказывает Ирина. – Прошла путь от инженера до начальника отдела. Процедуры закупок – это даже в большей степени юридическая работа, хоть и связанная с экономикой. Начинала с «бумажных» тендеров, а сейчас провожу тендеры через электронную систему PROZORRO, которая была внедрена в Украине лет пять назад. Этот процесс еще можно назвать конкурсом, аукционом для выбора наиболее экономически выгодного для предприятия поставщика. Выбор поставщика осуществляется в соответствии с Законом Украины о публичных закупках, и мы должны им четко руководствоваться. Если участник

не подходит по тем или иным критериям, обозначенным в этом законе, мы не можем признать его победителем, как бы кому этого ни хотелось.

Особенно Ирине нравится, что работа у нее – отнюдь не рутинная. Всегда сохраняется интрига по поводу результата торгов, того, какими окажутся участники, с какими документами они выйдут. Постоянно происходят изменения в законодательстве, за ними нужно внимательно следить, ведь есть опасность упустить появление новых законодательных норм, а если что-то сделать вопреки закону, то за это предусмотрена ответственность. Тут не заскучаешь!

– Мы проводим процедуры закупок для обеспечения внутренних нужд предприятия: товары, работы, услуги, которые нужны порту, – говорит Ирина. – С началом полномасштабной войны нужды порта, безусловно, изменились. Сейчас не осуществляются грузоперевозки, реализуется только «Зерновая инициатива». Соответственно сократилось и количество закупок, но тем не менее они есть и работа продолжается. Мы, скажем, обеспечиваем работу буксиров, которым нужно, к примеру, топливо, запчасти, технический осмотр, это попадает под нашу категорию закупок.

В детские годы Иронка, да и ее родные, скорее представляли ее будущей артисткой, а не серьезным специалистом-портовиком. Папа Ирины Мамонтовой – бывший военный, мама преподавала вокал и музыку, а также английский. Девочка посещала кружки балетного, народного, современного танца, музыкальную школу, а когда немного подросла – школу моделей. Но как-то все это осталось на уровне хобби, а вот с математикой сложилось серьезно, потому и был выбран соответствующий вуз. Отлично также давались иностранные языки: Ирина с благодарностью вспоминает школьного учителя, который привил любовь к своему предмету, и она даже хотела поступать на иняз в Одесский университет имени Мечникова, чтобы стать в дальнейшем переводчиком. Но родители отговорили, считая, что специальность экономиста всегда даст возможность себя обеспечить.

– Папа с мамой, конечно, были правы, хотя я уже, собственно, не работаю по этой специальности, – улыбается Ирина. – А увлечение языками осталось. Я окончила «Чкаловские курсы», свободно владею английским и учу немецкий. Какое-то время даже проводила в Одессе экскурсии для иностранных туристов на английском языке. В те годы в порт заходило много круизных судов, и для пассажиров заказывалась экскурсия. Но это было сложно совмещать с основной деятельностью, где нужны четкость, скрупулезность. Практикую свои знания в путешествиях. Стараюсь выезжать за границу хотя бы раз в год, там, как правило, завожу друзей по языковому обмену, с которыми потом общаюсь по электронной почте. Мне нравится общаться с носителями языка, расширять свой кругозор.

Ирина путешествует обычно с друзьями, подругами, и с ноткой ностальгии в голосе пере-

числяет страны, в которых довелось побывать: Италия, Испания, Франция, Нидерланды, Германия, Венгрия, Чехия, Польша, Румыния, Болгария, Черногория, Греция, Турция, Египет... Хорошее знание английского, безусловно, делает путешествия комфортными, а в непредвиденных ситуациях здорово выручает. Например, когда во время поездки потерялся багаж, оказалось, что подать заявку – довольно сложное дело. Но Ире все же удалось объяснить, и багаж, хоть и через время, вернулся к хозяйке, а авиакомпания даже компенсировала расходы на покупку предметов первой необходимости. Был случай, когда самолет опоздал и пришлось быстро ориентироваться в огромном аэропорту, опять-таки, помогло знание языка...

– Каждая страна обладает своим особым шармом, – увлеченно делится путешественница. – Поразила Венская опера, где я видела современную постановку «Отелло»: каждое кресло оснащено монитором, где можно найти информацию о спектакле на нескольких языках. Очень понравился Париж, там вкуснейшая выпечка, и вообще мне всегда интересна местная кухня. Незабываема неаполитанская пицца на тончайшем корже. Удивительно, но в Берлине я не нашла ресторана с аутентичными немецкими блюдами, возможно, они сохранились в маленьких городках. А среди моих личных коронных блюд – необычный «наполеон» со гущенкой, сливочным маслом и взбитыми белками по рецепту, доставшемуся мне от пожилой одесситки-еврейки. Он настолько калорийный, что его можно есть только раз в год, и то кусочек, если заботишься о своей фигуре!

То, что Ира заботится о своей хорошей физической форме, видно, как говорится, невооруженным глазом. Девушка увлекается спортивной ходьбой (делает 15-20 тысяч шагов в день), велосипедными прогулками, фитнесом. Красота требует заботы, даже если она тебе щедро дана от рождения!

...Вкус к жизни – он ведь проявляется в отношении и к своей внешности, и к своему делу, и к своим увлечениям. Поэтому о таких людях, как Ирина Мамонтова, принято говорить: гармонично развитая личность, но в данном случае надо непременно добавить: успешная и красивая одесситка! 📌

У НАУКОВІЙ БІБЛІОТЕЦІ ВІДНИНИ
Є НЕ ЛИШЕ КНИГИ, А Й

ОБРАЗ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ

ЦЬОГО РОКУ ВІДЗНАЧЕННЯ 300-РІЧЧЯ ВИДАТНОГО УКРАЇНСЬКОГО ФІЛОСОФА, ПЕДАГОГА, ПОЕТА, МУЗИКАНТА ГРИГОРІЯ САВИЧА СКОВОРОДИ НАБУЛО ОСОБЛИВО СИМВОЛІЧНОГО ЗНАЧЕННЯ З ОГЛЯДУ НА ПОСЯГАННЯ ВОРОГА НА НАШУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ. ЮВІЛЕЙ ВІДЗНАЧАЄТЬСЯ І НА ДЕРЖАВНОМУ РІВНІ, І НА МІЖНАРОДНОМУ: МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДІЄВО СПРИЯЛО ТОМУ, ЩОБ ЦЯ ДАТА ВВІЙШЛА ДО ПЕРЕЛІКУ ЮВІЛЕЙНИХ ДАТ ЮНЕСКО 2022 РОКУ.

Одесити теж віддають данину одній з найвеличніших постатей національної культури. Зокрема, 2 грудня в Одеській національній науковій бібліотеці відбулася урочиста передача книгозбірні скульптури Григорія Сковороди і творча зустріч з її автором – заслуженим художником України Олександром Князиком.

Запрошені шановні гості говорили про актуальність постаті Григорія Сковороди і його філософських постулатів, про його значення для духовного розвитку та просвіти українського народу, для пробудження національної свідомості та гідності, а найбільше, звичайно, мовилося безпосередньо про даровану бібліотеці скульптуру і її автора Олександра Князика. Багато робіт цього визнаного майстра гармонійно вписані в міський простір Одеси: це, зокрема, пам'ятники Й. Дерібасу, А. Міцкевичу, Г. Маразлі, скульптури «Спартак» та «Дівчина на дельфіні». А тепер і інтер'єр професорської зали ОННБ прикрасила прекрасна робота заслуженого художника.

Генеральний директор Одеської національної наукової бібліотеки Ірина БІРЮКОВА звернулася зі словами вдячності до майстра і всіх, хто долучився до підготовки цієї події: – Коли Олександр Веніамінович привіз свою роботу, ми зрозуміли, що ця зала – найкраще місце для неї у нашій книгозбірні. Зверніть увагу на різьблену шафу з фігурами європейських мислителів, і вам стане зрозуміло, як гармонійно вони поєднуються з фігурою Григорія Савича. Разом вони будуть надихати читачів нашої бібліотеки, де виростало не одне покоління митців, науковців, діячів культури, науки та освіти... Як нащадки ми маємо не тільки зберегти та помножити пам'ять про великого мислителя, просвітителя і гуманіста, який на багато років випередив свій час, а осмислювати його проникливу мудрість, яка не втрачає свого значення і сьогодні. Для нас, бібліотекарів, є девізом слова Григорія Савича про споріднену працю: «Сродна праця – це найсолідша у світі річ». Поява тут цієї скульптури є також результатом спорідненої, сродної праці. Ми дуже вдячні пані Ользі Тарасенко, яка

Олександр Князик поряд зі своєю роботою

Ярослава Різнікова

Ольга Тарасенко

допомогла поєднати наші прагнення. Ця мудра думка Сковороди має підтвердження і в тому фактові, що наша книгозбірня за всіх часів і умов працює вже 193 роки поспіль і навіть зараз, в умовах війни, ми намагаємося виконувати свій обов'язок перед читачами. Я щиро вдячна колегам за фахове доповнення програми заходу книжковою виставкою «Джерело духовної величі», де представлено творчу спадщину Григорія Сковороди.

Ще раз уклінно дякуємо Олександрові Веніаміновичу Князику, який зробив цей день незабутнім і для нашої бібліотеки, і для Одеси. Наше місто знову довело, що воно – унікальна цяточка на мапі культурних подій країни, присвячених Сковороді.

Далі слово взяла **заступниця директора департаменту культури, національності, релігій та охорони об'єктів культурної спадщини Одеської облдержадміністрації Ярослава РІЗНИКОВА**: – Рада за бібліотеку і її читачів, бо такого немає більше ніде в Україні. Прекрасна скульптура, чудове свято. У мене до Григорія Савича особливий сентимент, адже з 2021 року я є лауреатом Міжнародної літературної премії «Сад божественних пісень» імені Сковороди. А Григорія Сковороду часто називають філософом-кордоцентристом, кажуть, що він заснував новий аспект філософії – філософію серця. Він говорив, що серце є корінь життя, обитель огня і любові. І українська культура, по суті, базується на оцьому своєрідному баченні світу...

Ольга ТАРАСЕНКО, доктор мистецтвознавства, професор Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К.Д. Ушинського розповіла про історію створення скульптури і, зокрема, підкреслила: – *Очень сложная задача – создать образ Сковороды, который при жизни не был отражен талантливым художником. Есть лишь условный портрет. А настоящий портрет – это когда мастер, читая тексты мыслителя, соединяется с его духом, душой и на основе этого оживает физически, дает образу новое воплощение, пропуская через себя. Такова скульптура, которую мы видим...*

Після такого огляду відомого мистецтвознавця закономірно до слова запросили автора скульптури.

Ірина Бірюкова

– Мне образ Григория Сковороды очень близок, потому что меня всегда интересовали мыслители, философы, которые несли в народ свою мудрость, – підкреслив Олександр Веніамінович. – Мне совершенно очевидно, что Григорий Савович – человек своего времени, а в европейском аспекте – это время энциклопедистов, когда в Европе появились такие гиганты мысли, как Вольтер, Монтескье, Руссо. Это человек того же калибра, но в отличие от французских энциклопедистов, которые писали о смысле человеческого бытия в кабинетах, Григорий Савович, выйдя из народа, остался с ним. Он ходил по деревням и весям вот таким, как я его и сделал, – с палицей в руках, как странник, несущий миру мудрость. Поэтому я сделал у него на плече книгу. Он нес людям то слово, которого им не хватало. В стилистике украинского казачьего барокко, близкого к народному искусству, я и делал эту скульптуру. Я очень счастлив, что эта скульптура останется в этом здании, где я провел очень много часов, поглощая те культурные ценности, которые здесь хранятся. И для меня лучшей благодарности не существует, как та, что здесь будет стоять моя работа.

До слова також були запрошені декан художньо-графічного факультету Південноукраїнського педагогічного університету імені К.Д. Ушинського, заслужений діяч мистецтв України Дмитро Величко, завідувачка кафедри образотворчого мистецтва, кандидат мистецтвознавчих наук, доцент Анна Носенко, викладачка цього ж факультету відома художниця Світлана Крижівська та провідний фахівець Одеського літературного музею Олена Яворська.

Свій погляд на подію висловив **Олег СУСЛОВ, головний редактор газети «Вечерняя Одесса»**:

– Чем же это прекрасное событие особенно интересно для нас, вечеркинцев? В свое время Борис Федорович Деревянко придумал конкурс «Человек дела», и мы ежегодно отмечаем людей-подвижников, которые делают в своей жизни гораздо больше, чем от них требуется служебными инструкциями. Александр Вениаминович – один из наших лауреатов. А проходит мероприятие на площадке учреждения, где трудится замечательный коллектив, которым руководит другой «Человек дела» – Ирина Бирюкова. Отмечая заслуги наших лауреатов, мы их награждаем статуэткой. И это тоже – одна из работ Александра Князика: фигурка садовника, держащего в руках саженец. Спасибо Александру Вениаминовичу за этот дар!

На завершення зустрічі І. О. Бірюкова подарувала Олександрові Князику видання, присвячене історії книгозбірні і людям, які відіграли важливу роль в цій історії. Є в ньому і розділ, присвячений професорській залі. Даруючи буклет Олександрові Веніаміновичу, директорка запевнила, що англійська версія цього видання вийде вже в доповненому вигляді – із зображенням скульптури Григорія Сковороди, яка була дарована бібліотеці і стала чудовим органічним доповненням до історичного інтер'єру.

ОДЕСИКА

Віолетта Скляр
Фото: Олег Владимірський

СЕРГІЙ ГУМЕНЮК ПРЕДСТАВИВ «ФЕНОМЕН ПРИВОЗУ»

КНИГА-ФОТОАЛЬБОМ «ФЕНОМЕН ОДЕСЬКОГО ПРИВОЗУ» ВІДОМОГО ОДЕСЬКОГО ФОТОГРАФА І ОДНОГО ЗІ СПІВАВТОРІВ ЖУРНАЛУ «ФАВОРИТ УДАЧИ» СЕРГІЯ ГУМЕНЮКА БУЛА ПРЕЗЕНТОВАНА СПОЧАТКУ В МУЗЕЇ УКРАЇНСЬКОЇ КНИГИ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ УНІВЕРСАЛЬНОЇ НАУКОВОЇ БІБЛІОТЕКИ ім. М. ГРУШЕВСЬКОГО, А ПОТІМ ЩЕ Й У ВСЕСВІТНЬОМУ КЛУБІ ОДЕСИТІВ. У КНИГОЗБІРНІ ВОДНОЧАС ВІДБУЛОСЯ ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ «ПРИВОЗ – ЖИВА ЛЕГЕНДА ОДЕСИ», ЕКСПОЗИЦІЮ ЯКОЇ СКЛАЛИ РОБОТИ ФОТОМАЙСТРА З ЦЬЄЇ Ж СЕРІЇ.

Автор виставки та упорядник книги Сергій Гуменюк – провідний український фотохудожник, журналіст, заслужений діяч мистецтв України, член Міжнародної федерації фотомистецтв (FIAP), член НСФХУ, голова правління Одеської фотографічної асоціації (ОФА). Творча людина, він постійно пропонує свої цікаві проєкти різної тематики. Зокрема, вже у кількох тематичних експозиціях були представлені роботи майстра, виконані у старовинній техніці ціанотипії. Саме такі ввійшли і до презентованої книги, присвяченої «живій легенді Одеси» – Привозу. Презентації на обох локаціях привернули увагу не лише колег-фотографів, а й істориків, краєзнавців, керівників бібліотек та культурних установ, журналістів.

– Книга і виставка поєднують минуле і майбутнє нашої Одеси, – зазначила заступниця директора департаменту культури, національностей, релігій та охорони об'єктів культурної спадщини обласної військової адміністрації Ярослава Різнікова. – Ми з величезною цікавістю дивимося на фотографії, зроблені понад сто років тому, а ще через сто років будуть дивитися на фотографії, зроблені паном Сергієм у його надзвичайно цікавій техніці монохромного друку. Привоз – це унікальне місце, він був одним із кількох ринків, які склали систему координат нашого міста, вони і зараз формують спосіб життя одеситів. Одним з перших пунктів на шляху туристів стає Привоз... Мені видається, що виставка чітко показує всі особливості Привозу від історичних часів, коли туди привозили на возах товари і продавали просто з коліс, і до сьогодні. Робота пана Сергія продовжує цей своєрідний місток між минулим та майбутнім.

– Коли ми говоримо про місця сили нашого міста, то зазвичай маємо на увазі музеї, бібліотеки, де люди навчаються, спілкуються, надихаються, – додала свої спостереження генеральний директор Одеської національної наукової бібліотеки Ірина Бірюкова. – А чому б не розглянути одеський Привоз як місце сили, де кується людський та соціальний капітал? Там ми спілкуємось, знайомимось, дізнаємось багато нового. Кожна одеська дитина, якій пощастило «делать базар», отримує безцінні навички соціокультурної

комунікації. Сергій побачив оцю душу Привозу, місця, яке надихало покоління митців, художників, поетів, композиторів, музикантів, письменників, фотохудожників. Рада, що попри війну, попри карантини він знайшов людей, які допомогли йому здійснити цей задум і видати книгу.

А заступник директора Одеського історико-краєзнавчого музею Юрій Слюсар назвав Привоз історичним ареалом, який формує культурний простір. А також нагадав, що у популярній п'єсі Георгія Голубенка, Леоніда Сущенка та Валерія Хаїта «Старые дома» одна з героїнь йшла на Привоз, бо хотіла «побути на самоті»...

– Я почав знімати Привоз у 2008 році, бо думав, що він пропаде, почав фіксувати молочні, м'ясні корпуси, овочеві та рибні ряди, – згадує Сергій Гуменюк. – Через деякий час, співпрацюючи з журналом «Фаворит удачі», почав вести рубрику про одеську кухню з відомими одеситами. Кожного разу, щоб зробити закупки, ми йшли на Привоз, і я, львів'янин за народженням, почав розуміти, як одесити ставляться до походу на цей ринок. Це особлива, традиційна річ, постійних покупців впізнають в обличчя. Мене це зацікавило, і далі вийшло так, що я регулярно почав ходити на Привоз із фотокамерою. Познайомився з деякими продавцями, зрозумів: це таке місце, де тебе або полюблять, або проженуть. Згодом на Привозі вже знали, що я працюю над книгою фотографій. Вирішив зробити це в єдиній старовинній техніці, яка стирає відчуття часу. Ви спочатку сприймаєте фото як старовинне, а потім вже помічаєте в кадрі автомобілі, електронні ваги... Експериментуючи з альтернативними методами друку своїх робіт, я дійшов висновку, що їхнє використання робить твори цікавими, а творчі задуми – переконливими. Складність процесу ціанотипії та неможливість точного повторення роблять кожну роботу унікальною...

Велика подяка всім, хто допоміг мені видати цю книгу. В Одеській національній науковій бібліотеці я працював з каталогом, також користувався матеріалами історико-краєзнавчого музею. А необхідну для ціанотипії хімію мені прислали з Нью-Йорка. 📖

ПАМ'ЯТЬ

Галина Владимирская
Фото: Олег Владимирский

В ОДЕССЕ СОЗДАН МУЗЕЙ Владимира Филиппчука

13 АВГУСТА 2019-го УШЕЛ В МИР
ИНОЙ ГЕРОЙ УКРАИНЫ,
ПОЧЕТНЫЙ ГРАЖДАНИН ОДЕССЫ
И ОДЕССКОЙ ОБЛАСТИ
ВЛАДИМИР ФИЛИППЧУК.

О ТОМ, КАКИМ ЗАМЕЧАТЕЛЬНЫМ ЧЕЛОВЕКОМ БЫЛ ВЛАДИМИР СТАНИСЛАВОВИЧ – ОДИН ИЗ СТРОИТЕЛЕЙ НАШЕЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ИНДУСТРИИ, ГОСУДАРСТВЕННИК, ПАТРИОТ УКРАИНЫ И РОДНОГО ГОРОДА, ЩЕДРЫЙ МЕЦЕНАТ, – СЕГОДНЯ РАССКАЗЫВАЮТ ЭКСПОНАТЫ МУЗЕЯ, СОЗДАННОГО СЕМЬЕЙ ФИЛИПЧУК.

...Здание музея построено рядом с храмом Святых равноапостольного великого князя Владимира и мученицы Людмилы княгини Чешской, который был создан Владимиром Станиславовичем, и в той же архитектуре. Небольшое изысканное строение, кажется, спряталось среди деревьев и цветов. Все сдержанно, изысканно и достойно. И это очень соответствует характеру самого Филипчука, не любившего помпезности и показного шика. Внутри – одна большая комната, наполненная светом, со сводом, на котором – голубое небо и голуби...

Одна из стен полностью заполнена фотографиями – свидетельствами всех периодов жизни героя музея: вот он с мамой и братом, вот юный студент, вот первые фото с любимой, обожаемой всю жизнь Людочкой, и неразлучная пара в зрелые годы, а вот Владимир Станиславович, уже руководитель передового предприятия «Эксимнефтепродукт», которое он создал из захудалой нефтебазы, – среди сотен кустов роз, высаженных им здесь... И снимки с друзьями, которых у него – доброжелательного, открытого, искреннего человека – было множество. Немало узнаваемых лиц: президенты Украины, депутаты, руководители области и города, предприятий и организаций... И артисты, музыканты: Владимир Станиславович был большим поклонником искусства, поддерживал многие начинания и самих деятелей культуры. Стоит только вспомнить участие в реставрации Одесской оперы и восстановлении органа для нее, или многочисленные концерты, которые проходили в зале созданного им благотворительного фонда «Надежда. Добро. Благополучие» (особенно активной эта культурная деятельность была в те годы, когда В.С. Филипчук возглавлял Одесский областной Совет мира).

Целая дорожка фото – это свидетельство духовной жизни Владимира Филипчука, в частности моменты строительства и освящения храма на Французском бульваре (удивительно скромный, он никогда не «пиарился» на своих добрых делах, поэтому и нет в семейном архиве снимков на фоне других святынь, в восстановлении которых он принимал самое деятельное участие, в

частности – Свято-Преображенского собора)...

В витринах и на стендах музея – множество наград самого высокого ранга, в том числе – государственных, а также грамот, благодарностей. Есть здесь и книга «Черная нефть и алые розы», написанная Владимиром Филипчуком, настоящий образец мемуаров и книгопечатания. И еще два журнала «Фаворит удачи»: на обложке одного из них – Владимир Станиславович и Людмила Алексеевна как победители рейтинга «Народное признание» в номинации «Благотворительность»; второй, с портретом В.С. Филипчука на фоне его храма, подготовлен уже к полугодию его ухода... Южноукраинский Медиа Холдинг гордится дружбой с этим необыкновенным человеком, общение с которым оставило самый теплый, светлый след в наших сердцах. Как и в сердцах всех, знавших Владимира Станиславовича.

Один из первых гостей, посетивших музей, давний друг семьи, осмотрев экспозицию, обратился к Людмиле Алексеевне: «Благодаря чему все это ему удалось?!» И она, не задумавшись ни на секунду, ответила: «Благодаря любви!» Действительно, это было главное качество Владимира Станиславовича – любовь. Любовь к жизни, к своему делу, к жене, к сыновьям и их семьям, к друзьям и вообще – к людям. И любовь к Богу.

...Людмила Алексеевна проводит нас от стенда к стенду:

– Это все о нем – о любимом муже, замечательном отце, обожаемом дедушке, прадедушке, и верном друге Одессы, одесситов, страны, – рассказывает она. – Что помогало ему совершать дело милосердия, если не любовь, способная согревать, оживлять и освещать все вокруг себя? Сделанное добро не умирает, зажженный светильник не угасает, он светит нам долго после того, как ушел от нас дорогой человек. Для Володи любое дело имело большое значение – будь то слово, либо материальная помощь, которой не перечислить... В сердцах людей останутся его добрые слова, советы и утешения, данные своевременно. А в обожаемой им Одессе останутся многочисленные материальные свидетельства его благотворительной, меценатской деятельности. 📌

ПРЕМЬЕРА РОКУ

Галина Владимирская
Мария Гудыма

«КАТЕРИНА», ДОСТОЙНАЯ ПРИЗНАНИЯ

ПРЕМЬЕРУ ОПЕРЫ «КАТЕРИНА» В ОДЕССКОМ НАЦИОНАЛЬНОМ АКАДЕМИЧЕСКОМ ТЕАТРЕ ОПЕРЫ И БАЛЕТА ПЛАНИРОВАЛИ ПРЕДСТАВИТЬ НА ПОЛГОДА РАНЬШЕ, НО ВОЙНА И ТУТ ВНЕСЛА СВОИ ЖЕСТОКИЕ КОРРЕКТИВЫ. И ВСЕ ЖЕ, ВОПРОКИ ВСЕМУ, – СВЕРШИЛОСЬ! МИРОВОЙ ПРЕМЬЕРОЙ ОПЕРЫ СОВРЕМЕННОГО УКРАИНСКОГО КОМПОЗИТОРА АЛЕКСАНДРА РОДИНА 17 СЕНТЯБРЯ БЫЛ ОТКРЫТ VII МЕЖДУНАРОДНЫЙ ФЕСТИВАЛЬ ИСКУССТВ «БАРХАТНЫЙ СЕЗОН В ОДЕССКОЙ ОПЕРЕ. THE ART OF VICTORY».

«Сегодня мы – свидетели премьеры во время войны... Благодарю театр, артистов за эту премьеру и выражаю большую благодарность и уважение Вооруженным Силам Украины, благодаря которым мы можем быть свидетелями этого исторического события», – сказал министр культуры и информационной политики Украины Александр Ткаченко, приехавший на открытие фестиваля.

Как рассказала в канун премьеры Генеральный директор ОНАТОБ Надежда Бабич, весь грандиозный проект реализован исключительно отечественными мастерами. Украинский композитор Александр Родин, украинский режиссер-постановщик Оксана Тараненко, художник-постановщик – главный художник Одесской оперы Игорь Анисенко. Непростые

декорации делались на производственной базе театра и в итоге впечатлили даже группу, которая утверждала проект. На сцене – огромный поворачивающийся круг, на котором и происходят все масштабные хоровые события. Оксана Тараненко вместе с Игорем Анисенко изучали украинские архетипы, чтобы обратиться к нашим истокам: кто мы, что мы и почему мы именно таковы... Пригласили очень интересного мастера из Киева – художника видео-изображений Дмитрия Цепердюка, у которого даже возникла своя концепция отдельных сцен, которые ему предложили усилить. И, конечно, прежде всего – это солисты, хор, оркестр, балетная труппа самого театра.

– Сьогодні ми перебуваємо у дуже непростій ситуації, пов'язаній з війсьним станом, коли багато митців виїхали за кордон, – підчеркнула Надежда Матвеевна. – Це і музиканти оркестру, і артисти хору, а саме їх велика кількість задіяна у виставі, адже це здебільшого хорово прем'єра. Чудові ансамблі! Ми декого залучили, але пере-

важно це наші виконавці: уявіть собі, багато хто повернувся до Одеси, дізнавшись, що відновилися репетиції цієї вистави. І те, як вони переживають кожну мізансцену, свідчить про те, що дух народу в нас живе! Все це відкривається, коли починають звучати ансамблі, пов'язані з обрядовими святами... Композитор Олександр Родін – непересічна талановита особистість. Він написав не лише музику, а й лібрето до цієї опери. Перед написанням він ознайомився з усією творчою спадщиною Тараса Шевченка та проїхав шевченківськими місцями, зробив свого роду паломництво, щоб надихнутися. І якщо в опері Аркаса «Катерина», яка колись йшла і в нашому театрі, всі події обмежуються саме однойменною поемою, то в цій постановці багато нових елементів народного буття, обрядів, свят. Використовуються старовинні музичні інструменти, створюються шумові ефекти. Оце попереднє невелике, обмежене лібрето розрослося, розквітло безліччю нових фарб.

У нас дуже багато перипетій з цією виставою. Зараз навіть одна мистецька група знімає кіно про сам процес постановки. Бо це справді величезна подія. Нам дуже хотілося, щоб все склалося саме так, як планувалося, щоб ми ще раз довели, що мистецтво – це той наш скарб, яким треба пишатися, який треба розвивати і показувати. І донести до Європи, а я думаю, що це буде цікаво і європейським країнам – сучасне осмислення українського надбання, нашої спадщини. Це повноцінна опера дуже солідного гатунку. І навіть війна нам – не завада. В такий трагічний час кожен має на своєму місці робити максимум можливого. І я думаю, що така прем'єра – приклад самовідданості нашого колективу. Дуже вдячна всім, хто підтримав цю ідею, хто разом готовий тягнути оцей театральний корабель, щоб він йшов своїм ходом. І щоб це відповідало вимогам національного театру, адже ми – національна опера, яка має йти у фарватері, якою мають пишатися наші сучасники і ті, хто прийде після нас.

...Действие начинается рождественскими гуляниями, и с первых же минут кажется, что сам воздух над сценой становится волшебным, наполненным сиянием, движущимися потоками, звездами.

– Когда мы слушаем музыку, у каждого из нас возникают определенные представления, каждый для себя рисует какую-то картинку, – говорит автор видеоконцепции Дмитрий Ципер-

дюк. – То ли сон, то ли мечту, или путешествие. Моя скромная цель – вместе с этой творческой командой добавить визуальности и магии тому, что происходит на сцене. Максимально стереть границы между сценой и зрителем, чтобы зритель забыл, где он находится, и хотел, чтобы как можно скорее закончился антракт. Видео, световая концепция – это только дополнение к той тверди, которую создал художник-постановщик, к той музыке, которую создал прекрасный композитор, и к режиссерскому решению, проявляющему всю красочность произведения.

Создавая «Катерину» по мотивам произведений Тараса Шевченко, композитор сначала думал, что у него получится хоровая кантата. И все же Александру Родину удалось в авторском либретто прописать строками Кобзаря (и своими, кстати) реплики персонажей. История о том, как сельская девушка, сама почти ребенок, родила вне брака от московитского солдата и была с позором изгнана своими родителями, сама по себе очень тяжелая и страшная. Это же до какого помрачения нужно прийти, чтобы отвергнуть свою кровь, довести родное дитя до самоу-

бийства и обрекать внука на жизнь скитальца. Трагический сюжет рифмуется с благостной картинкой рождественского вертепа. Народ славит Богородицу, поклоняется младенцу Христу, и надо бы ожидать, что празднующие Рождество селяне, поющие такой проникновенный гимн «Засіяла радістю вся наша земля», будут чтить материнство и таинство рождения ребенка. Но нет, те же люди глумливо высмеивают Катерину на ярмарке куплетами про «Марусю-я-вам-пригодюся», издеваются над ее родителями, по сути, подталкивая последних к жестокому решению. И вместе с чистым Ангелом лезут в этот самый народ низовые персонажи вертепа: Черт и Ведьма неприкрито вмешиваются в людские дела. А вот Смерть, хоть и вертепный персонаж, кажется милосердным существом. Когда несчастная решает утопиться, Смерть (в этом образе предстает балетный танцовщик Роман Лобкин) нехотя и не сразу принимает ее в свои объятия, окутывает плащом. Но Катерине лучше в омут, чем среди таких людей! А там, кстати, кишмя кишат русалочки, тоже из доведенных до суицида девчат (эффектная современная хореография постановки – заслуга балетмейстера Алексея Скляренко). Режиссер Оксана Тараненко, по ее собственному признанию, рассматривала возможность ухода Катерины в сонм русалок, но это уже слишком далеко увело бы от первоисточника, и героиня посмотрела в глаза Смерти.

Вот и получается, что от христианской морали это сельское общество весьма далеко, тут все спознались с нечистым. А зритель, глядя на это, может половить чертей и ведьм в собственной душе... Но мы забыли о главном виновнике бед Катерины, солдате Иване. Партия Ивана – образец выигрышного музыкального материала для романтического тенора; конечно же, солдат поет по-русски, а Катерина влюбленно вторит: «Любовь, как солнце ясное, высоко...». Но чем выше взлетаешь в мечтах, тем больнее падать, и та же фраза, звучащая потом в корчме, уже обращена не к ней, а к Ведьме...

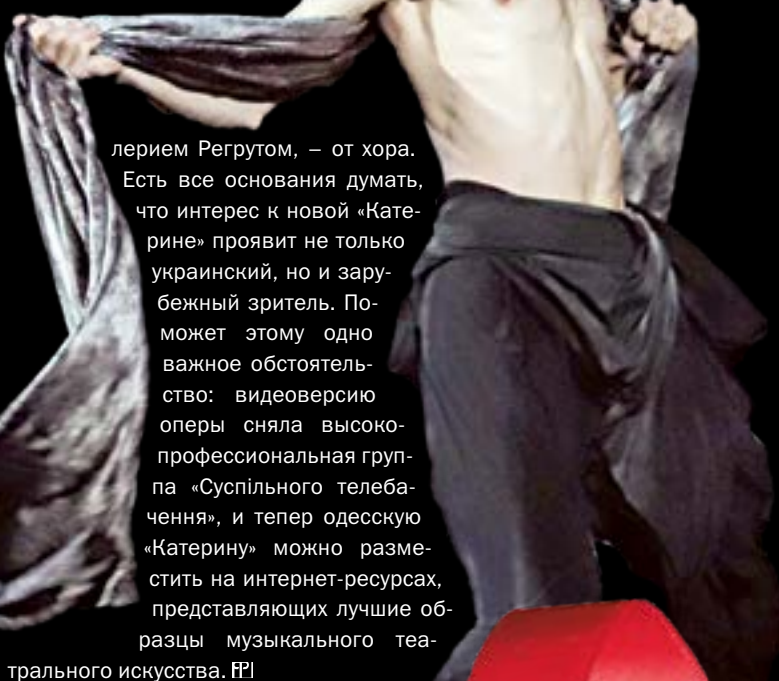
Обобщенный образ Украины представлен прежде всего в музыке, где наряду с характерными для центральной части страны распевами возникает жесткий ритм западной коломыйки («Кохайтеся, чорнобриві, та не з москалями»).

Композитор вводит в звуковую палитру оперы народные инструменты, и даже сам изготавливает трещотки, с помощью которых имитируется пение цикад. Смена времен года становится канвой, неумолимой циклическостью, на фоне которой вершится судьба Катерины. Силы природы диктуют хищническую мораль, язычество пронизало быт, о Боге забыли. И доверия финальный просветленный хор не вызывает: ведь малышу Катерины протянет руку только слепой Лирный, с которым тот и пойдет скитаться по миру...

Говоря об актерских работах, а они равнозначны ярким музыкальным характеристикам, заложенным композитором, закономерно хочется отметить исполнителей партий Черта и Ведьмы (Александр Стрюк, Денис Богачев и Алина Ворох), Ангела (скрипачка оркестра ОНАТОБ Екатерина Корягина), Цыгана (Юрий Дударь, Василий Добровольский), Шинкарки (Анастасия Мартынюк, Екатерина Цымбалюк), милосердного Лирного (заслуженный артист Украины Владислав Горай и Богдан Панченко). По-своему трогательны и прекрасны в каждом составе две Катерины (Юлия Терещук и Марина Наймитенко), убедительны Иваны (Александр Прокопович и Павел Смирнов) и сдавшиеся под гнетом предрассудков в борьбе за дочь родители Катерины (заслуженные артисты Украины Дмитрий Павлюк и Елена Стародубцева, Виктор Шевченко и заслуженная артистка Украины Татьяна Спасская).

Главный дирижер театра Вячеслав Чернухо-Волич в совершенстве проникся новой партитурой, добиваясь этого совершенства от музыкантов и, вместе с главным хормейстером театра Ва-

лериер Регрутом, – от хора. Есть все основания думать, что интерес к новой «Катерине» проявит не только украинский, но и зарубежный зритель. Поможет этому одно важное обстоятельство: видеOVERSIU оперы сняла высокопрофессиональная группа «Суспільного телебачення», и тепер одесскую «Катерину» можно разместить на интернет-ресурсах, представляющих лучшие образцы музыкального театрального искусства. [P]

Фото: Олег Владимировский

ВОЗВРАЩЕНИЕ Саши

НА НЕДАВНЮЮ ПРЕМЬЕРУ В ОДЕССКОМ АКАДЕМИЧЕСКОМ УКРАИНСКОМ МУЗЫКАЛЬНО-ДРАМАТИЧЕСКОМ ТЕАТРЕ ИМЕНИ ВАСЫЛЯ ВАСЫЛЬКО ЗРИТЕЛЕЙ ПРИГЛАСИЛИ В ПРОСТРАНСТВО ПОД СЦЕНОЙ, И ВРАЩАЮЩИЙСЯ ПОВОРОТНЫЙ КРУГ СТАЛ ПОТОЛКОМ ДЛЯ ДЕЙСТВУЮЩИХ ЛИЦ, А В КАКОЙ-ТО МОМЕНТ И НЕБОМ, НЕСВОБОДНЫМ ОТ ТРЕВОЖНОГО ГРОХОТА.

Спектакль подготовлен в рамках проекта «Театр в укрытии». Полтора месяца длились репетиции постановки Максима Голенко по пьесе Натальи Ворожбит «Саша, вынеси мусор!». Режиссеру и артистам часто приходилось прерываться из-за включающихся сирен, а итогом напряженной работы в экстремальной обстановке стал яркий, за душу берущий одноактный спектакль.

Скептики говорили: зачем ставить спектакль, интерес к которому пройдет, как только закончится война, потому что никто не захочет после победы смотреть эту драму, возвращаться в мрачные события, вновь испытывать негативные эмоции. На это есть что возразить. Во-первых, столь талантливая работа по написанной еще в 2015 году, а сегодня особенно актуальной пьесе никого не оставит равнодушным. Во-вторых, уровень режиссуры и актерской игры восхищает даже без оглядки на сюжет. Здесь все естественно, от эмоций до реквизита с настоящим тестом и селедкой. Ой, нет, на определенном этапе отказались от идеи положить главного героя в гроб. Сценаристка Юлия Зауличная оформила пространство коврами (да-

рила театру вся Одесса!), в один из них и заворачивают тело беспокойного покойника – полковника Саши (Александр Самусенко). Не ложится ему, когда Родина в опасности. Это в мирной жизни жена его поругивала и наперебой с дочкой напоминала об обязанности вынести мусор. Сейчас ему хочется вынести врага, сыграть наконец-то роль воина. Или хотя бы помочь семье мебель расставить, к поминкам подготовиться! Но как это сделать, если ты уже не жилец, твои руки повисают бессильно, как плети, двигаются мимо вещей...

Самые тяжелые жизненные ситуации порой невозможно пережить без доли юмора. И зритель невольно улыбнется, глядя, как новоиспеченная вдова Катя (заслуженная артистка Украины Нинель Наточая) на «вкусном» суржике распекает муженька, пытается воздействовать на него через дочь (Инна Бульботко тоже не обходится без юмористических красок: взрослой девочке не удалось удержать мужа, а на солоненькое между тем тянет со страшной силой!). Совершенно ясно: Сашино место в семье никогда никем не будет занято, и даже спустя годы близкие будут вести с ним фантазмагорический диалог. А еще, разумеется, парадоксальным образом радоваться тому, что близкий человек уже защищен от ужасов войны и тягот жизни, будучи мертвым.

– Выбор пьесы произошел достаточно спонтанно, – говорит Максим Голенко. – Я очень люблю Наташину драматургию невероятную, и очень много ставил: и «Вий», и «Зернохранилище», и «Кайдаши». А «Сашу» – нет. Я до этого базировался в Киеве, где шла симпатичная постановка Тома Труновой этой пьесы. Как видим, сейчас время, к огромному сожалению, дало ей новую жизнь, сделало ее актуальной. Более того, теперь мы этот сюжет, когда даже мертвые встают, чтобы защищать свою страну, лучше понимаем. Сначала хотел поставить что-то совершенно отстраненное от военной тематики, но понял, что не имею права это делать.

Заслуженный деятель искусств Украины Павел Ивлюшкин и Денис Григорук помогли героям спектакля найти выразительную индивидуальную пластику в тесном пространстве, а музыкальный руководитель постановки Вадим Бессараб и вокалистка Екатерина Сударева так расставили интонационные акценты, что даже каменное сердце отзовется. Но каменных сердец у нас в стране больше не осталось, по крайней мере, хочется так думать. P.P.I

«НЕ МОЖЕТ В ЦИРКЕ СКУЧНО БЫТЬ!»

...СТОЯЛ КОНЕЦ ОКТЯБРЯ 1995-го, КОГДА В ОДЕССКОЙ МУЗКОМЕДИИ ПОДГОТОВИЛИ «ПРИНЦЕССУ ЦИРКА» ИМРЕ КАЛЬМАНА В ПОСТАНОВКЕ НЕЗАБВЕННОГО БОРИСА РЯБИКИНА. ОТЛИЧНЫЙ БЫЛ СПЕКТАКЛЬ, ЯРКИЙ И В ТО ЖЕ ВРЕМЯ ТЩАТЕЛЬНО ВЫВЕРЕННЫЙ В ПЛАНЕ АКТЕРСКИХ ИНТОНАЦИЙ, ПОДРОБНО ПРОЙДЕННЫЙ РЕЖИССЕРОМ С ТОЧКИ ЗРЕНИЯ ДРАМЫ, А В ЖАНРЕ ОПЕРЕТТЫ ТАКОЕ БЫВАЕТ НЕЧАСТО.

ПОМНИТСЯ, ТАМ УВЛЕЧЕННО РАБОТАЛИ НА ТРАПЕЦИИ МИСС МАБЕЛЬ (АУРИКА АХМЕТОВА) И ЕЕ ВЕРНЫЙ ПОКЛОННИК ТОНИ (ТОЖЕ НЕЗАБВЕННЫЙ СЕРГЕЙ ЛУКАШЕНКО). В ТЕ ГОДЫ НЕВОЗМОЖНО БЫЛО СЕБЕ ПРЕДСТАВИТЬ, ЧТО В 2022-М НОВОЕ ПРОЧТЕНИЕ «ПРИНЦЕССЫ ЦИРКА» СОСТОИТСЯ В УСЛОВИЯХ ВОЙНЫ, ДА ЕЩЕ И В СТОЛЬ ОРИГИНАЛЬНОМ ФОРМАТЕ «ЗРИТЕЛЬ НА СЦЕНЕ».

Дело в том, что режиссер и балетмейстер Георгий Ковтун планировал премьеру на арене Одесского цирка, но война отменила все планы. Однако уже в новом сезоне театр смог адаптировать постановку так, чтобы зрители все же почувствовали себя в цирке. «Как можно цирка не любить? Не может в цирке скучно быть!» – вслед за хором готов повторять эти строки каждый зритель. Полная иллюзия! И артисты на расстоянии вытянутой руки, и трюки, и фокусы, и веселые клоуны, и униформа, и маэстро с оркестром на балконе, как и полагается в цирке (к дирижеру Владимиру Дикому персонажи обращаются по ходу действия в поисках одобрения своих поступков).

Художник-постановщик Станислав Зайцев и художник по костюмам Елена Лесникова с помощью театральных цехов создали изумительную среду с лоскутным половиком на весь манеж, ненавязчивой рекламой Фолли-Бержер, вот разве что алая шляпа Теодоры в первом выходе великовата: лицо героини закрывает.

Суть конфликта нам знакома. Знатная госпожа не должна влюбляться в принца арены, а то еще оскорбят, чего доброго, «принцессой цирка». И неважно, что артист может быть виртуозным мастером своего дела, успешным профессионалом и вообще красавчиком (Мистер Икс в исполнении Ярослава Селедцова – стопроцентное попадание в образ, беспорная удача). Лучше иметь длинную родословную в качестве единственной заслуги, как у пустоголового, но гиперактивного интригана маркиза де Пурсоньяка (Владимир Муращенко) с его кошачьими усами, кричащими сюртуками и толстым кошельком, содержимым которого он мечтает подкупить даже соперника в любви. Но когда создавалась «Принцесса цирка», эта жемчужина неовенской оперетты, стоял уже 1926 год, в моду вошли страдающие от жестоких

ударов судьбы герои, а на социальное неравенство общество уже готово было начихать. И театр «Ан дер Вин» триумфально представил тогдашней публике новую оперетту. «Я уже писал оперетты, действие которых происходило в театре, перед театром, за кулисами театра, теперь хочу выбрать местом действия цирк», – признавался композитор. Спасибо Кальману, его идея работает и поныне, да еще как.

Очень хорош в роли равнодушного к молоденьким артисткам директора цирка заслуженный артист Украины Тимофей Криницкий, превосходно оттеняют ретивость маркиза де Пурсоньяка его постоянные спутники Пуассон и Пудиард (Сергей Богаченко и Евгений Василькович).

Загадочный Мистер Икс так и не покажет свой номер, но короля, то есть принца арены, уже сыграла свита, он уверенно царит в манеже и в закулисы с менталитетом безоговорочной звезды. А в сценах любовных объяснений со знатной вдовушкой Теодорой Вердые (Ирина Визиренко) публика просто тает.

И да, Аурика Ахметова снова в деле, только теперь она не циркачка Мабель, а Каролина – хозяйка ресторана и любительница цирковых представлений с силами и усачами. Вместе с верным Пеликаном (Сергей Мильков) она составила каскадную пару; юмор, огонек, яркая красота – все при ней. А что до парочки Мабель – Тони, то Наталья Ткачук и Александр Владыченко, боюсь, уже готовы сбежать с бродячим цирком, но попрошу их остаться в театре, нам самим нужны такие пластичные артисты.

...Новый спектакль восполняет недостаток «циркового витамина» в сложные времена, и совершенно ясно, что он будет востребован и в менее сложные, то есть мирные. 🍷

КОГДА ЖИЗНЬ ПРЕКРАСНА?..

ОДЕССКИЕ ТЕАТРАЛЬНЫЕ ГУРМАНЫ ПОЛУЧИЛИ НОВУЮ ПОРЦИЮ СВОЕГО ЗРИТЕЛЬСКОГО СЧАСТЬЯ ОТ ТЕАТРА «НА ЧАЙНОЙ». НАПОМНИМ, ЧТО СЕЙЧАС СПЕКТАКЛИ КОЛЛЕКТИВА ИДУТ НА СЦЕНЕ ТЕАТРА «KOWALSKY» (ПЕРЕУЛОК НЕКРАСОВА, 2), ГДЕ В ЗАЛЕ ВСЕГО 35 МЕСТ, И ПОТОМУ БИЛЕТЫ НУЖНО ЗАКАЗЫВАТЬ ЗАРАНЕЕ. ТЕМ БОЛЕЕ, КОГДА РЕЧЬ О ПРЕМЬЕРЕ, ДА ЕЩЕ И ПО ПЬЕСЕ ИЗВЕСТНОГО МОЛОДОГО УКРАИНСКОГО ДРАМАТУРГА МАРИНЫ СМИЛЯНЕЦ.

Марина – автор европейского уровня и известности, тут молодость не помеха, совсем наоборот. Несколько лет назад она свежим взглядом увидела некую любовную историю двух немолодых людей в интерьере дома престарелых. Пьеса «Бьютифуллайф» стала настоящим подарком для возрастных актерских дуэтов. Но совсем необязательно достичь семидесятилетия, чтобы ее играть, что и доказывают актеры Надежда Сальникова и Олег Симоненко (он также одновременно является режиссером-постановщиком спектакля). И грим ни к чему, ведь если ты находишься на расстоянии вытянутой руки от публики, нарисованные морщины будут только раздражать.

Возраст помогают обозначить обернутая вокруг головы женщины вдовья «хустка», неуклюжие попытки мужчины сделать зарядку под музыку, когда мешают все суставы и сердце пошаливает... Но блеск глаз делает пару все теми же озорной девчонкой и отчаянным юношей, какими мы могли увидеть их энное количество лет назад. «Я предлагаю отказаться от старости!» – горячится кавалер, дама кокетливо возражает: «На превеликий жаль...»

Камерное пространство ни в коем случае не вызывает у зрителя ощущения тесноты. Герои спектакля в самом деле вольны в любой мо-

мент отвернуться друг от друга и покинуть садовую скамейку (этот ре-квизит каждый раз безвозмездно одалживает ребятам близлежащий ресторан «Гоголь-моголь», за что – большое спасибо). Собственно, Вера и Валентин всю жизнь бегали от своего счастья, своей любви, но наступил момент, когда уже нечего терять, можно присесть рядом да спокойно поговорить. Послушать Валентина, так виновата Вера: держалась изо всех сил за нелюбимого мужа из боязни изменить свою жизнь, которую теперь называет прекрасной. Но и у Веры своя логика. Не слишком убедителен был новый претендент, чтобы рушить из-за него семью. Да и страшно было при мысли: «А що люди скажуть?».

Теперь уж точно никто ничего не скажет, ибо нет миру дела до двух одиноких стариков. Олег Симоненко входит в образ ухажера, который технично убалтывает даму, Надежда Сальникова стоит на позициях героини из простонародья, демонстрирующей моральную стойкость и непоколебимость. Даже не сразу мы поймем, что между этими двумя существует давняя интрига, определяющая заливчатские повороты сюжета. Казалось бы, даже говорят Вера с Валентином на разных языках, но мужчина идет навстречу своей любимой и украинский становится для них языком любви... Но мало времени у них для счастья, а, может, и вовсе не осталось, и теперь важно договориться о том, как в следующей жизни друг друга узнать. Можете не сомневаться, шанс такой представится. И звать вас будут примерно так же (с детства будете вслушиваться в имена окружающих), и судьба будет сводить обязательно, и сомнения возникнут: что, если любовь пройдет, не лучше ли сразу выстраивать свою жизнь с кем-то другим без любви, по какому-то иллюзорному расчету...

Правда в том, что без любви никакой прекрасной жизни не получится, никакой «бьютифуллайф». И если кого-то в зале эта история заставит вовремя спохватиться и позволить себе жить любовью, театр сделает большое доброе дело. Те же, кто и так любовью живет, просто посмеются и поплачут над судьбами героев, получив удовольствие от высококлассной игры актеров. Финальная песня дуэта, с итальянским текстом, но мелодией «Цвіте терен» (а в мозгу все равно звучат слова «Хто з любов'ю не знається, той горя не знає»), подчеркивает ту же мысль: может, отказ от любви помогает не узнать горя, но и счастья-то не прибавит... 📺

ПРЕМ'ЄРА РОКУ

Марія Гудыма
Фото: Олег Владимірський

Улыбка Поллианны, дарящая радость

ЕЩЕ ДО ПОЛНОМАСШТАБНОЙ ВОЙНЫ ОДЕССКИЙ ТЕАТР ЮНОГО ЗРИТЕЛЯ ИМЕНИ ЮРИЯ ОЛЕЩИ ВЗЯЛ В РАБОТУ ПОПУЛЯРНУЮ КНИГУ ЭЛЕАНОР ПОРТЕР «ПОЛЛИАННА». С НЕДАВНЕГО ВРЕМЕНИ ЭТА ИСТОРИЯ О ДЕВОЧКЕ, РАДУЮЩЕЙСЯ ЛЮБОЙ МАЛОСТИ И УМЕЮЩЕЙ НАХОДИТЬ ПРЕИМУЩЕСТВА ДАЖЕ В ПЕЧАЛЬНЫХ СИТУАЦИЯХ, СТАЛА ВХОДИТЬ В ПРОГРАММУ ОБЯЗАТЕЛЬНОГО ЧТЕНИЯ ДЛЯ ПЯТИКЛАССНИКОВ. И ВОТ СЕЙЧАС КАК-ТО ТАК ОКАЗАЛОСЬ, ЧТО УРОКИ ОТ ПОЛЛИАННЫ ОЧЕНЬ КСТАТИ.

Имя главной героини стало уже синонимом постоянной готовности испытывать радость по любому поводу, скажем, искать позитив даже в том, что если зеркала в комнате нет, значит, своих веснушек там не увидишь. Другой популярный персонаж детской литературы – Пеппи Длинныйчулок – никогда бы не смирилась и с десятой долей подобных неудобств, маленькая бунтарка пропагандировала себя и свои веснушки. А с лица Поллианны никакие передеряги не могут стереть улыбку, и зритель верит, что эта девочка способна исподволь изменить все свое окружение.

Исполнительница роли Поллианны Елизавета Горбенко, по собственному признанию, не сразу почувствовала столь радостные эмоции. Но вжилась в образ, да еще как убедительно: публика принимает ее за девочку-подростка, настолько все органично. Только такая зануда и злюка, как тетушка Полли (Тереза Заурбекова), может не полюбить с первых минут это милое, открытое существо. А вот служанка Ненси (Яна Коломиец) сразу откроет сиротке и свои объятия, и свое сердце. Остальным персонажам придется меняться под влиянием Поллианны...

Режиссер Елена Юзвак очень тщательно ставила спектакль с несколькими составами исполнителей, и пространство богатого дома, где почти нет места ребенку, придумала совместно с Людмилой Войнаровской. Евгения Штекель поставила хореографию.

– Одна зрительница на выходе из зала остановилась возле меня и сказала, что мы забыли вложить в программки салфетки, потому что ей нечем было вытирать слезы, – говорит завлит ТЮЗа Лилия Штекель.

– И мы пошутили про кармашки с вкладышами в программках – для бумажных салфеток. Лица людей, вышедших из зала, были очень радостные. И это самое главное. Это очень важный спектакль в наше сложное военное время. Нам надо находить источники радости, иначе психике приходится тяжело. Чтобы не впасть в уныние и не сойти с ума – надо попробовать «поиграть в радость». У вас получится, мы уверены. У нас же получилось! 🍷

100 ЛУЧШИХ ФОТОГРАФИЙ 2022

по версии журнала Time

ТРАГИЧЕСКИЕ СОБЫТИЯ ВОЙНЫ В УКРАИНЕ

ИЗДАНИЕ TIME
ОПУБЛИКОВАЛО
100 СНИМКОВ,
ЛУЧШЕ ВСЕГО
ПЕРЕДАЮЩИХ ТО,
КАКИМ БЫЛ УХОДЯЩИЙ
2022 ГОД. БОЛЬШАЯ
ЧАСТЬ ФОТО
ПОСВЯЩЕНА УКРАИНЕ.

...Тела украинцев, погибших от ударов РФ по мирным городам, спасающиеся от обстрелов агрессора жители Ирпеня, выпускники школы, танцующие вальс перед укреплениями в Одессе, защитники Киева, играющие в шашки «коктейлями Молотова», женщины, плетущие камуфляжные сетки, поле, покрытое воронками, спасатели с носилками, выносящие беременную из разбомбленного роддома, прощальные взгляды в окнах поездов и автобусов... Многие из этих снимков, снятых украинскими, и зарубежными фотокорраями, мы уже видели, и они врезались в память навсегда. Эти немые свидетельства военных преступлений России заставили весь мир содрогнуться от ужаса, страха, сочувствия и стали мощным стимулом в желании поддержать Украину в праведном противостоянии врагу.

«Это настроение гудело на заднем плане, а иногда и довольно громко ревело на протяжении 2022 года», – пишет Time о своей подборке фотографий.

Гражданские добровольцы получают оружие в рамках общенациональной кампании по вербовке, регистрации и призыву людей для войны с Россией в Фастове. Украина, 25 февраля. [Bendan Hoffman – The New York Times/Redux](#)

Украинский солдат помогает Юлии Павлюк и ее дочери Эмме эвакуироваться из Ирпеня, который российские войска стремились захватить во время попытки окружить столицу, 5 марта. [Maxim Dondyuk](#)

На Одесском железнодорожном вокзале Георгий Кебурия прощается со своей женой Майей и детьми, когда они садятся в поезд, отправляющийся во Львов. Украина, 5 марта. [Salwan Georges - The Washington Post/Getty Images](#)

Женщина и ребенок выглядывают из окна автобуса на выезде из Северодонецка, Луганская область. Украина, 24 февраля. [Vadim Ghirda - AP](#)

Украинцы под разрушенным мостом пытаются эвакуироваться через реку из Ирпеня на окраине Киева. Украина, 5 марта. *Emilio Morenatti - AP*

Мирные жители в эвакуационном поезде в Покровске. Украина, 28 сентября. *Nicole Tung - The New York Times/Redux*

Жители Киева покидают город после ракетных ударов российских вооруженных сил по Киеву. Украина, 24 февраля.

Первым пациентом, поступившим в главную детскую больницу Киева после российского вторжения, был мальчик по имени Семен, сфотографированный 28 февраля. Автомобиль его семьи попал под шквальный огонь, в результате чего погибли его родители и сестра. Позже мальчик умер. [Maxim Dondyuk](#)

Михаил Куликов на суде в Чернигове 4 августа. Российский солдат, приговоренный к 10 годам лишения свободы, был признан виновным в обстреле из танка многоэтажного жилого дома в первые дни войны в Украине. Это второй российский военнослужащий, осужденный в Украине с начала вторжения. [Stanislav Krupar - laif/Redux](#)

Жертва минометного обстрела в Буче лежит на кухне, 6 апреля. [Maxim Dondyuk](#)

Украинские сотрудники МЧС и волонтеры выносят раненую беременную женщину из пострадавшего от обстрела родильного дома в Мариуполе. Украина, 9 марта. Ребенок родился мертвым, через полчаса умерла и мать. [Evgeniy Maloletka - AP](#)

Сергей, отец подростка Ильи, плачет над безжизненным телом сына, лежащим на носилках в родильном доме, переоборудованном в медпункт в Мариуполе. Илья был смертельно ранен в среду во время игры в футбол в Мариуполе, когда начался обстрел на фоне российского вторжения в город. Взрыв произошел на футбольном поле возле школы. Украина, 2 марта. [Evgeniy Maloletka - AP](#)

Семья украинского солдата Ивана Липского скорбит у его гроба в Одессе. Липский был убит в Николаеве 18 марта во время авиаудара российской авиации по 36-й бригаде морской пехоты Украины; тогда погибло более 40 украинских солдат. Украина, 29 марта. [Salwan Georges - The Washington Post/Getty Images](#)

Тела российских солдат в военной машине на дороге в Буче, 1 марта. [Serhii Nuzhnenko - AP](#)

Поле, покрытое воронками от обстрелов, недалеко от Изюма, Харьковская область. Украина, 13 сентября. [Kostiantyn Liberov – AP](#)

Украинские солдаты осматривают тела погибших мирных жителей, в том числе Татьяны Перебийнис и двух ее детей, которые были смертельно ранены российским минометным снарядом во время эвакуации из Ирпеня. Также погиб доброволец, помогавший семье. Украина, 6 марта. [Линси Аддарио](#)

Взорванный зерновой бункер, внутри которого все еще горит зерно. Заселье, Николаевская область, 16 июля. [Wojciech Grzedzinski - The Washington Post/Getty Images](#)

Ферма в Вильховке, Украина, потеряла 80 коров и 30 свиней за два месяца артиллерийских обстрелов и оккупации со стороны России, 14 мая. [Carol Guzy - ZUMA](#)

Дети играют на уничтоженной российской военной технике перед Михайловским собором в Киеве. Украина, 12 июня.
Fabian Ritter – DOCKS Collective

Добровольцы в библиотеке в центре Львова плетут камуфляжные сети для отправки солдатам на передовую. Украина, 7 марта.
Natalie Keyssar for TIME

Бойцы Сил территориальной обороны, которые охраняют блокпост, играют в шашки с коктейлями Молотова. Восточная окраина Киева, Украина, 5 марта.
Nicole Tung for Harper's Magazine

Курсанты отрабатывают аварийную ситуацию во время урока в бомбоубежище в первый учебный день в кадетском лицее в Киеве. Украина, 1 сентября. *Efrem Lukatsky - AP*

Выпускники школы танцуют на фоне мешков с песком, которыми защищен фасад оперного театра в Одессе. Украина, 15 июня.
Laelitia Vancon - The New York Times/Redux

ОДЕСЬКІ ЖУРНАЛІСТИ – ДЛЯ ЗСУ!

400 000 грн зібрали журналісти та співробітники Південноукраїнського Медіа Холдингу на допомогу Збройним Силам України. Не оголошуючи гучних зборів, одностайно вирішили із зарплат, гонорарів, особистих заощаджень виділити, хто скільки може, на потреби наших військових, української армії. Гроші перерахували до благодійного фонду «Люди Ікс», керівника та співробітників якого давно знають як людей чесних, принципових, патріотів України. Фонд отримав запит від військових на 200 комплектів тактичних касок та 200 бронежилетів, оснащених керамічними пластинами. Саме на ці цілі й підуть зібрані кошти.

– Мы отчетливо понимаем наши задачи на информационном фронте», – сказав керівник Медіа Холдингу заслужений журналіст України Петро Галчанський. – Но также осознали, что любая материальная помощь нашим военным приблизит победу. И потому низкий поклон журналистам, другим сотрудникам холдинга, которые нашли возможность принять участие в сборе этих 400000 грн. Галина Владимирская, Евгений Руденко, Евгений Галчанский, Александр Иванов, Халед Салам, Дмитрий Туканов, Роман Сучков, Людмила Нагорная-Булай, Жанна Праведная, Марина Жигалюк... Каждый из них сегодня – боец информационного фронта и каждый в меру своих возможностей нашел возможность помочь фронту настоящему.

STRATEG
виробник дитячих іграшок

- Розробляємо унікальні корпоративні ігри для компаній
- Створюємо фірмовий стиль (брендбук), який підкреслює індивідуальність вашого бізнесу
- Друкуємо поліграфію будь-якого стилю (від візитки до каталогу)

strateg.ua

ООО «ТД СТРАТЕГ»; office@strateg.ua; +38(067)489-77-55

BURRATINO
R

Львівська, 15 Б | +380 (93) 122 44 11

@burratino_pizza